EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 27.10.2021
COM(2021) 663 final

2021/0341 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z nadzorniškimi pooblastili, sankcijami, podružnicami iz tretjih držav in okoljskimi, socialnimi in upravljavskimi tveganji ter o spremembi Direktive 2014/59/EU

(Besedilo velja za EGP)

{SEC(2021) 380 final} - {SWD(2021) 320 final} - {SWD(2021) 321 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Predlagana sprememba Direktive 2013/36/EU (v nadaljnjem besedilu: direktiva o kapitalskih zahtevah ali CRD) je del zakonodajnega svežnja, ki vključuje tudi spremembe Uredbe (EU) št. 575/2013 (v nadaljnjem besedilu: uredba o kapitalskih zahtevah ali CRR)[1].

Unija je v odziv na veliko finančno krizo 2008–2009 izvedla obsežne reforme bonitetnega okvira, ki se uporablja za banke, da bi povečala njihovo odpornost ter tako pomagala preprečiti podobne krize. Te reforme so v veliki meri temeljile na mednarodnih standardih, ki jih od leta 2010 sprejema Baselski odbor za bančni nadzor (BCBS)[2]. Ti standardi so skupaj poznani kot standardi Basel III, reforme Basel III ali okvir Basel III[3].

Globalni standardi, ki jih je razvil BCBS, postajajo vedno pomembnejši zaradi vse bolj globalnega in medsebojno povezanega bančnega sektorja. Čeprav globalizirani bančni sektor olajšuje mednarodno trgovino in naložbe, ustvarja tudi bolj zapletena finančna tveganja. Brez enotnih globalnih standardov bi se lahko banke odločile, da bodo sedež svojih dejavnosti imele v jurisdikciji z najbolj ohlapnimi regulativnimi in nadzornimi ureditvami. To bi lahko privedlo do tekmovanja v zniževanju regulativnih standardov s ciljem privabljanja bank in njihovih poslov, kar bi hkrati povečalo tveganje globalne finančne nestabilnosti. Mednarodno usklajevanje globalnih standardov v veliki meri omejuje to tvegano obliko konkurence in je ključno za ohranjanje finančne stabilnosti v globaliziranem svetu. Globalni standardi tudi poenostavljajo vsakdan mednarodno dejavnih bank – med katerimi je precejšnje število bank iz EU – ker jamčijo, da se v najpomembnejših finančnih središčih na svetu uporabljajo na splošno podobna pravila.

EU je bila ključna zagovornica mednarodnega sodelovanja na področju bančne regulative. Prvi sklop reform po krizi, ki so del okvira Basel III, je bil izveden v dveh korakih:

- junija 2013 s sprejetjem CRR[4] in CRD IV[5];
- maja 2019 s sprejetjem Uredbe (EU) 2019/876[6], poznane tudi kot CRR II, in Direktive (EU) 2019/878[7], poznane tudi kot CRD V.

Do zdaj izvedene reforme so bile osredotočene na povečanje kakovosti in količine regulativnega kapitala, ki ga morajo imeti banke za kritje morebitnih izgub. Poleg tega je bil

---

1 COM(2021) 664.

2 Člani BCBS so centralne banke in bančni nadzorniki iz 28 jurisdikcij s celega sveta. Od držav članic EU v BCBS sodelujejo Belgija, Francija, Nemčija, Italija, Luksemburg, Nizozemska in Španija, članica pa je tudi Evropska centralna banka. Evropska komisija in EBA na zasedanjih BCBS sodelujeta kot opazovalca.

3 Konsolidirani okvir Basel III je na voljo na https://www.bis.org/bcbs/publ/d462.htm.

4 Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 321, 26.6.2013, str. 6).

5 Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

6 Uredba (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjemov, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in razkritja ter Uredbe (EU) št. 648/2012.

7 Direktiva (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala.

njihov cilj zmanjšati prevelik finančni vzvod bank, povečati njihovo odpornost na kratkoročne likvidnostne šoke, zmanjšati njihovo odvisnost od kratkoročnega financiranja in obravnavati težave, povezane z bankami, ki naj bi bile prevelike, da bi propadle[8].

Zaradi tega so nova pravila okrepila merila za sprejemljiv regulativni kapital, povečala minimalne kapitalske zahteve in uvedla nove zahteve za tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja[9] (CVA) ter za izpostavljenosti do centralnih nasprotnih strank[10]. Poleg tega je bilo uvedenih več novih bonitetnih ukrepov: zahteva glede minimalnega količnika finančnega vzvoda, kratkoročni likvidnostni količnik (poznan kot količnik likvidnostnega kritja), dolgoročni količnik stabilnega financiranja (poznan kot količnik neto stabilnega financiranja), omejitve velikih izpostavljenosti[11] in makrobonitetni kapitalski blažilniki[12].

Zaradi tega prvega sklopa reform, izvedenih v Uniji[13], je bančni sektor EU postal bistveno bolj odporen na ekonomske šoke in koronavirusno krizo pričakal na precej stabilnejših temeljih kot jih je imel ob nastopu velike gospodarske krize.

Poleg tega so nadzorniki in zakonodajalci ob nastopu koronavirusne krize sprejeli začasne ukrepe pomoči. Komisija je v razlagalnem sporočilu o uporabi računovodskih in bonitetnih okvirov za olajšanje bančnega kreditiranja v EU za pomoč podjetjem in gospodinjstvom v času pandemije COVID-19 z dne 28. aprila 2020[14] potrdila prožnost, vgrajeno v bonitetna in računovodska pravila, kot so jo poudarili evropski nadzorni organi in mednarodni organi. Sozakonodajalca sta na podlagi tega junija 2020 sprejela osredotočene začasne spremembe specifičnih vidikov bonitetnega okvira – t. i. sveženj „hitrih popravkov“[15]. To je skupaj z odločnimi ukrepi monetarne in fiskalne politike[16] bankam pomagalo, da med pandemijo še naprej kreditirajo gospodinjstva in podjetja, kar je pripomoglo k ublažitvi ekonomskega šoka[17], ki ga je povzročila pandemija.

Čeprav se splošna raven kapitala v bančnem sistemu EU zdaj šteje za v povprečju zadovoljivo, se nekateri problemi, ki so bili ugotovljeni ob nastopu velike finančne krize, še niso obravnavali. Analize, ki sta jih opravila EBA in ECB, so pokazale, da so se kapitalske zahteve, ki so jih izračunale banke EU z uporabo notranjih modelov, znatno razlikovale, kar ni bilo utemeljeno z razlikami v povezanih tveganjih in torej negativno vpliva na zanesljivost in primerljivost njihovih kapitalskih količnikov. Poleg tega zaradi nezadostnega upoštevanja tveganj pri izračunu kapitalskih zahtev s standardiziranimi pristopi prihaja do prenizkih ali neutemeljeno visokih kapitalskih zahtev za nekatere finančne produkte ali dejavnosti (in s tem

---

8 Glej https://www.bis.org/publ/bcbs189.htm.

9 CVA je računovodska prilagoditev cene izvedenega finančnega instrumenta, s katero se upošteva kreditno tveganje nasprotne stranke.

10 To so bile edine bistvene spremembe dela standardov, ki obravnava kapitalske zahteve na podlagi tveganj, uvedene v okviru prve faze reforme Basel III.

11 Minimalna zahteva glede omejitev velikih izpostavljenosti je že bila vključena v zakonodajo Unije, vendar je bila novost za baselske standarde.

12 Konkretneje, varovalni kapitalski blažilnik, stopnja proticikličnega blažilnika, blažilnik sistemskih tveganj in kapitalski blažilnik za globalne in druge sistemsko pomembne banke (GSPB oziroma DSPB).

13 Ta prvi sklop reform je tudi že bil izveden v večini jurisdikciji na svetu, kot je navedeno v 18. poročilu o napredku pri sprejemanju baselskega regulativnega okvira, objavljenem julija 2020 (glej https://www.bis.org/bcbs/publ/d506.htm).

14 Glej https://ec.europa.eu/info/publications/200428-banking-package-communication_en.

15 Glej https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020R0873&from=EN.

16 Evropski odbor za sistemska tveganja (ESRB) je sestavil izčrpen seznam takih ukrepov, glej „Policy measures in response to the COVID-19 pandemic“ (Ukrepi politike v odziv na pandemijo COVID-19).

17 ECB je v svoji analizi občutljivosti na pandemijo COVID-19, objavljeni julija 2020, ugotovila, da bi imele največje banke euroobmočja dovolj kapitala, da bi preživele kratkotrajno globoko recesijo, in da bi bilo število bank z nezadostnimi kapitalskimi viri v primeru hujše recesije omejeno (glej https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2020/html/ssm.pr200728_annex~d36d893ca2.en.pdf).

za poslovne modele, ki primarno temeljijo na njih). BCBS se je decembra 2017 dogovoril o končnem sklopu reform[18] mednarodnih standardov, da bi se te težave odpravile. Finančni ministri in guvernerji centralnih bank skupine G20 so marca 2018 pozdravili te reforme in večkrat potrdili svojo zavezanost njihovemu popolnemu, pravočasnemu in doslednemu izvajanju. Komisija je leta 2019 najavila, da namerava predložiti zakonodajni predlog za izvajanje teh reform v bonitetnem okviru EU[19].

Zaradi pandemije COVID-19 je bilo pripravljalno delo za ta predlog odloženo. Odlog je bil skladen z odločitvijo BCBS z dne 26. marca 2020, da za eno leto podaljša predhodno dogovorjene roke za izvajanje za končne elemente reforme Basel III. [20]

Glede na navedeno ima ta zakonodajna pobuda dva splošna cilja: prispevati k finančni stabilnosti in prispevati k stabilnemu financiranju gospodarstva v okviru okrevanja po koronavirusni krizi. Ta splošna cilja je mogoče razčleniti na štiri bolj specifične cilje:

(1) okrepitev kapitalskega okvira, ki temelji na tveganju, ne da bi pri tem pomembno povečali kapitalske zahteve na splošno;

(2) večji poudarek na okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganjih v bonitetnem okviru;

(3) nadaljnja uskladitev nadzornih pooblastil in orodij; ter

(4) zmanjšanje upravnih stroškov bank, povezanih z javnim razkritji, in izboljšanje dostopa do bonitetnih podatkov bank.

(1) Okrepitev kapitalskega okvira, ki temelji na tveganju

Začasno težke gospodarske razmere niso spremenile potrebe po tej strukturni reformi. Reformo je treba dokončati, da se rešijo odprta vprašanja, dodatno okrepi finančna trdnost bank EU, s čimer bodo v boljšem položaju, da podpirajo gospodarsko rast in se spopadejo s prihodnjimi krizami, ter olajša primerljivost ravni kapitala med bankami. Izvajanje končnih elementov Basel III je potrebno tudi, da se institucijam zagotovi potrebna regulativna varnost in konča desetletje dolga reforma bonitetnega okvira.

Dokončanje reforme je v skladu z zavezo EU k mednarodnemu regulativnemu sodelovanju in konkretnimi ukrepi, ki so jih nekatere njene partnerice napovedale ali že sprejele za pravočasno in dosledno izvedbo reforme.

(2) Večji poudarek na okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganjih v bonitetnem okviru

Drugi, enako pomemben razlog za reformo izhaja iz tekočega dela Komisije v zvezi s prehodom na trajnostno gospodarstvo. Sporočilo Komisije o evropskem zelenem dogovoru[21] in sporočilo Komisije o doseganju podnebnega cilja EU za leto 2030 („Pripravljeni na 55“)[22] jasno določata zavezo Komisije, da gospodarstvo EU preoblikuje v trajnostno gospodarstvo, hkrati pa obravnava tudi neizogibne posledice podnebnih sprememb. Komisija je napovedala tudi strategijo za trajnostno financiranje[23], ki temelji na prejšnjih pobudah in poročilih, kot so

---

18 Glej https://www.bis.org/bcbs/publ/d424.htm.

19 Glej https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sl/SPEECH_19_6269.

20 Natančneje do 1. januarja 2023 za datum začetka uporabe in do 1. januarja 2028 za polno uporabo končnih elementov reforme.

21 Glej https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?qid=1588580774040&uri=CELEX:52019DC0640.

22 Glej https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=COM:2021:550:FIN.

23 Glej COM(2021) 390 final.

akcijski načrt za financiranje trajnostne rasti[24] in poročila tehnične strokovne skupine za trajnostno financiranje[25], vendar povečuje prizadevanja Komisije na tem področju, da bi jih uskladila z ambicioznimi cilji evropskega zelenega dogovora.

Prehod na cilje Komisije v zvezi s trajnostnostjo zahteva financiranje brez primere za zmanjševanje obsega podnebnih sprememb in prilagajanje nanje, obnovitev naravnega kapitala ter povečanje odpornosti in širšega družbenega kapitala. Zgolj javna sredstva ne bodo zadoščala. Zasebno vlaganje v prehod na trajnostno, ogljično nevtralno, krožno in pravično gospodarstvo se mora povečati, da bo ustrezalo ocenjenemu obsegu virov, potrebnih za dosego teh ciljev. Cilj strategije Komisije za zeleno financiranje je postaviti zeleno in trajnostno financiranje v osrčje finančnega sistema. Bančno posredništvo bo zato imelo ključno vlogo pri financiranju prehoda na bolj trajnostno gospodarstvo. Hkrati bo ta prehod verjetno vključeval tveganja za banke, ki jih bodo morale ustrezno obvladovati, da bi zagotovile čim manjša tveganja za finančno stabilnost. To je področje, kjer so potrebni bonitetni predpisi in kjer imajo lahko ključno vlogo. V strategiji EU je bilo to potrjeno, prav tako pa je bila poudarjena potreba po večji vključitvi okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj v bonitetni okvir EU. Obstoječe pravne zahteve same ne zadoščajo za zagotavljanje spodbud bankam za sistematično in dosledno upravljanje okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj.

(3) Nadaljnja uskladitev nadzornih pooblastil in orodij

Drugo področje, na katerega se osredotoča reforma, je ustrezno izvrševanje bonitetnih pravil. Nadzorniki morajo imeti v ta namen na voljo potrebna orodja in pooblastila (npr. pooblastila za izdajo dovoljenj bankam in njihovim dejavnostim, ocenjevanje ustreznosti njihovega upravljanja ali sankcioniranje v primeru kršitve pravil). Čeprav zakonodaja EU zagotavlja minimalno raven usklajenosti, se orodja in postopki za nadzor med državami članicami zelo razlikujejo. To razdrobljeno regulativno okolje pri določitvi nekaterih pooblastil in orodij, ki so na voljo nadzornikom, in njihove uporabe v državah članicah ogroža enakost konkurenčnih pogojev na notranjem trgu ter vzbuja dvome o preudarnem in skrbnem upravljanju bank EU in njihovem nadzoru. Ta problem je še posebej pereč v okviru bančne unije. Razlike med 21 različnimi pravnimi sistemi preprečujejo, da bi enotni mehanizem nadzora (EMN) uspešno in učinkovito opravljal svoje nadzorne funkcije. Poleg tega se čezmejne bančne skupine soočajo z več različnimi postopki za isto bonitetno vprašanje, s čimer se jim po nepotrebnem povečujejo upravni stroški.

(4) Zmanjšanje upravnih stroškov bank, povezanih z javnim razkritji, in izboljšanje dostopa do bonitetnih podatkov bank

Ta predlog je potreben tudi za nadaljnjo krepitev tržne discipline. To je še eno pomembno orodje, ki omogoča, da lahko vlagatelji spremljajo ravnanje bank. V ta namen morajo imeti dostop do potrebnih informacij. Zaradi trenutnih težav v zvezi z dostopom do bonitetnih informacij udeleženci na trgu ne dobivajo potrebnih informacij o bonitetnem položaju bank. To na koncu zmanjša učinkovitost bonitetnega okvira za institucije in potencialno vzbuja dvome o odpornosti bančnega sektorja, zlasti v stresnih obdobjih. Zato je namen predloga centralizirati razkritja bonitetnih informacij, da bi se povečala dostop do bonitetnih podatkov in primerljivost v sektorju. Centralizacija razkritij na enotni točki dostopa, ki jo je vzpostavil EBA, je namenjena tudi zmanjšanju upravnega bremena za institucije, zlasti majhne in nekompleksne.

---

[24] Glej https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=CELEX:52018DC0097.

[25] Glej https://ec.europa.eu/info/publications/sustainable-finance-high-level-expert-group_en.

Drugi cilj za celotni sektor, tj. zagotovitev trdnega okvira EU za skupine iz tretjih držav, ki opravljajo bančne storitve v EU, je po brexitu dobil novo razsežnost. Ustanavljanje podružnic iz tretjih držav v osnovi ureja nacionalna zakonodaja in je le v omejenem obsegu usklajeno s CRD. Nedavno poročilo EBA[26] za institucije kaže, da to trenutno razdrobljeno regulativno okolje po eni strani podružnicam iz tretjih držav zagotavlja znatne priložnosti za regulativno in nadzorno arbitražo, da lahko opravljajo svoje bančne dejavnosti, po drugi strani pa povzroča pomanjkanje nadzora in večja tveganja za finančno stabilnost za EU.

Nadzorniki pogosto nimajo informacij in pooblastil, potrebnih za ustrezno obravnavanje teh tveganj. Zaradi odsotnosti skupnih bonitetnih zahtev, zahtev glede upravljanja in zahtev po podrobnem nadzorniškem poročanju ter nezadostne izmenjave informacij med organi, pristojnimi za nadzor različnih subjektov/dejavnosti skupine iz tretje države, ostajajo področja, ki niso urejena. EU je edina večja jurisdikcija, v kateri konsolidacijski nadzornik nima celovite slike o dejavnostih skupin iz tretjih držav, ki delujejo prek podrejenih družb in podružnic. Te pomanjkljivosti ne ustvarjajo samo tveganj za finančno stabilnost in celovitost trga EU, ampak vplivajo tudi na enake konkurenčne pogoje med skupinami iz tretjih držav, ki poslujejo v različnih državah članicah, ter v odnosu do bank, ki imajo sedež v EU.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Več elementov predlogov CRR in CRD temelji na delu, opravljenem na mednarodni ravni, ali delu EBA, druge prilagoditve bonitetnega okvira pa so postale potrebne zaradi praktičnih izkušenj, pridobljenih od prenosa in uporabe CRD na nacionalni ravni, tudi v okviru enotnega mehanizma nadzora.

Predloga uvajata spremembe obstoječe zakonodaje, ki bo tako popolnoma skladna z obstoječimi določbami politike na področju bonitetnih predpisov in nadzora bank. Cilj pregleda CRR in CRD je dokončanje reforme Basel III v EU z uvedbo ukrepov, ki so potrebni za dodatno povečanje odpornosti bančnega sektorja.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Skoraj deset let je že minilo, odkar so se evropski voditelji držav in vlad dogovorili o oblikovanju bančne unije; vzpostavljena sta dva stebra bančne unije, tj. enotni nadzor in reševanje, ki sta osnovana na trdnih temeljih enotnih pravil, ki veljajo za vse institucije v EU.

Cilj tega predloga je zagotoviti stalna enotna pravila za vse institucije v EU ne glede na to, ali so znotraj ali zunaj bančne unije. Splošna cilja te pobude, kot sta opisana zgoraj, sta popolnoma skladna in povezana s temeljnimi cilji EU, tj. spodbujati finančno stabilnost, zmanjševati verjetnost in obseg pomoči davkoplačevalcev v primeru reševanja institucije, kot tudi prispevati k usklajenemu in trajnostnemu financiranju gospodarske dejavnosti, kar vodi do visoke ravni konkurenčnosti in varstva potrošnikov.

S priznavanjem okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj ter vključitvijo okoljskih, socialnih in upravljavskih elementov v bonitetni okvir ta pobuda dopolnjuje tudi širšo strategijo EU za bolj trajnosten in odporen finančni sistem.

[26] EBA/REP/2021/20. CRD od EBA zahteva, da poroča o regulativni arbitraži, ki je posledica trenutne različne obravnave podružnic iz tretjih držav. V tem poročilu so ocenjene nacionalne ureditve za podružnice iz tretjih držav, pri čemer potrjuje, da še vedno obstajajo precejšnje razlike v nacionalni obravnavi teh podružnic in stopnji vključenosti nadzornika države gostiteljice.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Predlog obravnava ukrepe za urejanje začetka, opravljanja in nadzora poslovanja bank v Uniji s ciljem zagotoviti stabilnost notranjega trga. Kot eden od temeljnih sestavnih delov finančnega sistema Unije je bančništvo trenutno odgovorno za največji del financiranja na notranjem trgu. Unija ima jasen mandat za ukrepanje na področju notranjega trga, ustrezna pravna podlaga pa je sestavljena iz zadevnih členov Pogodbe[27], ki so podlaga za pristojnosti Unije na tem področju.

Predlagane spremembe temeljijo na isti pravni podlagi kot zakonodajna akta, ki se spreminjata, tj. predlog uredbe o spremembi CRR na členu 114 PDEU, predlog direktive o spremembi CRD pa na členu 53(1) PDEU.

• Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)

Pravna podlaga spada na področje notranjega trga, ki se šteje za deljeno pristojnost, kot je opredeljena v členu 4 PDEU. Večina obravnavanih ukrepov pomeni posodobitve in spremembe obstoječega prava Unije in se kot takih nanaša na področja, na katerih je Unija že izvajala svojo pristojnost in te pristojnosti ne namerava prenehati izvajati. Namen nekaterih ukrepov (zlasti tistih, ki spreminjajo CRD) je zagotoviti dodatno stopnjo usklajenosti, da bi se dosledno dosegali cilji, določeni v navedeni direktivi.

Ker so cilji, ki se jih prizadeva doseči s predlaganimi ukrepi, namenjeni dopolnitvi že obstoječe zakonodaje EU, jih je mogoče najbolje doseči na ravni EU in ne z različnimi nacionalnimi pobudami. Nacionalni ukrepi, katerih cilj je prenašanje pravil, ki po svoji naravi vsebujejo elemente mednarodnega značaja – na primer globalni standard, kot je Basel III, ali boljše obvladovanje okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj –, v veljavno zakonodajo, ne bi bili tako učinkoviti pri zagotavljanju finančne stabilnosti kot pravila EU. Če bi se ta pobuda obravnavala zgolj na nacionalni ravni, bi lahko to v zvezi z nadzorniškimi ukrepi, razkritji in podružnicami iz tretjih držav zmanjšalo preglednost in povečalo stroške arbitraže, kar bi lahko izkrivilo konkurenco in vplivalo na kapitalske tokove. Poleg tega bi bilo sprejetje nacionalnih ukrepov s pravnega vidika velik izziv, saj CRR že ureja bančne zadeve, vključno z utežmi tveganja, poročanjem in razkritji ter drugimi zahtevami, povezanimi s CRR.

Zato se sprememba CRR in CRD šteje za najboljšo možnost. Vzpostavlja pravo ravnotežje med harmonizacijo pravil in ohranjanjem nacionalne prožnosti, kjer je to ključno, ne da bi pri tem ogrožala enotna pravila. Spremembe bi dodatno spodbujale enotno uporabo bonitetnih zahtev in zbliževanje nadzorniških praks ter zagotovile enake konkurenčne pogoje znotraj notranjega trga bančnih storitev. To je zlasti pomembno v bančnem sektorju, kjer številne kreditne institucije poslujejo na celotnem notranjem trgu EU. Polno sodelovanje in zaupanje znotraj enotnega mehanizma nadzora (EMN) ter znotraj kolegijev nadzornikov in pristojnih organov zunaj EMN sta bistvena za zagotovitev učinkovitega nadzora kreditnih institucij na konsolidirani podlagi. Nacionalni predpisi teh ciljev ne bi dosegli.

• Sorazmernost

Sorazmernost je sestavni del ocene učinka, ki je priložena predlogu. Predlagane spremembe na različnih regulativnih področjih so bile ločeno ocenjene glede na cilj sorazmernosti. Poleg

[27] Zadevni členi Pogodbe, ki Uniji podeljujejo pravico do sprejemanja ukrepov, so tisti, ki se nanašajo na svobodo ustanavljanja (zlasti člen 53 PDEU), svobodo opravljanja storitev (člen 59 PDEU) in približevanje pravil, katerih predmet je vzpostavitev in delovanje notranjega trga (člen 114 PDEU).

tega je bilo na več področjih ocenjeno pomanjkanje sorazmernosti obstoječih pravil, analizirane pa so bile tudi posebne možnosti za zmanjšanje upravnega bremena in stroškov skladnosti s predpisi za manjše institucije.

Na primer, za spremembe, ki za banke uvajajo zahteve glede predhodnega obveščanja o dogodkih z bonitetnim pomenom, se uporabljajo pragovi pomembnosti, pod katerimi o dogodkih ni treba obveščati. V novem okviru za podružnice iz tretjih držav za tiste podružnice, ki se štejejo za majhne in manj tvegane (podružnice iz tretjih držav druge kategorije), veljajo relativno manj stroge bonitetne zahteve in zahteve glede poročanja. In končno, nove zahteve za predhodno ocenjevanje sposobnosti in primernosti so bile umerjene tako, da zadevajo samo velike finančne institucije.

- **Izbira instrumenta**

Predlaga se, da se ukrepi izvedejo s spremembo CRR in CRD z uredbo oziroma direktivo. Predlagani ukrepi se dejansko sklicujejo na ali nadalje razvijajo že obstoječe določbe, vključene v ta pravna instrumenta (tj. okvir za izračun kapitalskih zahtev na podlagi tveganj, pooblastila in orodja, ki so na voljo nadzornikom po vsej Uniji).

Nekatere predlagane spremembe CRD, ki vplivajo na pooblastila za izrekanje sankcij, bi državam članicam omogočile določeno stopnjo prožnosti za ohranitev različnih pravil pri njihovem prenosu v nacionalno zakonodajo.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Naknadne ocene/preverjanja primernosti obstoječe zakonodaje**

Komisija je sprejela več ukrepov in izvedla različne pobude, da bi ocenila, ali sta sedanji bančni bonitetni okvir v EU in izvajanje preostalih mednarodnih standardov zadostna, da prispevata k zagotavljanju, da je bančni sistem EU stabilen in odporen na ekonomske šoke ter ostaja vzdržen vir stabilnega financiranja gospodarstva EU.

Komisija je zbrala mnenja deležnikov o specifičnih temah na področjih kreditnega tveganja, operativnega tveganja, tržnega tveganja, tveganja CVA, poslov financiranja z vrednostnimi papirji ter glede izstopnega praga. Poleg teh elementov, povezanih z izvajanjem Basel III, se je Komisija posvetovala tudi o nekaterih drugih zadevah, da bi zagotovila usklajene in dosledne nadzorne prakse po vsej Uniji ter zmanjšala upravno breme institucij.

Pred javnim posvetovanjem, ki je potekalo med oktobrom 2019 in začetkom januarja 2020[28], je bilo spomladi 2018 izvedeno prvo raziskovalno posvetovanje[29], v katerem so bila zbrana prva mnenja ciljne skupine deležnikov o mednarodnem sporazumu. Rezultati obeh posvetovanj so prispevali k pripravi zakonodajne pobude, ki spremlja oceno učinka.

Vse zgornje pobude so zagotovile jasne dokaze, da je treba posodobiti in dopolniti sedanja pravila, da bi (i) dodatno zmanjšali tveganja v bančnem sektorju in (ii) okrepili sposobnost institucij za zadostno financiranje gospodarstva.

Povzetek posvetovanja je na voljo v Prilogi 2 k oceni učinka.

---

[28] Glej https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12015-Alignment-EU-rules-on-capital-requirements-to-international-standards-prudential-requirements-and-market-discipline-/public-consultation_sl.

[29] Glej https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2018-basel-3-finalisation_en.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Komisija se je oprla na strokovno mnenje EBA, ki je pripravil analizo učinka na izvajanje končnih elementov reforme Basel III[30]. Poleg tega so službe Komisije upoštevale makroekonomsko analizo ECB. Ta je predstavljena v oceni učinka in dopolnjuje prejšnjo makroekonomsko analizo, objavljeno decembra 2019.

- **Ocena učinka[31]**

V oceni učinka je bilo poleg osnovnega scenarija brez ukrepanja Unije obravnavanih tudi več možnosti politike, ki zajemajo štiri ključne razsežnosti politike. Kot sta pokazala simulacijska analiza in makroekonomsko modeliranje v oceni učinka, naj bi izvajanje prednostnih možnosti in upoštevanje vseh ukrepov v predlogu po predvidenem prehodnem obdobju na dolgi rok (do leta 2030) povzročila tehtano povprečno povečanje minimalnih kapitalskih zahtev bank EU za +6,4 % do +8,4 %. Na srednji rok (do leta 2025) naj bi povečanje znašalo med +0,7 % in +2,7 %.

Glede na ocene EBA bi lahko ta učinek povzročil, da bi moralo manjše število večjih bank EU (10 od 99 v preskusnem vzorcu) skupno zbrati dodatne zneske kapitala (manj kot 27 milijard EUR za 10 bank), da bi izpolnjevale nove minimalne kapitalske zahteve v okviru prednostne možnosti. Za primerjavo, 99 bank v vzorcu (ki predstavljajo 75 % sredstev bančnega sektorja EU) je na koncu leta 2019 imelo skupaj za 1 414 milijard EUR regulativnega kapitala, v letu 2019 pa je zabeležilo skupni dobiček v višini 99,8 milijarde EUR.

Čeprav bi imele banke z uvedbo spremenjenih pravil enkratne upravne in operativne stroške, bi poenostavitve na podlagi več prednostnih možnosti (npr. odprava pristopov notranjih modelov) po pričakovanjih zmanjšale ponavljajoče se stroške v primerjavi s sedanjimi.

- **Primernost in poenostavitev ureditve**

Cilj te pobude je dokončati uvedbo mednarodnih bonitetnih standardov za banke, o katerih se je med letoma 2017 in 2020 dogovoril BCBS, v EU. To bi pomenilo dokončanje reforme Basel III v EU, ki jo je začel baselski odbor zaradi velike finančne krize. Ta reforma je že sama predstavljala celovit pregled bonitetnega okvira, ki je obstajal pred in med veliko finančno krizo, in sicer okvira Basel II (v EU se je okvir izvajal z Direktivo 2006/48/ES, tj. prvotno CRD). Komisija se je pri delu v zvezi z izvajanjem okvira zanašala na rezultate celovitega pregleda bonitetnega okvira, ki ga je opravil BCBS, ter prispevke EBA, ECB in drugih deležnikov. Zaradi čakanja na uvedbo končnih elementov reform Basel III v EU se preverjanje primernosti ali preverjanje v okviru programa ustreznosti in uspešnosti predpisov še nista izvedla.

---

30 EBA je v poročilu, objavljenem decembra 2020, predstavil učinke na isti vzorec 99 bank, vendar na podlagi podatkov za 2. četrtletje leta 2018, ki so bili uporabljeni v njegovi prejšnji analizi učinkov. Od 2. četrtletja 2018 do 4. četrtletja 2019 se je skupno povečanje minimalnih kapitalskih zahtev zmanjšalo za več kot 5 odstotnih točk (tj. s +24,1 % na +18,5 %), kapitalski primanjkljaj v teh bankah pa se je več kot prepolovil (s 109,5 milijarde EUR na 52,2 milijarde EUR).

31 SWD(2021) 321 (ocena regulativnega učinka). Ocena učinka ni vključevala ocene predloga o podružnicah iz tretjih držav, ker je bilo poročilo EBA, na katerem temelji analiza, izdano 23. junija 2021. Ocena učinkov predloga na podlagi poročila EBA je bila vključena v ta obrazložitveni memorandum kot del oddelka o podružnicah iz tretjih držav.

- **Temeljne pravice**

EU je zavezana visokim standardom varstva temeljnih pravic in je podpisnica številnih konvencij o človekovih pravicah. V tem smislu ni verjetno, da bi predlog neposredno vplival na te pravice, kot so navedene v glavnih konvencijah ZN o človekovih pravicah, Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, ki je sestavni del Pogodb EU, ter Evropski konvenciji o človekovih pravicah.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog nima posledic za proračun Unije.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Po pričakovanjih predlagane spremembe ne bodo začele veljati pred letom 2023. Spremembe so tesno povezane z drugimi določbami CRR in CRD, ki že veljajo in se spremljajo od leta 2014, v zvezi z ukrepi, uvedenimi s svežnjem ukrepov za zmanjšanje tveganj, pa od 2019.

BCBS in EBA bosta še naprej zbirala potrebne podatke za spremljanje ključnih metrik (kapitalski količniki, količnik finančnega vzvoda, mere likvidnosti). To bo omogočilo prihodnjo oceno učinkov novih orodij politike. Redni proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja (SREP) ter stresno testiranje bosta pomagala tudi spremljati učinek novih predlaganih ukrepov na zadevne institucije ter ocenjevati primernost prožnosti in sorazmernosti, ki se uporabljata zaradi posebnosti manjših institucij. EBA skupaj z EMN in pristojnimi nacionalnimi organi tudi razvija integrirano orodje za poročanje (EUCLID), ki naj bi bilo uporaben instrument za spremljanje in ocenjevanje učinka reform. Poleg tega bo Komisija še naprej sodelovala v delovnih skupinah BCBS in v skupni projektni skupini, ki sta jo ustanovila Evropska centralna banka (ECB) in EBA, ki spremljajo gibanje kapitala in likvidnostnih pozicij institucij na globalni ravni oziroma v EU.

- **Obrazložitveni dokumenti (za direktive)**

Obrazložitveni dokumenti niso potrebni.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Neodvisnost pristojnih organov

Nedavni dogodki so izpostavili potrebo po jasnejših in bolj operativnih določbah glede načela neodvisnosti pristojnih organov. Zato je člen 4 spremenjen, da je pojasnjeno, kako morajo države članice zagotoviti, da je ohranjena neodvisnost pristojnih organov, vključno z njihovimi uslužbenci in organi upravljanja. Uvedene so minimalne zahteve za preprečevanje nasprotij interesov pri nadzorniških nalogah pristojnih organov, njihovih uslužbencev in organov upravljanja, EBA pa je zadolžen za razvoj povezanih smernic, pri čemer mora upoštevati mednarodne dobre prakse.

Nadzorniška pooblastila

Da bi bila učinkovita, se bančna unija zanaša na zbliževanje nadzorniških praks in v končni fazi na zadostno raven usklajenosti različnih nacionalnih pravil, ki urejajo ravnanje nadzornikov. Določeno število razhajanj med državami članicami se v tem pogledu šteje za zelo škodljivo za pravilno delovanje bančne unije. To še zlasti velja za nadzorniška pooblastila. Čeprav CRD določa najmanjši niz nadzorniških pooblastil, ki morajo biti na voljo pristojnim organom po Uniji, so v številnih državah članicah nekatera že uveljavljena, medtem kot v drugih še manjkajo. To stanje povzroča neenake konkurenčne pogoje in potencialno regulativno arbitražo. Prav tako nekaterim pristojnim organom onemogoča poseganje v nekatere transakcije nadzorovanega subjekta, ki lahko vodijo do velikih bonitetnih pomislekov in/ali pomislekov v zvezi s pranjem denarja ali financiranjem terorizma.

Da bi se to uredilo, predlog Komisije razširja seznam nadzorniških pooblastil, ki so na voljo v CRD za pristojne organe, na posle, kot so pridobitve pomembnega deleža v finančnem ali nefinančnem subjektu s strani kreditne institucije (novo poglavje 3 in trenutni naslov III), pomemben prenos sredstev ali obveznosti (novo poglavje 4) in združitve ali delitve (novo poglavje 5). Ta nadzorniška pooblastila bodo zagotovila, da so pristojni organi obveščeni vnaprej (členi 27a, 27f in 27j), imajo na voljo vse potrebne informacije za bonitetno oceno teh poslov in lahko navsezadnje nasprotujejo dokončanju poslov (členi 27b, 27g in 27k), ki so škodljivi za bonitetni profil nadzorovanih subjektov, ki jih izvajajo.

Ta nova nadzorniška pooblastila so oblikovana tako, da ostajajo sorazmerna in zlasti da preprečujejo nepotrebno upravno breme za nadzorovane subjekte in pristojne organe. Za začetek se pooblastila, povezana s pridobitvijo kvalificiranih deležev in prenosom sredstev in obveznosti s strani kreditnih institucij, uporabljajo samo v primeru transakcij, ki se štejejo za pomembne. Določen je mehanizem implicitne odobritve, podoben tistemu, ki je vzpostavljen za pridobitev pomembnih deležev v kreditnih institucijah, da se nadzorovanim subjektom zagotovi pravna varnost ter prepreči, da bi se morali pristojni organi ukvarjati s standardnim postopkom sprejemanja odločitev, kadar ta ni potreben. Predhodna odobritev pristojnega organa se v vseh primerih zahteva samo za združitve in delitve (razen če gre za notranji posel skupine), če ne vodi do položaja, v katerem bi moralo novo podjetje, ki nastane po združitvi ali delitvi, zaprositi za dovoljenje za kreditne institucije ali odobritev za finančne holdinge.

Da bi se zagotovil skupen jezik med različnimi ocenami (po možnosti zaradi vključenosti več pristojnih organov), ki bi se lahko izvedle za en sam posel, se poleg tega pričakuje tesno sodelovanje med pristojnimi organi, ki ga urejajo zahteve glede vzajemnega obveščanja in deljenja informacij (členi 27c, 27h in 27k). Za olajšanje tega sodelovanja, pa tudi za zagotovitev ustrezne racionalizacije postopkov za obveščanje in ocenjevanje ter preprečevanje nepotrebnega upravnega bremena za nadzorovane subjekte in pristojne organe, se predlaga določeno število pooblastil za EBA, ki bodo dopolnjevala pravni okvir, ki je v CRD

predviden za ta nova nadzorniška pooblastila. Ta pooblastila se nanašajo na zadeve, kot so informacije, ki jih je treba poslati pristojnim organom, postopek ocenjevanja, dodatne podrobnosti o ustreznih merilih ocenjevanja ali sodelovanje med različnimi pristojnimi organi, ki so lahko vključeni.

O teh spremembah so potekale posebne razprave strokovne skupine za bančništvo, plačila in zavarovanje.

Sposobnost in primernost

Okvir za sposobnost in primernost je eno od najmanj usklajenih področij v zakonodaji EU za nadzor bank, zato se spremembe CRD štejejo za potrebne, da se zagotovi bolj dosleden, učinkovit in uspešen nadzor nad člani upravljalnega organa in nosilci ključnih funkcij. Kljub prizadevanjem regulatorjev in nadzornikov[32] za zagotovitev nadaljnjega zbliževanja nadzornih praks so potrebne zakonodajne spremembe, da se izboljša njihov nadzor. Trenutni okvir za člane upravljalnih organov na podlagi nacionalnih zakonov za izvajanje CRD temelji večinoma na načelih in zato ne določa podrobnosti o tem, kako in kdaj bi morali nadzorniki izvajati ocene sposobnosti in primernosti. Kar zadeva nosilce ključnih funkcij, je odsotnost opredelitve in okvira v CRD privedla do tega, da jih nekateri nadzorniki niso ustrezno identificirali in tako niso izvedli ocene njihove primernosti za opravljanje dolžnosti, medtem ko jih drugi izvajajo na najrazličnejše načine. To razdrobljeno regulativno okolje je akutna težava, zlasti v bančni uniji. Zato se poleg meril sposobnosti in primernosti v členu 91 uvajata še člena 91a in 91b, ki pojasnjujeta vlogo bank in pristojnih organov pri preverjanju skladnosti članov upravljalnih organov, vključno s trenutkom take ocene. Dodana sta tudi člena 91c in 91d, ki določata minimalne zahteve za nosilce ključnih funkcij.

Za zagotovitev finančne stabilnosti bi bilo treba v nujnih primerih, ko pride do odstavitve ali zamenjave članov upravljalnega organa ali višjega vodstva v okviru uporabe ukrepov zgodnjega posredovanja ali izvajanja ukrepa reševanja s strani pristojnih organov ali organov za reševanje, oceno sposobnosti in primernosti izvesti po tem, ko te osebe prevzamejo svoje dolžnosti.

Pojasnitev medsebojnega delovanja med izjavo o propadu ali verjetnem propadu in odvzemu dovoljenja

Člen 18 je spremenjen, in sicer je pojasnjeno, da ima pristojni organ, kadar ta organ ali organ za reševanje za institucijo razglasi, da propada ali bo verjetno propadla, pooblastilo za odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.

Nekateri nedavni primeri so izpostavili neoptimalno usklajenost bonitetnega okvira in okvira za reševanje. Na primer, v skladu z okvirom Unije za reševanje bank je lahko razlog za ugotovitev, da kreditna institucija propada ali bo verjetno propadla, poleg dejanske insolventnosti ali dejanske nelikvidnosti tudi verjetna insolventnost ali verjetna nelikvidnost. Na drugi strani nacionalni insolvenčni zakoni običajno zahtevajo, da pride do dejanske insolventnosti in/ali dejanske nelikvidnosti, preden se lahko začne postopek zaradi insolventnosti. Nekateri elementi, ki so vgrajeni v nacionalne zakonodajne okvire za insolventnost, se ne morejo obravnavati s spremembami CRD. Vendar se predlaga, da se v členu 18, točka (g), pojasni, da bi morala kreditna institucija v primeru, da propada ali bo

[32] Glej https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/internal-governance/joint-esma-and-eba-guidelines-on the-assessment-of-the-suitability-of-members-of-the-management-body.
Glej https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssm.fap_guide_201705_rev_201805.sl.pdf.

verjetno propadla, a hkrati ne izpolnjuje drugih pogojev za začetek postopka reševanja (prisotnost javnega interesa, odsotnost tržne alternative za rešitev krize), prenehati opravljati bančne posle in biti likvidirana v skladu z nacionalnimi zakoni.

Okoljska, socialna in upravljavska tveganja

Za obravnavanje znatnih tveganj, s katerimi se bodo soočale kreditne institucije zaradi podnebnih sprememb in globoke gospodarske preobrazbe, ki bo potrebna za upravljanje tega ter drugih okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj, so uvedene nove določbe in prilagojenih več členov v CRD in CRR. Določbe v členu 133 o okviru za blažilnik sistemskih tveganj se že lahko uporabljajo za obravnavanje različnih vrst sistemskih tveganj, ki lahko vključujejo tveganja, povezana s podnebnimi spremembami. Ustrezni pristojni ali imenovani organi, kakor je ustrezno, lahko zahtevajo, da kreditne institucije vzdržujejo blažilnik sistemskih tveganj za obravnavanje tveganj, ki bi lahko imela resne negativne posledice za finančni sistem in realni sektor gospodarstva v državah članicah, kadar se naložitev stopnje blažilnika sistemskih tveganj šteje za učinkovito in sorazmerno za zmanjševanje tveganja. V skladu s členom 133(5) se lahko ukrepi, ki jih sprejmejo ustrezni pristojni ali imenovani organi na podlagi člena 133, uporabljajo v nekaterih skupinah ali podskupinah izpostavljenosti, na primer tistih, ki se nanašajo na fizična tveganja in tveganja v zvezi s prehodom, povezana s podnebnimi spremembami. Primernost makrobonitetnega okvira za obravnavanje takih tveganj bo ocenjena na celovit in strukturiran način v pregledu makrobonitetnega okvira leta 2022.

Člen 73 in člen 74 CRD sta spremenjena, tako da zahtevata, da se kratko-, srednje- in dolgoročna okoljska, socialna in upravljavska tveganja vključijo v strategije ter procese kreditnih institucij za ocenjevanje notranjih kapitalskih potreb in ustreznega notranjega upravljanja.

V členu 76 sta uvedena tudi sklicevanje na trenutne in prihodnje učinke okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj ter zahteva za upravljalni organ, da razvije konkretne načrte za obravnavanje teh tveganj.

S členom 87a CRD je v bonitetni okvir uvedena razsežnost trajnostnosti za zagotovitev boljšega upravljanja okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj ter spodbujanje boljše razporeditve bančnega financiranja po trajnostnih projektih, s čimer se bo prispevalo k prehodu na bolj trajnostno gospodarstvo. Člen 87a tudi omogoča pristojnim organom, da pregledajo usklajenost bank z ustreznimi cilji politik Unije ali širšimi trendi na področju prehoda v zvezi z okoljskimi, socialnimi in upravljavskimi tveganji ter kako banke upravljajo ta tveganja na kratek, srednji in dolgi rok, kar naj bi privedlo do boljšega razumevanja teh tveganj in pristojnim organom omogočilo obravnavanje pomislekov v zvezi s finančno stabilnostjo, do katerih bi lahko prišlo, če bi kreditne institucije še naprej neustrezno vrednotile okoljska, socialna in upravljavska tveganja. Za zagotovitev doslednosti ocen okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj člen 87a pooblašča EBA, da podrobneje določi merila za ocenjevanje okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj, vključno s tem, kako bi jih bilo treba odkrivati, meriti, upravljati in spremljati, ter kako bi morale kreditne institucije sestaviti konkretne načrte za obravnavanje odpornosti na okoljska, socialna in upravljavska tveganja in njihovih dolgoročnih negativnih učinkov ter za notranje stresno testiranje v zvezi s tem.

Kar zadeva proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja (SREP), je EBA s členom 98 podeljeno pooblastilo za izdajanje smernic o enotni vključitvi okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj v SREP.

Zaradi pomembnosti v prihodnost usmerjenih stresnih testov za merjenje z okoljem povezanih in drugih okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj v procesu pregledovanja in ovrednotenja (SREP) v skladu s členom 97 je spremenjen člen 100, tako da je EBA omogočeno, da skupaj z drugima evropskima nadzornima organoma razvije dosledne standarde za metodologije za stresno testiranje teh tveganj, pri čemer bo prednost dana z okoljem povezanim tveganjem, medtem ko se bodo podatki o okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganjih ter povezane metodologije razvijali, da bodo lahko zajemali druge dejavnike.

Za olajšanje SREP za izpostavljenosti kreditnih institucij, upravljanja in upravljanja okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj je spremenjen člen 98, tako da se od pristojnih organov zahteva, da pri svojem pregledu in ovrednotenju ocenijo ustreznost izpostavljenosti institucije ter njenih ureditev, strategij, postopkov in mehanizmov za obvladovanje teh tveganj.

Da bi se pristojnim organom olajšalo, da obravnavajo okoljska, socialna in upravljavska tveganja, ki vplivajo na bonitetni položaj banke na kratek, srednji in dolgi rok, ter da bi se upoštevale posebnosti te kategorije tveganja, je v členu 104 dodano konkretno nadzorniško pooblastilo za obravnavanje okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj.

Neposredno opravljanje bančnih storitev v EU s strani subjektov iz tretjih držav

Za kreditne institucije se uporabljajo bonitetni predpisi in nadzor, da bi se čim bolj zmanjšalo tveganje propada in da bi se lahko, kadar do njega pride, propad upravljal, da se prepreči njegovo neurejeno širjenje na druge kreditne institucije in udeležence na trgu in posledično zlom finančnega sistema (tveganje širjenja negativnih učinkov). Torej je eden od glavnih namenov bonitetnih predpisov in nadzora varovati finančno stabilnost Unije in njenih držav članic.

Ob upoštevanju tega cilja je bistveno preprečiti, da bi se deli ali segmenti trgov znašli zunaj obsega ali dometa sistema bonitetnih predpisov in nadzora, saj bi se lahko v takem scenariju v teh segmentih nenadzorovano nakopičila tveganja in se razširila na druge dele finančnega sistema z zelo škodljivimi učinki. To je zlasti pomembno za tiste dele finančnih trgov, v katere so kreditne institucije tesno vpete.

Finančna kriza 2008–2009 je zadnji precedenčni primer iz preteklosti, ki izpostavlja, kako lahko majhni tržni segmenti postanejo vir znatnih groženj za finančno stabilnost Unije in njenih držav članic, če ostanejo zunaj obsega bonitetnih predpisov in nadzora.

Zato je za opravljanje bančnih storitev v Uniji potrebna fizična prisotnost v državi članici prek podružnice ali pravne osebe, saj se lahko samo prek take fizične prisotnosti za kreditne institucije učinkovito uporabljajo bonitetni predpisi in nadzor v Uniji. Nasprotno pa opravljanje bančnih storitev v Uniji brez podružnice ali pravne osebe s sedežem v državi članici prispeva k ustvarjanju take vrste tržnih segmentov, ki niso zajeti v obseg in domet bonitetnih predpisov in nadzora Unije in v katerih se lahko nenadzorovano nabirajo tveganja, kar lahko na koncu ogrozi finančno stabilnost Unije ali njenih držav članic.

Zato morajo subjekti iz tretjih držav ustanoviti podružnico v državi članici in zanjo zaprositi za dovoljenje v skladu z naslovom VI CRD kot pogoj za začetek izvajanja bančnih dejavnosti v tej državi članici. V CRD je vstavljen člen 21c, ki izrecno določa to zahtevo.

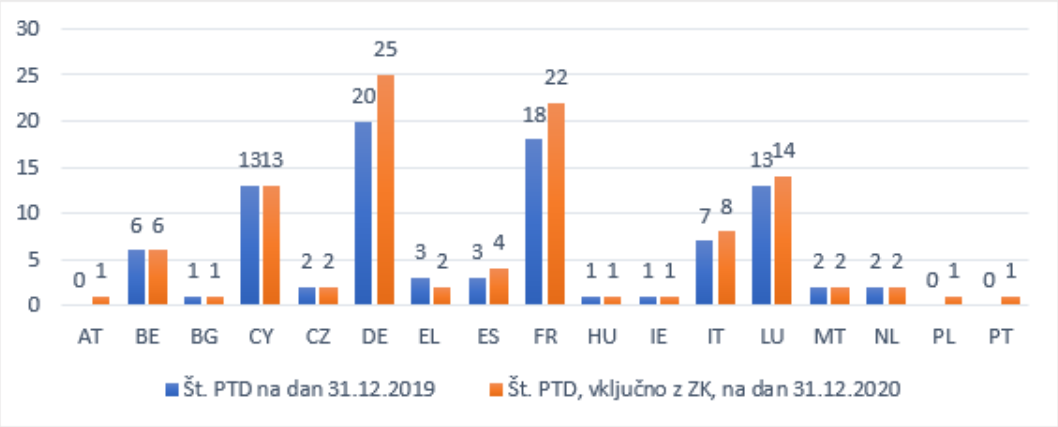
Vendar te zahteve ni treba uporabljati v primerih, v katerih taki subjekti iz tretjih držav opravljajo bančne storitve s strankami in partnerji v državi članici na podlagi povpraševanja po storitvah na lastno pobudo, saj je v takih primerih zadevna stranka ali partner tisti, ki pristopi k subjektu v tretji državi in povprašuje po storitvi.

Podružnice iz tretjih držav

Pregled podružnic iz tretjih držav v EU[33]

Na dan 31. decembra 2020 je bilo v EU 106 podružnic iz tretjih držav, ki so bile razporejene po 17 državah članicah. Združeni znesek skupnih sredstev, ki so jih imele na ta datum, je znašal nekoliko nad 510 milijard EUR, od česar 86 % odpade na samo štiri države članice (Belgija, Francija, Nemčija in Luksemburg).

Videti je, da se pojavlja trend večje uporabe podružnic iz tretjih držav za dostop do bančnih trgov držav članic, saj je leta 2020 glede na leto 2019 skupno število podružnic iz tretjih držav povečalo za 14, znesek njihovih sredstev pa za 120,5 milijarde EUR.

Vir: poročilo EBA o podružnicah iz tretjih držav (PTD).

Čeprav je večina podružnic iz tretjih držav (70 od 106) imela manj kot 3 milijarde EUR sredstev, sta dve posamezni podružnici iz tretjih držav imeli sredstva v višini nad 30 milijard EUR, še 14 podružnic iz tretjih držav pa je imelo med 10 milijard EUR in 30 milijard EUR sredstev (v primerjavi s šestimi na isti datum leto poprej).

Na dan 31. decembra 2020 so podružnice iz tretjih držav v EU izvirale iz 23 držav, od tega jih je največ izviralo iz Kitajske (18), Združenega kraljestva (15), Irana (10), ZDA (9) in Libanona (9). Več skupin iz tretjih držav (23) ima podružnice v več kot eni državi članici. Poleg tega imajo nekatere od teh skupin iz tretjih držav v EU tudi eno ali več podrejenih družb. Na primer, 14 skupin iz tretjih držav ima podružnico in podrejeno družbo v isti državi članici. Od teh ima 9 skupin iz tretjih držav v EU eno podrejeno družbo in dve ali več podružnici. Dve skupini iz tretjih držav sta dvojno prisotni, tj. imata podružnico in podrejeno družbo, v več kot eni državi članici. Največjih 15 skupin iz tretjih držav, ki poslujejo v EU, ima več kot ¾ svojih sredstev v EU v podružnicah. Kar zadeva učinek prisotnosti podružnic iz tretjih držav v EU, se ta lahko meri z naslednjima dvema metrikama:

(a) deležem združenih skupnih sredstev podružnice iz tretje države na državo članico na dan 31. decembra 2019 glede na velikost nacionalnega bančnega sistema[34]. Ta delež je nižji od 1 % v sedmih državah članicah, med 1 % in 10 % v šestih državah članicah ter večji od 25 % v eni državi članici;

---

33 Ta oddelek temelji na poročilu EBA o obravnavi ustanavljanja podružnic iz tretjih držav po nacionalnem pravu držav članic z dne 23. junija 2021 (Report on third country branches.docx (europa.eu)).

34 Ta metrika se določi z uporabo podatkov CBD2, tj. podatkov, ki jih objavi ECB v zvezi z „domačimi bančnimi skupinami in samostojnimi bankami, podrejenimi družbami pod tujim nadzorom (iz EU in zunaj EU) ter podružnicami pod tujim nadzorom (iz EU in zunaj EU)“ za december 2019.

(b) deležem združenih skupnih sredstev podružnice iz tretje države na državo članico na dan 31. decembra 2019 glede na velikost nacionalnega BDP. Ta delež je nižji od 1 % v sedmih državah članicah, med 1 % in 10 % v šestih državah članicah ter večji od 25 % v eni državi članici.

Kar zadeva poslovne modele in glede na razpoložljive informacije, 50 podružnic iz tretjih držav posluje kot univerzalne banke, 48 pa jih posluje samo z velikimi strankami. Samo štiri podružnice iz tretjih držav opravljajo bančne storitve za prebivalstvo.

Aktualni izzivi

Kot je opisano v prejšnjem oddelku, so podružnice iz tretjih držav v EU že precej prisotne. Podružnice iz tretjih držav v različnih primerih skupno že predstavljajo zelo pomemben znesek sredstev glede na velikost BDP ali bančnega sektorja države članice, v kateri so ustanovljene. Za nekatere podružnice iz tretjih držav posamična vrednost sredstev presega prag, zaradi katerega bi se štele za pomembne institucije pod neposrednim nadzorom Evropske centralne banke (ECB) v okviru enotnega mehanizma nadzora (EMN). Vendar podružnice iz tretjih držav ostajajo zunaj obsega EMN in zanje ne veljajo nadzorniške zahteve iz CRD, ker niso kreditne institucije z dovoljenjem na podlagi poglavja 1 naslova III navedene direktive.

Ne glede na tako ozadje ustanavljanje podružnic iz tretjih držav za opravljanje bančnih storitev[35] v EU v osnovi ureja nacionalna zakonodaja, saj so bile šele nedavno v okviru CRD V usklajene samo obveznosti glede pomembnih informacij v zvezi z njimi. To ustvarja razdrobljeno regulativno okolje, ki povzroča različne zahteve za podružnice iz tretjih držav v vsaki državi članici in znatne izzive za pristojne organe, ki želijo ustrezno spremljati tveganja, ki izhajajo iz dejavnosti, ki jih izvajajo v EU. Na primer:

(a) zaradi popolne odsotnosti skupnega bonitetnega ali upravljavskega regulativnega okvira za podružnice iz tretjih držav za nekatere v določenih državah članicah veljajo zgolj omejene zahteve;

(b) obstoječi mehanizmi za nadzorniško sodelovanje v EU ne zajemajo podružnic iz tretjih držav, kar ustvarja pomanjkljivosti v smislu, da podružnice iz tretjih držav ustvarjajo tveganja, ki se lahko neovirano prelivajo na druge subjekte v skupini ali na trg. Na primer, ker ni nobenih zahtev za pristojne organe, da izmenjajo izčrpne informacije o podružnicah iz tretjih držav, organi, ki nadzorujejo skupino iz tretje države v eni državi članici, nimajo dovolj informacij o podružnicah te iste skupine v drugi državi članici in tako tudi nimajo ustreznih orodij za obravnavanje takih tveganj potencialnega prelivanja;

(c) več skupin iz tretjih držav za izvajanje svojih dejavnosti v EU uporablja zapletene pravne strukture s kombinacijo podrejenih družb in podružnic ali, odvisno od storitev, ki jih opravljajo, čezmejnih poslov. Take zapletene strukture so lahko nepregledne in jih pristojni organi težko ustrezno nadzorujejo glede na različne in nepovezane zahteve, ki se uporabljajo za vsako od njih. Na primer, dvojne funkcije članov upravljalnih organov lahko vodijo do nasprotij interesov, prilagodljivo knjiženje in računovodenje pa lahko povzročita prelaganje tveganj z enega subjekta na drugega;

[35] To so katere koli dejavnosti iz Priloge I k CRD, kadar jih izvajajo kreditne institucije, opravljanje naložbenih storitev v velikem obsegu, kot je opredeljeno v členu 4(1), točka 1(b), in opravljanje osnovnih bančnih dejavnosti (tistih iz točk 1 do 3 in 6) s strani katerega koli subjekta iz tretje države.

(d) čeprav bi morale podružnice iz tretjih držav opravljati storitve samo v državah članicah, v katerih so ustanovljene[36], uveljavljanje skladnosti s to zahtevo ni samo zahtevno, ampak v skladu s trenutnim okvirom skoraj nemogoče zaradi vedno večje digitalizacije finančnih storitev.

Podružnice iz tretjih držav zbujajo tudi pomisleke glede regulativne arbitraže. Če država članica ustanovitve uporablja nizke bonitetne standarde, lahko podružnice iz tretjih držav skupinam iz tretjih držav dejansko omogočijo, da spodkopavajo zahteve EU za banke, kadar za njihov glavni sedež veljajo manj strogi bonitetni ali nadzorniški standardi v zadevni tretji državi.

Usklajen okvir za podružnice iz tretjih držav

Glede na pomembnost obstoječih podružnic iz tretjih držav na bančnih trgih EU in trenutno razpršene in nepovezane bonitetne ter nadzorniške zahteve, ki veljajo zanje, je očitno, da obstajajo tveganja za finančno stabilnost in celovitost trgov EU, pa tudi priložnosti za regulativno arbitražo, ki jih je treba obravnavati z novim, usklajenim okvirom za podružnice iz tretjih držav.

Čeprav ohranitev obstoječe ureditve ni zaželena, bi lahko bila uporaba celotnega sklopa bonitetnih in nadzorniških zahtev, ki veljajo za kreditne institucije v skladu s CRR in CRD, za podružnice iz tretjih držav nesorazmerna, saj ne bi ustrezno obravnavala njihovih posebnih značilnosti v primerjavi s kreditnimi institucijami, ki imajo glavni sedež v EU, ter imela pomembne negativne učinke za take podružnice iz tretjih držav.

Namesto tega bi bil ustreznejši pristop ustvariti začasen sklop minimalno usklajenih zahtev, ki bi temeljil na obstoječih nacionalnih okvirih držav članic, ki so trenutno v veljavi, ter zagotavljal minimalne standarde in dosledne zahteve po vsej Uniji. Tak okvir bi zagotovil potrebno jasnost, predvidljivost in preglednost za subjekte iz tretjih držav, ki želijo opravljati bančne storitve prek podružnic v eni ali več državah članicah. Poleg tega bi zahteve EU za podružnice iz tretjih držav uskladil z uveljavljenimi mednarodnimi praksami, saj številne tretje države uporabljajo podobne ali enakovredne zahteve za podružnice tujih bank, ki delujejo na njihovih ozemljih.

Naslov VI CRD je zato spremenjen, da vključuje določbe o naslednjem:

(a) **dovoljenje**: za ustanovitev podružnic iz tretjih držav se uporabljajo ekspliciten postopek izdaje dovoljenja in minimalne zahteve. Te zahteve morajo vključevati sporazume o sodelovanju in izmenjavi informacij, v skladu s katerimi imajo pristojni organi podružnic iz tretjih držav (i) dostop do dovolj informacij o subjektu v tretji državi, ki je glavni sedež podružnice („matična družba“ podružnice iz tretje države), in (ii) možnost sodelovanja z nadzornimi organi matične družbe, kolikor je potrebno ali ustrezno za učinkovit nadzor nad podružnico iz tretje države v državi članici;

(b) **minimalne regulativne zahteve**: te sestavljajo obveznosti za podružnice iz tretjih držav, da:

[36] V uvodni izjavi 19 CRD je navedeno: „Za podružnice kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v tretjih državah, ne bi smela veljati svoboda opravljanja storitev v skladu z drugim odstavkom člena 49 Pogodbe, niti svoboda ustanavljanja v drugih državah članicah, razen v tistih, v katerih so bile ustanovljene.“ Podružnica iz tretje države lahko opravlja čezmejne naložbene storitve za profesionalne stranke in primerne nasprotne stranke samo, če se storitve opravljajo prek podružnic z dovoljenjem na podlagi MiFID ter v primeru sklepa o enakovrednosti v skladu s členom 47(3) MIFIR (glej Prilogo 3). Vendar ni bil sprejet oziroma v bližnji prihodnosti ni napovedan noben sklep o enakovrednosti.

(i) vzdržujejo minimalni jamstveni kapital, izračunan kot odstotek obveznosti podružnice za večje in bolj tvegane podružnice iz tretjih držav (prva kategorija) ali kot fiksen znesek za manjše podružnice iz tretjih držav (druga kategorija);

(ii) izpolnjujejo likvidnostno zahtevo, ki mora biti za podružnice iz tretjih držav prve kategorije ista kot zahteva glede likvidnostnega kritja, ki se uporablja za kreditne institucije v skladu z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/61;

(iii) izpolnjujejo zahteve glede notranjega upravljanja in nadzora tveganj ter izvajajo ureditve knjiženja, namenjene sledenju sredstvom in obveznostim, povezanim s posli, ki jih podružnica iz tretje države izvaja v državi članici;

(c) **zahteve glede poročanja:** podružnice iz tretjih držav morajo svojim pristojnim organom redno poročati (i) informacije o svojem izpolnjevanju zahtev iz CRD in nacionalne zakonodaje ter (ii) finančne informacije v zvezi s sredstvi in obveznostmi v svojih knjigah;

(d) **nadzor**: pristojni organi morajo redno pregledovati, kako podružnice iz tretjih držav izpolnjujejo regulativne zahteve, vključno za namene preprečevanja pranja denarja, in sprejemati nadzorniške ukrepe za zagotavljanje izpolnjevanja ali ponovnega izpolnjevanja teh zahtev. Pristojni organi podružnic iz tretjih držav prve kategorije jih morajo vključiti v kolegij nadzornikov zadevne skupine, če ta že obstaja, sicer pa vzpostaviti začasni kolegij za podružnice iz tretjih držav prve kategorije iste skupine, ki posluje v več kot eni državi članici.

Zaradi **sorazmernosti** in zlasti, da se prepreči nepotrebno dodatno upravno breme za majhne oziroma manjše podružnice iz tretjih držav, sta obseg in raven bonitetnih zahtev prilagojena, da se razlikuje med podružnicami iz tretjih držav prve in druge kategorije. Prvo od teh kategorij sestavljajo večje podružnice iz tretjih držav (tj. tiste, ki imajo sredstva v višini 5 milijard EUR ali več), podružnice iz tretjih držav, ki imajo dovoljenje za sprejemanje vlog od prebivalstva, in podružnice iz tretjih držav, ki se štejejo za „nekvalificirane“, pri čemer sta zadnji dve vrsti podružnic vključeni ne glede na njihovo velikost. V drugo kategorijo sodijo vse podružnice iz tretjih držav, ki niso razvrščene v prvo kategorijo.

Podružnica iz tretje države se šteje za „kvalificirano“, kadar ima glavni sedež v državi, ki (i) ima vzpostavljen nadzorniški in regulativni okvir za banke ter zahteve glede zaupnosti, ki so bile ovrednotene kot enakovredne tistim v Uniji, in (ii) ni uvrščena na seznam tretjih držav z visokim tveganjem, ki imajo v svojih ureditvah za preprečevanje pranja denarja in boj proti financiranju terorizma strateške pomanjkljivosti.

Države članice morajo zagotoviti, da imajo njihovi pristojni organi potrebna pooblastila, da od podružnic iz tretjih držav, ustanovljenih na njihovem ozemlju, zahtevajo, da v posebnih primerih zaprosijo za dovoljenje kot podrejene institucije (**pooblastilo zahtevati ustanovitev podrejene institucije**). Na primer, to pooblastilo mora biti mogoče uporabiti za podružnico iz tretje države, ki izvaja transakcije ali posle s partnerji v drugih državah članicah v nasprotju s pravili notranjega trga. Poleg tega mora biti isto pooblastilo razpoložljivo tudi za uporabo v primerih, v katerih podružnica iz tretje države predstavlja tveganje za finančno stabilnost zadevne države članice ali EU ob upoštevanju nekaterih kazalnikov sistemskega tveganja iz CRD, ki so podrobneje določeni v regulativnih tehničnih standardih.

Če imajo podružnice iz tretjih držav v svojih knjigah sredstva v znesku, ki je enak ali višji od 30 milijard EUR, morajo pristojni organi redno ocenjevati, ali take podružnice iz tretjih držav predstavljajo podobno raven tveganja za finančno stabilnost zadevne države članice in EU kot institucije, ki so opredeljene kot „sistemske“ v skladu s CRR in CRD (**ocena sistemske pomembnosti)**. Prag 30 milijard EUR se mora izračunati ob upoštevanju sredstev, knjiženih s

strani vseh podružnic v EU, v eni ali več državah članicah, ki pripadajo isti skupini iz tretje države, in biti izmerjen kot povprečje v obdobju treh zaporednih let ali kot minimalni absolutni prag, dosežen vsaj tri leta v obdobju petih zaporednih let. Pristojni organi morajo za namene izvajanja ocene sistemske pomembnosti upoštevati kazalnike sistemskega tveganja iz prejšnjega odstavka. Kadar pristojni organi glede na te kazalnike sklenejo, da so zadevne podružnice iz tretjih držav sistemske, lahko od takih podružnic zahtevajo, da zaprosijo za dovoljenje kot podrejene institucije na podlagi CRD, da lahko še naprej opravljajo bančne dejavnosti v državi članici in v EU (**zahteva po ustanovitvi podrejenega subjekta**). Pristojni organi se lahko alternativno odločijo (i) zahtevati, da podružnice iz tretjih držav prestrukturirajo svoje dejavnosti ali sredstva tako, da prenehajo izpolnjevati merila sistemske pomembnosti oziroma dosegati prag 30 milijard EUR (**zahteva po prestrukturiranju**); ali (ii) naložiti dodatne zahteve v okviru drugega stebra za podružnice in podrejene institucije skupine iz tretje države v EU (npr. dodatne zahteve glede kapitala, likvidnosti, poročanja ali razkritij), kadar so te zahteve v okviru drugega stebra primerne in zadostne za zmanjševanje tveganj za finančno stabilnost (**zahteve v okviru drugega stebra)**. Pristojni organi se lahko odločijo, da podružnicam iz tretjih držav ne bodo naložili nobene od zgornjih zahtev samo, če lahko utemeljijo, da se ob odsotnosti teh zahtev tveganja, ki jih take podružnice iz tretjih držav predstavljajo za finančno stabilnost in celovitost trgov, ne bi bistveno povečala (**odločitev o odložitvi**). Pristojni organi morajo svojo odločitev o odložitvi ponovno oceniti v enem letu od datuma sprejetja odločitve.

Oceno sistemske pomembnosti podružnic, ki pripadajo skupini iz tretje države s podružnicami in podrejenimi družbami v več državah v EU, mora voditi (i) konsolidacijski nadzornik zadevne skupine v Uniji, pri čemer se uporablja člen 111 CRD; (ii) pristojni organ, ki bi postal konsolidacijski nadzornik skupine v EU v skladu z navedenimi členom, če bi se podružnice iz tretje države obravnavale kot podrejene institucije; ali (iii) EBA, če glavni pristojni organ ni začel ocene ali se hipotetični konsolidacijski nadzornik ni določil v treh mesecih. Odločitev, ali naj se naloži katera od zgornjih zahtev ali naj se njihova naložitev odloži, v zvezi s podružnicami iz tretjih držav, ki so bile ocenjene kot pomembne, mora biti skupna odločitev, ki jo sprejmejo glavni pristojni organ in pristojni organi, odgovorni za nadzor podružnic in podrejenih družb iste skupine iz tretje države.

Poleg tega novi okvir za podružnice iz tretjih držav ne nadomešča ali preprečuje možnosti, ki jo morda trenutno imajo države članice, da po lastni presoji naložijo splošno zahtevo za subjekte s sedežem v določenih tretjih državah, da bančne dejavnosti na njihovem ozemlju izvajajo prek podrejenih družb z dovoljenjem v skladu s poglavjem 1 naslova III CRD.

Učinek novega okvira

V skladu s predlaganim okvirom bodo morale podružnice iz tretjih držav, ki trenutno poslujejo v EU, ponovno pridobiti dovoljenje. Vendar bi stroške, povezane z zagotavljanjem skladnosti s predpisi, in prehodne stroške v zvezi s tem dovoljenjem in nadaljnjim poslovanjem znatno zmanjšale naslednje okoliščine:

(a) po 18-mesečnem obdobju za prenos direktive bodo imele podružnice iz tretjih držav na voljo prehodno obdobje 12 mesecev, da zaprosijo za dovoljenje, in bodo tako lahko prehodne stroške razporedile po tem obdobju;

(b) zahteve glede dovoljenja in bonitetne zahteve v veliki meri temeljijo na obstoječih nacionalnih zahtevah v različnih državah članicah in ker novi okvir vsebuje zahteve, ki so zelo podobne, bi imele podružnice iz tretjih držav zgolj omejene stroške za prilagoditev zahtevam;

(c) na podlagi podatkov z dne 31. decembra 2020 bi se v drugo kategorijo uvrstilo 40 od 106 podružnic iz tretjih držav, ki imajo dovoljenje za poslovanje v različnih državah članicah, zato bi za teh 40 podružnic v novem okviru veljalo relativno manj bonitetnih in poročevalskih zahtev;

(d) na podlagi istih podatkov in na navedeni datum so samo tri podružnice iz tretjih držav imele v knjigah evidentirana sredstva v višini nad 30 milijard EUR in bi se zanje zato izvedla ocena sistemske pomembnosti.

Čeprav bodo podružnice iz tretjih držav morda imele dodatne stroške z izpolnjevanjem novih poročevalskih zahtev, bi bili ti upravičeni zaradi doseganja cilja večje zaščite finančne stabilnosti in celovitosti trgov.

Pregled ureditve upravnih sankcij

Uvajajo se periodične denarne kazni kot novo orodje za uveljavljanje pravil, katerih cilj je zagotoviti, da kreditne institucije hitro zagotovijo skladnost z bonitetnimi pravili. Poleg tega se jasno razlikuje med periodičnimi denarnimi kaznimi in upravnimi kaznimi. Seznam kršitev, za katere se naložijo upravne kazni in sankcije, je dopolnjen z bonitetnimi zahtevami, ki jih trenutno ni na seznamu kršitev, ki se sankcionirajo, v skladu s členom 67 CRD. Člena 66 in 67 sta spremenjena, da se pojasni opredelitev „skupnega letnega neto prometa“, ki je zdaj opredeljen s sklicevanjem na kazalnik poslovanja iz novega člena 314 CRR.

Za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev na področju pooblastil za sankcioniranje morajo države članice določiti upravne kazni, periodične denarne kazni in druge upravne ukrepe v zvezi s kršitvami nacionalnih določb za prenos CRD in CRR. Poleg tega so uvedena postopkovna varovala za učinkovito uporabo kazni, zlasti v primeru v primeru kopičenja upravnih kazni in kazni, naloženih po kazenskem pravu, za isto kršitev. Za ta namen je spremenjen člen 70 CRD, ki od držav članic zahteva, da določijo pravila za sodelovanje med pristojnimi organi in sodnimi organi v primeru podvajanja kazenskih in upravnih postopkov in kazni za isto kršitev. Cilj teh pravil je zagotoviti zadostno raven zaščite za fizične ali pravne osebe, v zvezi s katerimi pride do tega podvajanja postopkov, v skladu z načelom *ne bis in idem*.

Pregled sestave zahtev v okviru drugega stebra

CRD V je za povečanje notranje povezanosti regulativnega okvira uskladila naravo regulativnega kapitala, ki ga morajo imeti banke za izpolnjevanje kapitalske zahteve v okviru drugega stebra, s sestavo minimalnega kapitala kapitalske zahteve v okviru prvega stebra. Z odstopanjem od splošnega pravila iz člena 104a(4) CRD se lahko nadzorniki odločijo, za vsak primer posebej, da bodo naložili kapitalske zahteve v okviru drugega stebra z višjim deležem temeljnega kapitala ali navadnega lastniškega temeljnega kapitala. Ta nova obravnava se je uvedla šele nedavno med koronavirusno krizo. Čeprav je še prezgodaj za celovite zaključke glede nedavne uskladitve, je prvi pregled potrdil uporabnost dosledne standardne sestave minimalnih (prvi steber) in dodatnih (drugi steber) kapitalskih zahtev.

Prilagoditve, povezane z uvedbo izstopnega praga

Uvedba izstopnega praga pri izračunu zneska skupne izpostavljenosti tveganju (*total risk exposure amount, TREA*), kot je določen v členu 92 CRR, bo vplivala na tiste kapitalske zahteve, določene v CRD, katerih izračun je odvisen od TREA. Te zahteve so zahteva glede varovalnega kapitalskega blažilnika (*capital conservation buffer, CCB*), zahteva glede proticikličnega kapitalskega blažilnika (*countercyclical capital buffer, CCyB*), zahtevi glede blažilnika za globalne sistemsko pomembne institucije in druge sistemsko pomembne

institucije (GSPI/DSPI), zahteva glede blažilnika sistemskih tveganj (*systemic risk buffer, SyRB*) in, v obsegu, v katerem pristojni organ uporablja pristop, ki jo od začetka določa kot odstotek TREA[37], zahteva v okviru drugega stebra (*Pillar 2 requirement, P2R*), specifična za institucijo.

Dve od teh zahtev, in sicer P2R in SyRB, se lahko uporabljata za obravnavanje tveganj, ki so po naravi podobna tistim, obravnavanim z izstopnim pragom. Zato obstaja možnost, da se bodo nekatera tveganja (npr. modelsko tveganje[38]), ko se bo začel uporabljati izstopni prag, upoštevala dvakrat. To je treba preprečiti. Mnenje EBA o dokončanju Basel III vključuje posebno priporočilo glede tega vprašanja in pristojne ter imenovane organe splošneje poziva, da ponovno premislijo o ustrezni ravni P2R oziroma SyRB, ko se bo začel uporabljati izstopni prag.

Glede na navedeno predlog spreminja člena 104a in 133 CRD, ki določata pravila glede P2R oziroma SyRB, z uvedbo varoval, namenjenih preprečevanju neupravičenih povečanj P2R in zahteve SyRB po tem, ko bo institucija zavezana spoštovati izstopni prag[39]:

- P2R in zahteva SyRB bosta „zamrznjeni“, da se preprečijo samodejna (imenovana tudi „aritmetična“) povečanja zneska regulativnega kapitala, ki se zahteva v okviru teh dveh zahtev. To varovalo je upravičeno zaradi dejstva, da je povečanje tveganju prilagojenih sredstev zaradi začetka uporabe izstopnega praga za institucijo, ob odsotnosti drugih sprememb, povsem aritmetično in ne odraža dejanskega povečanja tveganj, zaradi katerega bi bilo od institucije upravičeno zahtevati, da ima dodaten kapital;
- pristojni organ institucije bo moral preveriti, kako je umerjena P2R, pristojni oziroma imenovani organ, kakor je ustrezno, pa bo moral preveriti, kako je umerjena zahteva SyRB, da se ugotovi, ali je prišlo do dvojnega upoštevanja tveganja, in v takem primeru ponovno umeri ti zahtevi, da se prepreči tako dvojno upoštevanje;
- obe zahtevi bosta ostali zamrznjeni dokler se zadevno preverjanje ne zaključi in objavita zadevni odločitvi o ustrezni umerjenosti zahtev[40].

Spremenjena sta tudi člena 104a in 133 CRD, da se pojasni, da se P2R in zahteva SyRB ne moreta uporabljati za zajetje tveganj, ki jih že v celoti zajema izstopni prag.

In končno, člen 131 je spremenjen tako, da se od pristojnih ali imenovanih organov, kakor je ustrezno, zahteva, da pregledajo, kako je umerjena zahteva glede blažilnika za DSPI posamezne DSPI, kadar postane ta DSPI zavezana spoštovati izstopni prag, za zagotovitev, da ta zahteva ostane ustrezno umerjena.

Razkritja

---

37 Namesto, da bi se najprej določila P2R kot nominalni znesek, ki je nato izražena kot odstotek TREA, da se prilega v splošno kapitalsko strukturo.

38 V tem okviru je treba modelsko tveganje razumeti kot tveganje, da kapitalska zahteva, izračunana z uporabo notranjih modelov, ne bo sorazmerna s tveganjem, povezanim z izpostavljenostjo, za katero se izračuna zahteva.

39 Institucija postane zavezana spoštovati izstopni prag, kadar je njen TREA „z izstopnim pragom“ (TREA, izračunan ob upoštevanju izstopnega praga) višji od TREA „brez izstopnega praga“ (TREA, ki ni izračunan ob upoštevanju izstopnega praga). Za nadaljnje podrobnosti o delovanju izstopnega praga glej obrazložitveni memorandum za uredbo o spremembi CRR.

40 V primeru P2R bo objava v obliki dopisa pristojnega organa nadzorovani instituciji, ki bo vseboval rezultate SREP in novo P2R za institucijo (če ne bo ugotovljeno dvojno upoštevanje, bo P2R seveda ostala nespremenjena). V primeru P2R bo objava v obliki nove odločitve pristojnega ali imenovanega organa, kakor bo ustrezno, o ustrezni umerjenosti stopnje ali stopenj SyRB.

Člen 106 je spremenjen, tako da je državam članicam omogočeno, da nadzornikom podelijo pooblastilo, da od institucij zahtevajo, da EBA posredujejo informacije v določenem roku. Ta sprememba sledi spremembam členov 433 in 434 CRR, ki po novem od EBA zahtevata, da centralizira objavo razkritij institucij. Poleg tega predlog omogoča nadzornikom, da institucijam dovolijo uporabo posebnih medijev in mest za objave namesto spletnega mesta EBA. To je v skladu s predlagano spremembo CRR, na podlagi katere imajo institucije poleg centralizirane objave EBA možnost, da svoja razkritja objavijo z drugimi sredstvi.

Nadzorniško primerjanje pristopov pri izračunavanju kapitalskih zahtev

Člen 78 je spremenjen, da se pristopom, zajetim v obseg nadzorniškega primerjanja, dodata dve vrsti pristopov za izračun kapitalskih zahtev, in sicer:

(a) pristopi modeliranja, uporabljeni za izračun pričakovanih izgub iz naslova kreditnega tveganja v skladu z Mednarodnim standardom računovodskega poročanja (MSRP) 9 in v skladu z nacionalnimi računovodskimi standardi; ter

(b) alternativni standardizirani pristop za tržno tveganje iz dela 3, naslov IV, poglavje 1a, CRR, saj lahko institucije nekatere parametre modelirajo v skladu s tem pristopom.

Ker lahko pristope, uporabljene za izračun pričakovanih izgub iz naslova kreditnega tveganja, uporabijo tudi institucije, ki uporabljajo standardizirani pristop za kreditno tveganje iz dela 3, naslov II, poglavje 2, CRR, so te institucije prav tako zajete v obseg postopkov nadzorniškega primerjanja. Vendar mora EBA odločiti, katere od teh institucij je treba vključiti, pri čemer mora upoštevati načelo sorazmernosti.

Člen 78 je spremenjen tudi tako, da dopušča možnost zmanjšanja pogostosti izvajanja postopkov primerjanja, in sicer z vsakega leta na vsaki dve leti, s čimer se priznava dejstvo, da potem, ko je bilo izvedeno določeno število postopkov primerjanja, manjša pogostost verjetno zadošča za spremljanje rezultatov pristopov institucij. To bo tudi zmanjšalo upravno breme za institucije, ki uporabljajo primerjane pristope.

2021/0341 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z nadzorniškimi pooblastili, sankcijami, podružnicami iz tretjih držav in okoljskimi, socialnimi in upravljavskimi tveganji ter o spremembi Direktive 2014/59/EU

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 53(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke[41],

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora[42],

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Pristojni organi, njihovi uslužbenci in člani njihovih organov upravljanja bi morali biti neodvisni od političnih in gospodarskih vplivov. Tveganja nasprotij interesov ogrožajo celovitost finančnega sistema Unije in škodijo cilju povezane bančne unije ter unije kapitalskih trgov. Direktiva 2013/36/EU bi morala vsebovati podrobnejše določbe za države članice za zagotovitev, da pristojni organi, vključno z njihovimi uslužbenci in vodstvom, delujejo neodvisno in objektivno. V zvezi s tem bi bilo treba določiti minimalne zahteve, da se preprečijo nasprotja interesov. Evropski bančni organ (EBA) bi moral izdati smernice, namenjene pristojnim organom, o preprečevanju nasprotij interesov, ki bi temeljile na mednarodnih dobrih praksah.

(2) Pristojni organi bi morali imeti ustrezno pooblastilo za odvzem dovoljenja, izdanega kreditni instituciji, kadar je bilo za institucijo razglašeno, da propada ali bo verjetno propadla, in ta hkrati ni izpolnila drugih pogojev za reševanje iz Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta[43] ali Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta[44]. V takem primeru bi bilo potrebno prenehanje kreditne

---

41 UL C, , str. .

42 UL C, , str. .

43 Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

44 Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru

institucije v skladu z veljavnimi nacionalnimi postopki zaradi insolventnosti ali drugimi vrstami postopkov, določenimi za te institucije v nacionalni zakonodaji, ki bi tako morala prenehati opravljati dejavnosti, za katere ji je bilo izdano dovoljenje.

(3) Kreditna institucija mora za opravljanje bančnih storitev v Uniji imeti predhodno dovoljenje in biti fizično prisotna prek pravne osebe ali podružnice na njenem ozemlju. Za kreditne institucije se lahko samo na ta način učinkovito izvajajo bonitetni predpisi in nadzor, ki so potrebni za čim večje zmanjšanje tveganja propada in, kadar do njega pride, za upravljanje propada, da se prepreči njegovo neurejeno širjenje in povzročitev zloma finančnega sistema (tveganje širjenja negativnih učinkov npr. z navalom na banke ali propadom banke zaradi nepreudarnega kreditiranja). Opravljanje bančnih storitev v Uniji brez take fizične prisotnosti bi na finančnih trgih, v katere so kreditne institucije tesno vpletene, povečalo prisotnost in razširjenost segmentov tveganja, za katere se ne uporabljajo bonitetni predpisi in nadzor Unije, kar lahko na koncu ogrozi finančno stabilnost Unije ali katere od njenih držav članic. Finančna kriza 2008–2009 je zadnji precedenčni primer iz preteklosti, ki izpostavlja, kako lahko majhni tržni segmenti postanejo vir znatnih groženj za finančno stabilnost Unije in njenih držav članic, če ostanejo zunaj obsega bonitetnih predpisov in nadzora. Zato je treba v zakonodaji Unije določiti eksplicitno zahtevo, da morajo družbe s sedežem v tretji državi, ki želijo opravljati bančne storitve v Uniji, ustanoviti vsaj podružnico v državi članici in da mora imeti taka podružnica dovoljenje v skladu z zakonodajo Unije, razen če želi družba opravljati bančne storitve v Uniji prek podrejene družbe. Vendar se ta zahteva za ustanovitev podružnice ne bi smela uporabljati za primere povpraševanja po storitvah na lastno pobudo, saj je v tem primeru stranka tista, ki pristopi k družbi v tretji državi in povprašuje po storitvi.

(4) Nadzorniki kreditnih institucij bi morali imeti vsa potrebna pooblastila, ki jim omogočajo opravljanje njihovih dolžnosti in ki zajemajo različne posle, ki jih opravljajo nadzorovani subjekti. Za ta namen in da se zagotovijo bolj enaki konkurenčni pogoji, morajo imeti nadzorniki na razpolago vsa nadzorniška pooblastila, ki jim omogočajo spremljanje pomembnih poslov, ki jih lahko izvajajo nadzorovani subjekti. Evropska centralna banka in pristojni nacionalni organi bi zato morali biti obveščeni, kadar pomembni posli, vključno s pridobitvami pomembnih deležev v finančnih in nefinančnih subjektih s strani nadzorovanih subjektov, pomembnimi prenosi sredstev in obveznosti z nadzorovanih subjektov ali na njih ter združitvami in delitvami, ki vključujejo nadzorovane subjekte, ki jih izvede nadzorovani subjekt, privedejo do pomislekov glede njegovega bonitetnega profila ali glede možnega pranja denarja ali financiranja terorizma. Poleg tega bi morali ECB in pristojni nacionalni organi imeti pooblastilo, da v takih primerih ukrepajo.

(5) Kar zadeva združitve in delitve, Direktiva (EU) 2017/1132 določa usklajena pravila in postopke, zlasti za čezmejne združitve in delitve družb z omejeno odgovornostjo. Zato bi moral postopek ocenjevanja s strani pristojnih organov, določen v tej direktivi, dopolnjevati Direktivo (EU) 2017/1132 in ne bi smel biti v nasprotju z nobeno od njenih določb. V primeru tistih čezmejnih združitev in delitev, ki spadajo na področje uporabe Direktive (EU) 2017/1132, bi moralo biti obrazloženo mnenje, ki ga izda pristojni nadzorni organ, del ocene skladnosti z vsemi ustreznimi pogoji in pravilne izvedbe vseh postopkov in formalnosti, potrebnih za izdajo potrdila pred združitvijo ali potrdila pred delitvijo. Obrazloženo mnenje bi se zato moralo posredovati

---

enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

imenovanemu nacionalnemu organu, odgovornemu za izdajo potrdila pred združitvijo ali potrdila pred delitvijo v skladu z Direktivo (EU) 2017/1132.

(6) Za zagotovitev, da lahko pristojni organi posredujejo, preden se izvrši kateri od teh pomembnih poslov, bi morali biti o njih obveščeni vnaprej. To obvestilo bi morale spremljati informacije, ki jih pristojni organi potrebujejo za oceno načrtovanega posla z bonitetnega vidika in vidika preprečevanja pranja denarja in boja proti financiranju terorizma. Pristojni organi bi morali to oceno začeti v trenutku prejema obvestila, ki vsebuje vse zahtevane informacije, ocena pa bi morala biti v primeru pridobitve pomembnega deleža ali pomembnega prenosa sredstev in obveznosti časovno omejena.

(7) V primeru pridobitve kvalificiranega deleža ali pomembnega prenosa sredstev ali obveznosti bi lahko ugotovitve ocene povzročile, da se pristojni organ odloči nasprotovati poslu. Če pristojni organi v danem obdobju ne nasprotujejo poslu, bi se moralo zanj šteti, da je odobren.

(8) Za zagotovitev sorazmernosti in preprečitev nepotrebnega upravnega bremena bi se morala ta dodatna pooblastila pristojnih organov uporabljati samo za pomembne posle. Kot pomembni bi se morali avtomatsko obravnavati samo posli, ki vključujejo združitve ali delitve, ker se lahko za novoustanovljeni subjekt pričakuje, da bo imel precej drugačen bonitetni profil od subjektov, ki so bili na začetku vključeni v združitev ali delitev. Poleg tega subjekti združitev ali delitev ne bi smeli izvajati, dokler o njih pristojni organi ne izdajo pozitivnega mnenja. Druge posle (vključno pridobitvami deležev in prenosi sredstev ter obveznosti) bi morali pristojni organi, kadar jih štejejo za pomembne, oceniti na podlagi postopka implicitne odobritve.

(9) V nekaterih primerih (na primer, kadar so vpleteni subjekti, ustanovljeni v različnih državah članicah) lahko posli zahtevajo več obvestil in ocene različnih pristojnih organov, kar bo zahtevalo učinkovito sodelovanje med temi organi. Zato je treba natančno določiti obveznosti sodelovanja, zlasti zgodnje vzajemno obveščanje, nemoteno izmenjevanje informacij in usklajevanje pri ocenah.

(10) Uskladiti je treba določbe, povezane s pridobitvijo kvalificiranega deleža v kreditni instituciji, z določbami o pridobitvi kvalificiranega deleža s strani institucije v primeru, da je treba za isti posel izvesti obe oceni. Brez ustrezne ubeseditve bi lahko te določbe vodile do neskladnosti med ocenami, ki jih izvedejo pristojni organi, in na koncu med njihovimi odločitvami. Zato bi morali imeti pristojni organi na voljo podoben dodaten čas, kot ga imajo za potrditev prejema obvestila, kadar se posel šteje za zapletenega.

(11) EBA bi moral biti zadolžen za pripravo regulativnih tehničnih standardov in izvedbenih tehničnih standardov za zagotovitev ustreznega okvira za uporabo teh dodatnih nadzorniških pooblastil. Ti regulativni tehnični standardi in izvedbeni tehnični standardi bi morali zlasti določati informacije, ki jih morajo prejeti pristojni organi, elemente, ki se morajo oceniti, in sodelovanje, kadar je vpleten več kot en pristojni organ. Ti razni elementi so ključnega pomena za zagotovitev, da dovolj usklajena nadzorniška metodologija omogoča, da se določbe o dodatnih pooblastilih izvajajo učinkovito in z najmanjšim možnim dodatnim upravnim bremenom.

(12) Kreditne institucije, finančni holdingi in mešani finančni holdingi morajo izpolnjevati bonitetne zahteve, saj je to bistveno za zagotovitev njihove varnosti in trdnosti ter za ohranjanje stabilnosti finančnega sistema, tako na ravni celotne Unije kot v vsaki državi članici. Zato bi morali imeti ECB in pristojni nacionalni organi pooblastilo za

sprejetje pravočasnih in odločnih ukrepov, kadar te kreditne institucije, finančni holdingi in mešani finančni holdingi in njihovi operativni vodje ne izpolnjujejo bonitetnih zahtev ali nadzorniških odločitev.

(13) Za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev na področju pooblastil za sankcioniranje bi bilo treba od držav članic zahtevati, da zagotovijo učinkovite, sorazmerne in odvračilne upravne kazni, periodične denarne kazni in druge upravne ukrepe v zvezi s kršitvami nacionalnih določb za prenos te direktive in kršitvami Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta[45]. Države članice lahko zlasti naložijo upravne kazni, kadar za zadevno kršitev velja tudi nacionalna kazenska zakonodaja. Te upravne kazni, periodične denarne kazni in drugi upravni ukrepi bi morali izpolnjevati določene minimalne zahteve, vključno z minimalnimi pooblastili, ki bi se morala podeliti pristojnim organom, da jih lahko nalagajo, merili, ki bi jih morali pristojni organi upoštevati pri njihovi uporabi, zahtevami glede objave oziroma ravnmi upravnih kaznih ter periodičnih denarnih kazni. Države članice bi morale določiti posebna pravila in učinkovite mehanizme za uporabo periodičnih denarnih kazni.

(14) Upravne denarne kazni bi morale imeti odvračilen učinek, da se prepreči, da bi fizična ali pravna oseba, ki krši nacionalne določbe za prenos Direktive 2013/36/EU ali Uredbo (EU) št. 575/2013, v prihodnosti ravnala enako ali podobno. Od držav članic bi se moralo zahtevati, da določijo upravne kazni, ki so učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Poleg tega bi morali pristojni organi pri določanju vrste upravnih kazni ali drugih upravnih ukrepov in ravni upravnih denarnih kazni upoštevati morebitne prejšnje kazni, naložene po kazenskem pravu isti fizični ali pravni osebi, odgovorni za isto kršitev. S tem bi se zagotovilo, da je resnost vseh kazni in drugih upravnih ukrepov, naloženih za kazenske namene, v primeru kopičenja upravnih in kazenskih postopkov omejena na to, kar je potrebno glede na resnost zadevne kršitve. Za ta namen je bistveno povečati sodelovanje med pristojnimi organi in sodnimi organi v primeru kopičenja upravnih in kazenskih postopkov proti istim osebam, odgovornim za isto kršitev. Države članice bi morale določiti posebna pravila in mehanizme za olajšanje takega sodelovanja.

(15) Pristojni organi bi morali imeti možnost nalagati upravne kazni istim fizičnim ali pravnim osebam, odgovornim za ista dejanja ali opustitve. Vendar bi moralo imeti tako kopičenje postopkov in kazni v zvezi z isto kršitvijo različne cilje v splošnem interesu. Države članice bi morale določiti pravila za zagotovitev ustrezne koordinacije med upravnimi in kazenskimi postopki. Taka pravila bi morala nalaganje kumulativnih kazni v zvezi z isto kršitvijo isti zadevni fizični ali pravni osebi omejiti na tisto, kar je nujno potrebno, da se dosežejo ti različni cilji. Poleg tega bi morale države članice določiti pravila za zagotovitev, da je resnost vseh upravnih kazni in kazni, naloženih po kazenskem pravu, in drugih naloženih ukrepov v primeru kopičenja postopkov omejena na to, kar je potrebno glede na resnost zadevne kršitve. Države članice bi morale tudi zagotoviti, da je tako podvajanje postopkov in posledičnih kazni skladno z načelom *ne bis in idem* ter da so pravice zadevnih fizičnih ali pravnih oseb ustrezno zaščitene.

(16) Upravne denarne kazni za pravne osebe bi se morale uporabljati dosledno, zlasti kar zadeva določitev najvišjega zneska upravnih kazni, pri katerem bi bilo treba upoštevati

[45] Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (*UL L 176, 27.6.2013, str. 1*).

skupni letni neto promet zadevne družbe. Vendar trenutna opredelitev skupnega letnega neto prometa v Direktivi 2013/36/EU ni niti dovolj izčrpna niti dovolj jasna in popolna, da bi bili zagotovljeni enaki konkurenčni pogoji pri uporabi upravnih denarnih kazni. Zato je treba pojasniti več elementov trenutne opredelitve skupnega letnega neto prometa, da se prepreči nedosledna razlaga.

(17) Pristojni organi bi morali biti pooblaščeni, da poleg upravnih kazni kreditnim institucijam, finančnim holdingom, mešanim finančnim holdingom in njihovim operativnim vodjam nalagajo periodične denarne kazni zaradi neizpolnjevanja njihovih obveznosti v skladu z Direktivo 2013/36/EU, Uredbo (EU) št. 575/2013 ali odločitvijo, ki jo izda pristojni organ. Ti izvršilni ukrepi bi morali biti naloženi, kadar se kršitev zahteve ali nadzorniške odločitve pristojnega organa nadaljuje. Pristojni organi bi morali imeti možnost nalagati te izvršilne ukrepe, ne da bi jim bilo treba na osebo kršiteljico prej nasloviti zahtevo, odredbo ali opozorilo. Ker je namen periodičnih denarnih kazni prisiliti fizične ali pravne osebe, da prenehajo s potekajočo kršitvijo, uporaba periodičnih denarnih kazni pristojnim organom ne bi smela preprečiti, da za isto kršitev naložijo naknadne upravne kazni.

(18) Za zagotovitev, da se zajame kar najširši nabor ukrepov, ki se uporabijo ob kršitvi, in da se pomaga preprečevati nadaljnje kršitve, je treba določiti upravne kazni, periodične denarne kazni in druge upravne ukrepe, ne glede na to, ali je ukrep v skladu z nacionalnim pravom opredeljen kot upravna kazen ali drug upravni ukrep. Državam članicam bi moralo biti zato omogočeno, da določijo dodatne kazni in višje ravni upravnih denarnih kazni.

(19) Pristojni organi bi morali nalagati periodične denarne kazni, ki so sorazmerne in učinkovite. Pristojni organ bi tako moral upoštevati morebitni učinek periodične denarne kazni na finančni položaj pravne ali fizične osebe kršiteljice in si prizadevati preprečiti, da bi kazen povzročila insolventnost ali resne finančne težave pravne ali fizične osebe kršiteljice ali predstavljala nesorazmeren delež njenega skupnega letnega prometa.

(20) Kadar pravni sistem države članice ne omogoča upravnih kazni iz te direktive, se lahko pravila o upravnih kaznih uporabljajo na tak način, da kazen predlaga pristojni organ, naloži pa jo sodni organ. Torej morajo te države članice zagotoviti, da ima uporaba pravil in kazni učinek, ki je enakovreden upravnim kaznim, ki jih naložijo pristojni organi. Sodni organi bi morali pri nalaganju takih kazni upoštevati priporočilo pristojnega organa, ki je kazen predlagal. Naložene kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

(21) Za zagotovitev ustreznih kazni za kršitve nacionalnih določb za prenos Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013 bi bilo treba dopolniti seznam kršitev, za katere se uporabljajo upravne kazni, periodične denarne kazni in drugi administrativni ukrepi. Zato bi bilo treba seznam kršitev iz člena 67 Direktive 2013/36/EU spremeniti.

(22) Za podružnice, ki jih ustanovijo družbe iz tretje države za opravljanje bančnih storitev v državi članici, velja nacionalna zakonodaja, njihovo urejanje pa je zgolj v zelo omejenem obsegu usklajeno z Direktivo 2013/36/EU. Čeprav so podružnice iz tretjih držav v precejšnjem obsegu prisotne na bančnih trgih Unije, zanje trenutno veljajo samo zahteve glede bistvenih informacij, ne pa tudi bonitetni standardi na ravni Unije ali dogovori o nadzorniškem sodelovanju. Popolna odsotnost skupnega bonitetnega okvira povzroča, da se za podružnice iz tretjih držav uporabljajo različne nacionalne zahteve z različno ravnjo preudarnosti in dosega. Poleg tega pristojni organi nimajo celovitih informacij in potrebnih nadzornih orodij za ustrezno spremljanje posebnih

tveganj, ki jih ustvarjajo skupine iz tretjih držav, ki poslujejo v eni ali več državah članicah prek podružnic in podrejenih družb. V zvezi z njimi trenutno ne obstajajo nobene povezane nadzorne ureditve in pristojni organ, odgovoren za nadzor vsake podružnice iz tretje države, ni obvezan izmenjavati informacij s pristojnimi organi, ki nadzorujejo druge podružnice in podrejene družbe iste skupine. Tako razdrobljeno regulativno okolje ustvarja tveganja za finančno stabilnost in celovitost trgov v Uniji, ki bi jih bilo treba ustrezno obravnavati z usklajenim okvirom za podružnice iz tretjih držav. Tak okvir bi moral vsebovati najmanjše skupne zahteve glede izdaje dovoljenj, bonitetnih standardov, notranjega upravljanja, nadzora in poročanja. Ta sklop zahtev bi moral temeljiti na tistih, ki jih države članice že uporabljajo za podružnice iz tretjih držav na svojih ozemljih, in bi moral upoštevati podobne ali enake zahteve, ki jih tretje države uporabljajo za tuje podružnice, s ciljem zagotoviti skladnost med državami članicami in uskladiti okvir Unije za podružnice iz tretjih držav s prevladujočimi mednarodnimi praksami na tem področju.

(23) Zaradi sorazmernosti bi morale biti zahteve za podružnice iz tretjih držav prilagojene glede na tveganje, ki ga te predstavljajo za finančno stabilnost in celovitost trgov v Uniji in državah članicah. Podružnice iz tretjih držav bi morale biti zato razvrščene v prvo kategorijo, če se štejejo za bolj tvegane, sicer pa v drugo kategorijo, če so majhne in nekompleksne in ne predstavljajo znatnega tveganja za finančno stabilnost (skladno z opredelitvijo „majhne in nekompleksne institucije“ iz Uredbe (EU) št. 575/2013). Tako bi bilo treba za podružnice iz tretjih držav, ki imajo v državi članici knjižena sredstva v višini 5 000 000 000 EUR ali več, šteti, da predstavljajo tako večje tveganje zaradi njihove večje velikosti in kompleksnosti, ker bi lahko njihov propad povzročil resne motnje na trgu države članice za bančne storitve ali v njenem bančnem sistemu. Podružnice iz tretjih držav, ki imajo dovoljenje za sprejemanje vlog na drobno, bi se morale prav tako podobno obravnavati kot bolj tvegane, ne glede na njihovo velikost, kolikor bi njihov propad vplival na zelo ranljive vlagatelje in bi lahko povzročil izgubo zaupanja v varnost in trdnost bančnega sistema države članice pri zaščiti prihrankov državljanov. Ti vrsti podružnic iz tretjih držav bi bilo zato treba razvrstiti v prvo kategorijo.

(24) Podružnice iz tretjih držav bi morale biti razvrščene v prvo kategorijo tudi, kadar je družba v tretji državi, ki je njihov glavni sedež („matična družba“), predmet urejanja, nadzora in izvajanja take ureditve, za katere ni bilo ugotovljeno, da so vsaj enakovredni Direktivi 2013/36/EU in Uredbi (EU) št. 575/2013, ali kadar je zadevna tretja država uvrščena med države z visokim tveganjem, ki imajo v svojih ureditvah za preprečevanje pranja denarja in boj proti financiranju terorizma strateške pomanjkljivosti, v skladu z Direktivo (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta[46]. Te podružnice iz tretjih držav predstavljajo znatno tveganje za finančno stabilnost Unije in države članice ustanovitve, ker regulativni okvir oziroma okvir za preprečevanje pranja denarja za banke, ki se uporabljata za njihovo matično družbo, ne zajemata ustrezno ali ne dovoljujeta ustreznega spremljanja posebnih tveganj, ki izhajajo iz dejavnosti, ki jih izvaja podružnica v državi članici, ali tveganj za nasprotne stranke v državi članici, ki izhajajo iz skupine iz tretje države. Za namene določanja enakovrednosti bančnih bonitetnih in nadzorniških standardov tretje države s standardi

[46] Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

Unije bi morala Komisija imeti možnost naročiti EBA, da izvede oceno v skladu s členom 33 Uredbe (EU) št. 575/2013. EBA bi moral zagotoviti, da se ocena izvede natančno in pregledno ter v skladu z zanesljivo metodologijo. Poleg tega bi se moral EBA posvetovati in tesno sodelovati z nadzornimi organi tretjih držav in njihovimi vladnimi oddelki, pristojnimi za bančno regulativo, ter, kadar je ustrezno, osebami iz zasebnega sektorja ter si prizadevati, da se te osebe obravnava pravično in se jim ponudi priložnost, da predložijo dokumente in dajo izjave v razumnih rokih. EBA bi moral prav tako zagotoviti, da je poročilo, izdano v skladu s členom 33 Uredbe (EU) št. 575/2013, ustrezno utemeljeno, vsebuje podroben opis ocenjenih zadev in je predloženo v razumnem času.

(25) Pristojni organi bi morali imeti izrecno pooblastilo, da v posameznih primerih zahtevajo, da podružnice iz tretjih držav zaprosijo za dovoljenje v skladu z naslovom III, poglavje 1, Direktive 2013/36/EU, in sicer vsaj, kadar te podružnice izvajajo dejavnosti z nasprotnimi strankami v drugih državah članicah v nasprotju s pravili notranjega trga ali kadar predstavljajo znatno tveganje za finančno stabilnost Unije ali države članice, v kateri so ustanovljene. Poleg tega bi bilo treba od pristojnih organov zahtevati, da redno ocenjujejo, ali so podružnice iz tretjih držav, ki imajo v knjigah sredstva v višini 30 000 000 000 EUR ali več, sistemsko pomembne. Taka redna ocena bi se morala izvesti skupno za vse podružnice, ki pripadajo isti skupini iz tretje države, ustanovljene v eni ali več državah članicah Unije. S to oceno bi bilo treba preučiti, v skladu s posebnimi merili, ali te podružnice predstavljajo podobno raven tveganja za finančno stabilnost Unije ali njenih držav članic kot institucije, opredeljene kot „sistemsko pomembne“ v skladu z Direktivo 2013/36/EU in Uredbo (EU) št. 575/2013. Če pristojni organi sklenejo, da so podružnice iz tretjih držav sistemsko pomembne, bi morale tem podružnicam naložiti zahteve, ki so ustrezne za zmanjševanje tveganj za finančno stabilnost. Pristojni organi bi morali imeti za te namene možnost od podružnic iz tretjih držav zahtevati, da zaprosijo za dovoljenje kot podrejene institucije v skladu z Direktivo 2013/36/EU, da lahko še naprej izvajajo bančne dejavnosti v državi članici ali v Uniji. Poleg tega bi morali imeti pristojni organi možnost naložiti druge zahteve, zlasti obveznost prestrukturiranja sredstev ali dejavnosti podružnic iz tretjih držav v Uniji, tako da te podružnice niso več sistemske, ali zahtevo po izpolnjevanju dodatnih zahtev glede kapitala, likvidnosti, poročanja ali razkritij, kadar bi to zadoščalo za obravnavanje tveganj za finančno stabilnost. Pristojni organi bi morali imeti možnost, da ne naložijo nobene od teh zahtev podružnicam iz tretjih držav, ki so ocenjene kot sistemske, samo kadar lahko pristojni organi utemeljijo, da se tveganja, ki jih te podružnice predstavljajo za finančno stabilnost in celovitost trgov v Uniji in državah članicah, ne bi bistveno povečala ob odsotnosti takih zahtev v obdobju, ki ne presega enega leta.

(26) Za zagotovitev doslednosti nadzorniških odločitev za skupino iz tretje države s podružnicami in podrejenimi družbami v več državah Unije bi bilo treba imenovati glavni pristojni organ, ki izvede oceno sistemske pomembnosti. Ta vloga bi morala ustrezati vlogi konsolidacijskega nadzornika skupine iz tretje države v Uniji, kadar se uporablja člen 111 Direktive 2013/36/EU, ali vlogi pristojnega organa, ki bi postal konsolidacijski nadzornik v skladu z navedenim členom, če bi se podružnice te skupine iz tretje države obravnavale kot podrejene družbe. Če ustrezni konsolidacijski nadzornik ni določen ali če glavni pristojni organ ni začel ocene sistemske pomembnost v treh mesecih, bi moral namesto njega oceno izvesti EBA. Glavni pristojni organ ali, kjer je ustrezno, EBA bi se moral posvetovati in v celoti sodelovati s pristojnimi organi, odgovornimi za nadzor zadevnih podružnic in podrejenih družb skupine iz tretje države v Uniji. Glavni pristojni organ in navedeni pristojni organi bi

morali sprejeti skupno odločitev o tem, ali naj se naložijo zahteve za podružnice iz tretjih držav, ki so ocenjene kot sistemske. Zaradi potrebe po dolžnem postopanju bi moral glavni pristojni organ ali, kjer je ustrezno, EBA zagotoviti, da se za podružnico iz tretje države pri ocenjevanju sistemske pomembnosti spoštujeta načelo kontradiktornosti in pravica do predložitve izjave.

(27) Pristojni organi bi morali redno preverjati skladnost podružnic iz tretjih držav z ustreznimi zahtevami iz Direktive 2013/36/EU in sprejeti nadzorniške ukrepe za te podružnice za zagotovitev ali ponovno vzpostavitev skladnosti s temi zahtevami. Za olajšanje učinkovitega nadzora nad zahtevami za podružnice iz tretjih držav in za omogočanje celovitega pregleda nad dejavnostmi skupin iz tretjih držav v Uniji bi morali biti pristojnim organom na voljo skupno nadzorniško in finančno poročanje v skladu s standardiziranimi predlogami. EBA bi moral biti zadolžen za pripravo osnutka izvedbenih tehničnih standardov, ki določajo te predloge, Komisija pa bi morala biti pooblaščena za sprejetje tega osnutka izvedbenih tehničnih standardov. Poleg tega je treba vzpostaviti ustrezne dogovore o sodelovanju med pristojnimi organi, in sicer za zagotovitev, da se za vse dejavnosti skupin iz tretjih držav, ki poslujejo v Uniji prek podružnic iz tretjih držav, izvaja celovit nadzor, da se prepreči izogibanje zahtevam, ki veljajo za te skupine na podlagi zakonodaje Unije, in čim bolj zmanjšajo morebitna tveganja za finančno stabilnost Unije. V obseg pristojnosti kolegijev nadzornikov skupin iz tretjih držav v Uniji bi bilo zlasti treba vključiti podružnice iz tretjih držav prve kategorije. Kadar tak kolegij še ne obstaja, bi morali pristojni organi vzpostaviti začasen kolegij za vse podružnice prve kategorije iste skupine iz tretje države, kadar ta posluje v več kot eni državi članici.

(28) Okvir Unije za podružnice iz tretjih držav bi se moral uporabljati brez poseganja v diskrecijsko pravico, ki jo morda trenutno imajo države članice, da na splošni podlagi zahtevajo, da družbe iz nekaterih tretjih držav bančne posle na njihovem ozemlju izvajajo izključno prek podrejenih institucij, ki so pridobile dovoljenje v skladu z naslovom III, poglavje 1, Direktive 2013/36/EU. Ta zahteva se lahko nanaša na tretje države, ki uporabljajo bančne bonitetne in nadzorniške standarde, ki niso enakovredni standardom na podlagi nacionalne zakonodaje države članice, ali tretje države, ki imajo v svojih ureditvah za preprečevanje pranja denarja in boj proti financiranju terorizma strateške pomanjkljivosti.

(29) Po uvedbi MSRP 9 1. januarja 2018 na zneske kapitala in regulativne količnike institucij neposredno vpliva rezultat izračuna pričakovanih kreditnih izgub, ki temelji na pristopih modeliranja. Isti pristopi modeliranja so tudi podlaga za izračun pričakovanih kreditnih izgub, kadar institucije uporabljajo nacionalne računovodske okvire. Zato je pomembno, da imajo pristojni organi in EBA jasno sliko o učinku, ki ga imajo ti izračuni na razpon vrednosti tveganju prilagojenih sredstev in kapitalskih zahtev, ki izhajajo iz podobnih izpostavljenosti. Za ta namen bi moral postopek primerjanja zajemati tudi te pristope modeliranja. Glede na to, da lahko institucije, ki izračunavajo kapitalske zahteve v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje, prav tako uporabljajo modele za izračun pričakovanih kreditnih izgub v okviru MSRP 9, bi morale biti te institucije ob upoštevanju načela sorazmernosti prav tako vključene v postopek primerjanja.

(30) Uredba (EU) 2019/876[47] je spremenila Uredbo (EU) št. 575/2013 z uvedbo revidiranega okvira za tržno tveganje, ki ga je razvil Baselski odbor za bančni nadzor. Alternativni standardizirani pristop, ki je del tega novega okvira, institucijam omogoča modeliranje nekaterih parametrov, uporabljenih pri izračunu tveganju prilagojenih sredstev in kapitalskih zahtev za tržno tveganje. Zato je pomembno, da imajo pristojni organi in EBA jasno sliko o razponu vrednosti tveganju prilagojenih sredstev in kapitalskih zahtev, ki izhajajo iz podobnih izpostavljenosti, ne samo na podlagi alternativnega pristopa notranjih modelov, temveč tudi na podlagi alternativnega standardiziranega pristopa. Zato bi moral postopek primerjanja tržnega tveganja zajemati revidirane standardizirane pristope in pristope notranjih modelov.

(31) Globalni prehod na trajnostno gospodarstvo, kot je začrtan v Pariškem sporazumu[48], kot ga je sklenila Unija, in Agendi Združenih narodov za trajnostni razvoj do leta 2030, bo zahteval temeljito družbeno-ekonomsko preobrazbo in bo odvisen od mobilizacije znatnih finančnih virov iz javnega in zasebnega sektorja. Unija se je z Evropskim zelenim dogovorom[49] zavezala, da bo do leta 2050 postala podnebno nevtralna. Finančni sistem ima pomembno vlogo pri podpori temu prehodu, ki se ne nanaša samo na zajemanje in podpiranje priložnosti, do katerih bo prišlo, temveč tudi na ustrezno upravljanje tveganj, ki jih lahko ta vključuje.

(32) Prehod na trajnostno, podnebno nevtralno in krožno gospodarstvo, ki je po obsegu brez primere, bo močno vplival na finančni sistem. Leta 2018 je mreža centralnih bank in nadzornikov za ozelenitev finančnega sistema[50] potrdila, da so s podnebjem povezana tveganja vir finančnega tveganja. V prenovljeni strategiji Komisije za trajnostno financiranje[51] je poudarjeno, da okoljska, socialna in upravljavska tveganja ter tveganja, ki izhajajo iz fizičnih učinkov podnebnih sprememb, izgube biotske raznovrstnosti in širšega okoljskega propadanja zlasti ekosistemov, predstavljajo izziv brez primere za naša gospodarstva in za stabilnost finančnega sistema. Ta tveganja imajo posebne značilnosti, kot to, da se nanašajo na prihodnost in imajo različne učinke na krajši, srednji in daljši rok.

(33) Ker bo prehod na trajnostno, podnebno nevtralno in krožno gospodarstvo dolgotrajen in korenit, bo zahteval znatne spremembe poslovnih modelov institucij. Potrebna je zadostna prilagoditev finančnega sektorja in zlasti kreditnih institucij, da se bo dosegel cilj nevtralnosti emisij toplogrednih plinov gospodarstva Unije do leta 2050, hkrati pa obvladovala povezana tveganja. Pristojni organi bi morali zato imeti možnost oceniti ta proces in posredovati v primerih, v katerih institucije upravljajo podnebna tveganja, pa tudi tveganja, ki izhajajo iz propadanja okolja in izgube biotske raznovrstnosti, na

---

47 Uredba (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjemov, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in razkritja ter Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 150, 7.6.2019, str. 1).

48 Sklep Sveta (EU) 2016/1841 z dne 5. oktobra 2016 o sklenitvi Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, v imenu Evropske unije (UL L 282, 19.10.2016, str. 4).

49 COM(2019) 640 final.

50 Skupino, ki je bila ustanovljena na vrhu En planet v Parizu 12. decembra 2017, sestavljajo centralne banke in nadzorniki, ki želijo na prostovoljni osnovi izmenjavati dobre prakse in prispevati k razvoju upravljanja okoljskih in podnebnih tveganj v finančnem sektorju ter mobilizirati uveljavljene oblike financiranja za podporo prehodu na trajnostno gospodarstvo.

51 COM(2021) 390 final z dne 6. julija 2021.

način, ki ogroža stabilnost posameznih institucij ali splošno finančno stabilnost. Pristojni organi bi morali tudi spremljati in biti pooblaščeni za ukrepanje, kadar pride do neusklajenosti med poslovnimi modeli in strategijami institucij ter ustreznimi cilji politike Unije ter splošnejšimi trendi na področju prehoda na trajnostno gospodarstvo, ki povzroča tveganja za njihove poslovne modele in strategije ali za finančno stabilnost. Podnebna, in širše, okoljska tveganja bi se morala skupaj s socialnimi in upravljavskimi tveganji obravnavati v eni kategoriji tveganj, da se omogoči celovita in usklajena vključitev teh tveganj, saj se pogosto prepletajo. Okoljska, socialna in upravljavska tveganja so tesno povezana s pojmom trajnostnosti, saj okoljski, socialni in upravljavski dejavniki predstavljajo tri glavne stebre trajnostnosti.

(34) Za ohranjanje zadostne odpornosti na negativne učinke okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikov morajo biti institucije, ustanovljene v Uniji, sposobne sistematično odkrivati, meriti in upravljati okoljska, socialna in upravljavska tveganja, njihovi nadzorniki pa morajo oceniti tveganja na ravni posamezne institucije in na sistemski ravni, pri čemer imajo prednost okoljski dejavniki, nato pa je treba nadaljevati z drugimi dejavniki trajnostnosti, ko se bodo metodologije in orodja za ocenjevanje razvijala. Institucije bi morale oceniti usklajenost svojih portfeljev z ambicijami Unije glede podnebne nevtralnosti do leta 2050 ter preprečevanja propadanja okolja in izgube biotske raznovrstnosti. Morale bi pripraviti konkretne načrte za obravnavanje tveganj, ki na kratek, srednji in dolgi rok izhajajo iz neusklajenosti njihovih poslovnih modelov in strategij z zadevnimi cilji politike Unije, vključenimi v Pariški sporazum, sveženj „Pripravljeni na 55“[52] [in svetovni okvir za biotsko raznovrstnost po letu 2020]. Od institucij bi bilo treba zahtevati, da imajo zanesljive ureditve upravljanja in notranje postopke za upravljanje okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj ter strategije, odobrene s strani njihovih upravljalnih organov, ki ne upoštevajo samo trenutnega učinka okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikov, ampak tudi prihodnjega. Skupno znanje in ozaveščenost o okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikih v upravljalnem organu ter razporejanje notranjega kapitala institucije za obravnavanje okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj bodo prav tako ključnega pomena za spodbujanje sprememb v vsaki posamezni instituciji. Posebnosti okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj ter dejstvo, da so sorazmerno nova, pomenijo, da se lahko njihovo razumevanje, merjenje in upravljanje med institucijami znatno razlikujejo. Za zagotovitev zbliževanja v zvezi s tem na ravni Unije in enotnega razumevanja okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj bi bilo treba v bonitetnih predpisih določiti ustrezne opredelitve in minimalne standarde za ocenjevanje teh tveganj. Za doseganje tega cilja so v Uredbi (EU) št. 575/2013 določene opredelitve, EBA pa je pooblaščen za določitev minimalnega sklopa referenčnih metodologij za ocenjevanje učinka okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj na finančno stabilnost institucij, pri čemer ima prednost učinek okoljskih dejavnikov. Ker se okoljska, socialna in upravljavska tveganja nanašajo na prihodnost in so analize scenarijev ter stresni testi, skupaj z načrti za obravnavanje teh tveganj, še posebej informativna orodja za ocenjevanje, bi moral biti EBA tudi pooblaščen, da razvije enotna merila za vsebino načrtov za obravnavanje teh tveganj in za določanje scenarijev ter uporabo metod za stresne teste. Tveganjem, povezanim z okoljem, vključno s tveganji, ki izhajajo iz propadanja okolja in izgube biotske

[52] Sporočilo Komisije COM(2021) 568 final z dne 14. julija 2021, ki zajema naslednje predloge Komisije: COM(2021) 562 final, COM(2021) 561 final, COM(2021) 564 final, COM(2021) 563 final, COM(2021) 556 final, COM(2021) 559 final, COM(2021) 558 final, COM(2021) 557 final, COM(2021) 554 final, COM(2021) 555 final in COM(2021) 552 final.

raznovrstnosti, ter zlasti tveganjem, povezanim s podnebjem, bi bilo treba dati prednost zaradi njihove nujnosti in posebnega pomena analiz scenarijev in stresnih testov za njihovo ocenjevanje.

(35) Okoljska, socialna in upravljavska tveganja lahko imajo daljnosežne posledice za stabilnost posameznih institucij, pa tudi finančnega sistema kot celote. Zato bi morali pristojni organi ta tveganja dosledno vključevati v zadevne nadzorniške dejavnosti, vključno s procesom nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja in stresnim testiranjem teh tveganj. Evropska komisija je prek svojega Instrumenta za tehnično podporo zagotavljala pomoč pristojnim nacionalnim organom pri razvoju in uvajanju metodologij stresnega testiranja in je pripravljena še naprej nuditi tehnično podporo v tem pogledu. Vendar so se metodologije stresnega testiranja za okoljska, socialna in upravljavska tveganja zaenkrat večinoma uporabljale za namene preizkušanja. Da bi stresno testiranje okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj trdno in dosledno vgradili v nadzor, bi morali EBA, Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA) in Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA) skupaj razviti smernice za zagotovitev dosledne obravnave in skupnih metodologij za stresno testiranje okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj. Stresno testiranje teh tveganj bi se moralo začeti z dejavniki, povezanimi s podnebjem in okoljem, ko bo na voljo vse več podatkov in metodologij v zvezi z okoljskimi, socialnimi in upravljavskimi tveganji, ki bodo podprli razvoj dodatnih orodij za oceno njihovega kvantitativnega učinka na finančna tveganja, pa bi morali pristojni organi pri svojih ocenah ustreznosti kreditnih institucij v vedno večji meri ocenjevati učinek teh tveganj. Da bi se zagotovilo zbliževanje nadzornih praks, bi moral EBA izdati smernice v zvezi z enotno vključitvijo okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj v proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja (SREP).

(36) Določbe v členu 133 Direktive 2013/36/EU o okviru za blažilnik sistemskih tveganj se že lahko uporabljajo za obravnavanje različnih vrst sistemskih tveganj, vključno s tveganji, povezanimi s podnebnimi spremembami. V kolikor ustrezni pristojni ali imenovani organi, kakor je ustrezno, menijo, da bi lahko imela tveganja, povezana s podnebnimi spremembami, resne negativne posledice za finančni sistem in realni sektor gospodarstva držav članic, bi morali uvesti stopnjo blažilnika sistemskih tveganj za ta tveganja, če menijo, da bi bila uvedba take stopnje učinkovita in sorazmerna za zmanjševanje teh tveganj.

(37) Za člane upravljalnega organa se lahko ocena primernosti izvede šele, ko je od njihovega imenovanja preteklo precej časa, ali pa, v primeru nosilcev ključnih funkcij, sploh ne. Tako se lahko zgodi, da člani upravljalnega organa, ki ne izpolnjujejo meril primernosti, dolgo opravljajo svoje dolžnosti, kar je problematično predvsem za velike institucije. Poleg tega se morajo čezmejne institucije ukvarjati z zelo raznolikimi nacionalnimi pravili in postopki, zaradi česar trenutni sistem ni učinkovit. Obstoj različnih zahtev v zvezi z oceno primernosti po Uniji je še posebej pereče vprašanje v okviru bančne unije. Zato je pomembno določiti niz pravil na ravni Unije, da se vzpostavi dosleden in predvidljiv okvir za „sposobnost in primernost“. To bo spodbujalo zbliževanje nadzornih praks, omogočalo dodatno zaupanje med nadzornimi organi in institucijam nudilo več pravne varnosti. Zanesljiv okvir za „sposobnost in primernost“ za ocenjevanje primernosti članov upravljalnega organa in nosilcev ključnih funkcij je ključen dejavnik za zagotovitev, da se institucije ustrezno vodijo, njihova tveganja pa primerno upravljajo.

(38) Namen ocene primernosti članov upravljalnih organov je zagotoviti, da so ti člani kvalificirani za svojo vlogo in imajo dober ugled. Ker so primarno odgovorne za

ocenjevanje primernosti vsakega člana upravljalnega organa, bi morale institucije izvesti oceno primernosti, čemur bi sledilo preverjanje pristojnih organov, in sicer preden član upravljalnega organa nastopi svoj položaj ali po tem. Vendar bi bilo treba zaradi tveganj, ki jih predstavljajo velike institucije, ki zlasti izhajajo iz morebitnega širjenja negativnih učinkov, neprimernim članom upravljalnih organov preprečiti, da vplivajo na vodenje takih velikih institucij s potencialnimi resnimi škodljivimi učinki. Zato je primerno, da pristojni organi, razen v izjemnih primerih, ocenijo primernost članov upravljalnega organa velikih institucij, preden začnejo ti izpolnjevati svoje dolžnosti.

(39) Poleg članov upravljalnega organa imajo znaten vpliv na zagotavljanje preudarnega in skrbnega dnevnega upravljanja institucije tudi nosilci ključnih funkcij. Ker Direktiva 2013/36/EU trenutno ne vsebuje opredelitve nosilcev ključnih funkcij, so prakse držav članic po Uniji različne, kar ovira učinkovit in uspešen nadzor ter preprečuje enake konkurenčne pogoje. Zato je treba opredeliti nosilce ključnih funkcij. Poleg tega bi morale biti za ocenjevanje primernosti nosilcev ključnih funkcij primarno odgovorne institucije. Vendar bi morali zaradi tveganj, ki jih predstavljajo dejavnosti velikih institucij, primernost vodij funkcij notranje kontrole in finančnega direktorja takih velikih institucij oceniti pristojni organi, preden te osebe nastopijo svoje položaje.

(40) Za zagotovitev pravne varnosti in predvidljivosti za institucije je treba vzpostaviti učinkovit in pravočasen postopek za preverjanje primernosti članov upravljalnega organa in nosilcev ključnih funkcij s strani pristojnih organov. Tak postopek bi moral pristojnim organom omogočati, da po potrebi zahtevajo dodatne informacije, vendar tudi zagotoviti, da lahko ti pristojni organi ocene primernosti obravnavajo v predpisanem časovnem okviru. Institucije pa bi morale pristojnim organom zagotoviti pravilne in popolne informacije v za to določenem času ter se hitro in v dobri veri odzvati na zahtevke pristojnih organov po dodatnih informacijah.

(41) Zaradi vloge, ki jo ima ocena primernosti za skrbno in preudarno upravljanje institucij, je treba pristojnim organom zagotoviti nova orodja, kot so izjave o odgovornostih in popis dolžnosti, za ocenjevanje primernosti članov upravljalnega organa in nosilcev ključnih funkcij. Ta nova orodja bodo tudi podpirala delo pristojnih organov pri pregledovanju ureditev upravljanja institucij v okviru procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja. Ne glede na splošno odgovornost upravljalnega organa kot kolegijskega organa bi bilo treba od institucij zahtevati, da pripravijo posamične izjave in popise, ki pojasnjujejo dolžnosti, ki jih imajo člani upravljalnega organa, višje vodstvo in nosilci ključnih funkcij. Njihove posamične dolžnosti niso vedno jasno ali dosledno določene in lahko pride do primerov, v katerih se dve ali več vlog prekriva ali v katerih se področja dolžnosti spregledajo, ker ne spadajo povsem pod pristojnost ene same osebe. Obseg dolžnosti vsakega posameznika bi moral biti dobro opredeljen in nobeno področje odgovornosti ne bi smelo ostati brez odgovorne osebe. Ta orodja bi morala zagotoviti nadaljnjo odgovornost članov upravljalnega organa, višjega vodstva in nosilcev ključnih funkcij.

(42) Zaradi zaščite finančne stabilnosti bi morali imeti pristojni organi možnost hitro sprejeti in izvršiti odločitve. V okviru ukrepov zgodnjega posredovanja ali ukrepa reševanja lahko pristojni organi in organi za reševanje morda menijo, da je primerno odstaviti ali zamenjati člane upravljalnega organa ali višjega vodstva. Da bi upoštevali take primere, bi morali pristojni organi izvesti oceno primernosti članov upravljalnega organa ali nosilcev ključnih funkcij po tem, ko ti člani upravljalnega organa ali nosilci ključnih funkcij nastopijo svoj položaj.

(43) Ko bo postal izstopni prag, določen v Uredbi (EU) št. 575/2013, zavezujoč, se nominalni znesek dodatne kapitalske zahteve institucije, ki jo določi pristojni organ institucije v skladu s členom 104(1), točka (a), Direktive 2013/36/EU za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, ne bi smel takoj povečati, če vse drugo ostane nespremenjeno. Poleg tega bi moral v takem primeru pristojni organ pregledati dodatno kapitalsko zahtevo institucije in zlasti oceniti, ali in v kakšnem obsegu taka zahteva zajema modelsko tveganje, povezano z uporabo notranjih modelov s strani institucije. V takem primeru bi bilo treba za dodatno kapitalsko zahtevo institucije šteti, da se prekriva s tveganji, zajetimi z izstopnim pragom, upoštevanim v kapitalski zahtevi institucije, in zato bi moral pristojni organ znižati to zahtevo v obsegu, ki je potreben, da se odpravi tako prekrivanje, vse dokler je institucija zavezana spoštovati izstopni prag.

(44) Podobno se, potem ko postane izstopni prag zavezujoč za institucijo, nominalni znesek njenega navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki se zahteva v okviru blažilnika sistemskih tveganj, ne bi smel povišati, če ni prišlo do povečanja makrobonitetnih ali sistemskih tveganj, povezanih z institucijo. V takih primerih bi moral pristojni ali imenovani organ institucije, kakor je ustrezno, preveriti, kako so umerjene stopnje blažilnika sistemskih tveganj, in poskrbeti, da ostanejo primerne in ne upoštevajo dvojno tveganj, ki so že zajeta zaradi dejstva, da je za institucijo zavezujoč izstopni prag. Na splošno pristojni in imenovani organi, kakor je ustrezno, ne bi smeli nalagati zahtev glede blažilnika sistemskih tveganj za tveganja, ki so že v celoti zajeta z izstopnim pragom.

(45) Nadalje, ko institucija, ki se obravnava kot „druga sistemsko pomembna institucija“, postane zavezana spoštovati izstopni prag, bi moral njen pristojni ali imenovani organ, kakor je ustrezno, preveriti, kako je umerjena zahteva glede blažilnika za DSPI, in poskrbeti, da ostane primerna.

(46) Za zagotovitev pravočasne in učinkovite aktivacije blažilnika sistemskih tveganj je treba pojasniti, kako naj se uporabljajo zadevne določbe, ter poenostaviti in uskladiti ustrezne postopke. Določanje blažilnika sistemskih tveganj bi moralo biti mogoče za imenovane organe v vseh državah članicah, da se omogoči priznavanje stopenj blažilnika sistemskih tveganj, ki jih določijo organi v drugih državah članicah, in za zagotovitev, da je organom omogočeno pravočasno in učinkovito obravnavanje sistemskih tveganj. Za priznanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jih določi druga država članica, bi moralo biti potrebno samo uradno obvestilo organa, ki prizna stopnjo. Da se preprečijo nepotrebni postopki izdaje dovoljenja, kadar odločitev o določitvi stopnje blažilnika povzroči znižanje ali ne povzroči nobene spremembe glede na prej določene stopnje, je treba postopek iz člena 131(15) Direktive 2013/36/EU uskladiti s postopkom iz člena 133(9) navedene direktive. Kjer je ustrezno, bi bilo treba postopke, določene v členu 133(11) navedene direktive, pojasniti in bolj uskladiti s postopki, ki se uporabljajo za druge stopnje blažilnika sistemskih tveganj –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2013/36/EU

Direktiva 2013/36/EU se spremeni:

(1) v členu 3 se odstavek 1 spremeni:

(a) vstavi se naslednja točka 8a:

„(8a) ‚upravljalni organ v upravljavski funkciji‘ pomeni upravljalni organ, ki opravlja svojo vlogo učinkovitega vodenja institucije in vključuje osebe, ki vodijo poslovanje institucije;“;

(b) točka 9 se nadomesti z naslednjim:

„(9) ‚višje vodstvo‘ pomeni fizične osebe, ki v instituciji opravljajo izvršne funkcije in neposredno odgovarjajo upravljalnemu organu institucije, vendar niso člani upravljalnega organa institucije, in ki so odgovorne za vsakodnevno upravljanje institucije pod vodstvom upravljalnega organa institucije;“;

(c) vstavijo se naslednje točke 9a do 9d:

„(9a) ‚nosilci ključnih funkcij‘ pomeni osebe, ki znatno vplivajo na vodenje institucije, vendar niso člani upravljalnega organa, vključno z vodji funkcij notranje kontrole in finančnim direktorjem, kadar te vodje ali ta direktor niso člani upravljalnega organa;

(9b) ‚finančni direktor‘ pomeni osebo, ki je odgovorna za upravljanje finančnih virov, finančno načrtovanje in finančno poročanje institucije;

(9c) ‚vodje funkcij notranje kontrole‘ pomeni osebe na najvišji hierarhični ravni, ki so odgovorne za dejansko upravljanje vsakodnevnih operacij neodvisnih funkcij upravljanja tveganj, zagotavljanja skladnosti in notranje revizije institucije;

(9d) ‚funkcije notranje kontrole‘ pomeni funkcije upravljanja tveganj, zagotavljanja skladnosti in notranje revizije;“;

(d) točka 11 se nadomesti z naslednjim:

„(11) ‚modelsko tveganje‘ pomeni modelsko tveganje, kot je opredeljeno v členu 4(1), točka 52b, Uredbe (EU) št. 575/2013;“;

(e) vstavi se naslednja točka 29a:

„(29a) ‚samostojna institucija v EU‘ pomeni samostojno institucijo v EU, kot je opredeljena v členu 4(1), točka 33a, Uredbe (EU) št. 575/2013;“;

(f) vstavi se naslednja točka 47a:

„(47a) ‚sprejemljiv kapital‘ pomeni sprejemljiv kapital, kot je opredeljen v členu 4(1), točka 71, Uredbe (EU) št. 575/2013;“;

(g) dodajo se naslednje točke 66 do 69:

„(66) ‚velika institucija‘ pomeni veliko institucijo, kot je opredeljena v členu 4(1), točka 146, Uredbe (EU) št. 575/2013;

(67) ‚zadevna podrejena družba‘ pomeni pomembno podrejeno družbo, kot je opredeljena v členu 4(1), točka 135, Uredbe (EU) št. 575/2013, ali veliko podrejeno družbo, kot je opredeljena v členu 4(1), točka 147, navedene uredbe;

(68) ‚periodične denarne kazni‘ pomeni dnevne kazni, katerih cilj je končati potekajočo kršitev in pravno ali fizično osebo prisiliti, da začne ponovno izpolnjevati obveznosti iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013;

(69) ‚okoljsko, socialno in upravljavsko tveganje‘ pomeni okoljsko, socialno in upravljavsko tveganje, kot je opredeljeno v členu 4(1), točka 52d, Uredbe (EU) št. 575/2013;“;

(2) v členu 4 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Države članice zagotovijo, da so pristojni organi neodvisni in imajo strokovno znanje, vire, operativno sposobnost in pooblastila za opravljanje funkcij v zvezi z bonitetnim nadzorom ter preiskavami in pooblastila za nalaganje periodičnih denarnih kazni in kazni iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013.

Države članice za namene ohranjanja neodvisnosti pristojnih organov pri izvajanju njihovih pooblastil vzpostavijo vse potrebne ureditve za zagotovitev, da lahko ti pristojni organi, vključno z njihovimi uslužbenci in člani njihovih organov upravljanja, delujejo neodvisno in objektivno, ne da bi prosili za navodila ali jih prejemali in ne da bi nanje vplivali nadzorovane institucije, katera koli vlada države članice, kateri koli organ Unije ali kateri koli drug javni ali zasebni subjekt. Te ureditve ne posegajo v pravice in obveznosti pristojnih organov, kot izhajajo iz sodelovanja v Evropskem sistemu finančnega nadzora, kot je bil vzpostavljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010[*1], enotnem mehanizmu nadzora, kot je bil vzpostavljen z Uredbo Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013[*2] in Uredbo (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke z dne 16. aprila 2014[*3], in enotnem odboru za reševanje, kot je bil vzpostavljen z Uredbo (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014[*4].

Države članice zlasti zagotovijo, da imajo pristojni organi vzpostavljene vse potrebne ureditve za preprečevanje nasprotij interesov njihovih uslužbencev in članov organov upravljanja. Države članice za te namene določijo pravila, ki so sorazmerna vlogi in odgovornostim teh uslužbencev ter članov organov upravljanja in jim prepovedujejo vsaj:

(a) trgovanje s finančnimi instrumenti, ki so jih izdale ali ki se sklicujejo na institucije, ki jih nadzorujejo pristojni organi, njihove neposredne ali posredne nadrejene osebe, podrejene družbe ali pridružene družbe;

(b) da se po koncu zaposlitve pri pristojnem organu zaposlijo pri katerem koli od naslednjih subjektov ali pri njem sprejmejo katero koli vrsto pogodbenega dogovora za opravljanje poklicnih storitev:

(i) institucijah, ki so jih neposredno nadzorovali, vključno z njihovimi neposrednimi ali posrednimi nadrejenimi osebami, podrejenimi družbami ali pridruženimi družbami, v vsaj dveh letih pred datumom začetka nove zaposlitve;

(ii) podjetjih, ki opravljajo storitve za katero koli družbo iz točke (i), ki se je neposredno nadzorovala v vsaj dveh letih pred datumom začetka nove zaposlitve, razen če jim je strogo prepovedano sodelovati pri opravljanju navedenih storitev, dokler velja prepoved iz tega odstavka.

Uslužbenci in člani organov upravljanja, za katere veljajo prepovedi iz tretjega pododstavka, točka (b), so upravičeni do ustreznega nadomestila za nezmožnost sprejema prepovedane zaposlitve.

EBA izda smernice, naslovljene na pristojne organe, v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 o preprečevanju nasprotij interesov in neodvisnosti pristojnih

organov za sorazmerno uporabo tega člena, pri čemer upošteva mednarodne dobre prakse.

_____

[*1] Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

[*2] Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29.10.2013, str. 63).

[*3] Uredba (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega mehanizma nadzora med Evropsko centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi (okvirna uredba o EMN) (ECB/2014/17) (UL L 141, 14.5.2014, str. 1).

[*4] Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).“;

(3) v členu 18 se doda naslednja točka (g):

„(g) izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(i) v skladu s členom 32(1), točka (a), Direktive 2014/59/EU ali v skladu s členom 18(1), točka (a), Uredbe (EU) št. 806/2014 je bilo ugotovljeno, da propada ali bo verjetno propadla;

(ii) organ za reševanje meni, da je v zvezi z zadevno kreditno institucijo izpolnjen pogoj iz člena 32(1), točka (b), Direktive 2014/59/EU ali iz člena 18(1), točka (b), Uredbe (EU) št. 806/2014;

(iii) organ za reševanje meni, da v zvezi z zadevno kreditno institucijo ni izpolnjen pogoj iz člena 32(1), točka (c), Direktive 2014/59/EU ali iz člena 18(1), točka (c), Uredbe (EU) št. 806/2014.“;

(4) člen 21a se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Nadrejeni finančni holdingi v državi članici, nadrejeni mešani finančni holdingi v državi članici, EU nadrejeni finančni holdingi in EU nadrejeni mešani finančni holdingi zaprosijo za odobritev v skladu s tem členom. Drugi finančni holdingi ali mešani finančni holdingi zaprosijo za odobritev v skladu s tem členom, kadar morajo izpolnjevati zahteve iz te direktive ali Uredbe (EU) št. 575/2013 na subkonsolidirani podlagi.

Pristojni organi opravijo pregled nadrejenih oseb institucije ali nadrejenih oseb subjekta, ki prosi za dovoljenje v skladu s členom 8, da ugotovijo, ali oseba izpolnjuje merila, na podlagi katerih se lahko obravnava kot nadrejeni finančni holding v državi članici, nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding.

Za namene drugega pododstavka v primeru, v katerem se nadrejene osebe nahajajo v drugi državi članici, kot je država članica, v kateri je ustanovljena institucija ali subjekt, ki prosi za dovoljenje v skladu s členom 8, pristojni organi teh dveh držav članic tesno sodelujejo pri izvajanju tega pregleda.

Pristojni organi objavijo rezultat pregleda iz drugega pododstavka.“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) v prvem pododstavku se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) informacije v zvezi z imenovanjem najmanj dveh oseb, ki dejansko vodita finančni holding ali mešani finančni holding, in v zvezi z izpolnjevanjem zahtev iz člena 91(1);“;

(ii) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Če odobritev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga poteka hkrati z oceno iz člena 22 in člena 27a, se pristojni organ za namene navedenih členov po potrebi usklajuje s konsolidacijskim nadzornikom in, če sta različna, pristojnim organom v državi članici, kjer je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga. V tem primeru se ocenjevalno obdobje iz člena 22(3), drugi pododstavek, in člena 27a(6) prekine za več kot 20 delovnih dni, dokler se ne zaključi postopek, določen v tem členu.“;

(5) v členu 21b(6) se dodata drugi in tretji pododstavek:

„EBA pripravi osnutek izvedbenih tehničnih standardov, v katerih določi enotne oblike, opredelitve in IT rešitve, ki se uporabljajo v Uniji za poročanje informacij iz prvega pododstavka.

EBA ta osnutek izvedbenih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum 12 mesecev od začetka veljavnosti te direktive o spremembah].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz drugega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(6) vstavi se novi člen 21c:

„Člen 21c

Zahteva po ustanovitvi podružnice za opravljanje bančnih storitev s strani družb iz tretjih držav in izjema za povpraševanje po storitvah na lastno pobudo

1. Države članice od družb s sedeži v tretjih državah, kot so navedene v členu 47(1) in (2), zahtevajo, da ustanovijo podružnico na njihovem ozemlju in zaprosijo za dovoljenje v skladu z naslovom VI, če želijo začeti ali nadaljevati z izvajanjem dejavnosti iz odstavka 1 navedenega člena v zadevni državi članici.

2. Kadar neprofesionalna stranka, kvalificirana nasprotna stranka ali profesionalna stranka v smislu oddelkov I in II Priloge II k Direktivi 2014/65/EU, ki ima sedež ali se nahaja v Uniji, izključno na lastno pobudo pristopi k družbi s sedežem v tretji državi glede opravljanja katere koli storitve ali dejavnosti iz člena 47(1), se zahteva iz odstavka 1 tega člena ne uporablja za opravljanje zadevne storitve ali dejavnosti za to osebo, kar vključuje odnos, ki se nanaša posebej na opravljanje te storitve ali dejavnosti. Brez poseganja v odnose znotraj skupine se v primeru, ko družba iz tretje države, vključno prek subjekta, ki deluje v njenem imenu ali je z njo tesno povezan,

ali katere koli druge osebe, ki deluje v imenu takšne družbe iz tretje države, poskuša pridobiti stranke ali potencialne stranke v Uniji, to ne šteje za storitev, ki se opravlja izključno na lastno pobudo stranke.

3. Pobuda stranke ali nasprotne stranke iz odstavka 2 družbi iz tretje države ne daje pravice do trženja drugih kategorij produktov, dejavnosti ali storitev razen tistih, po katerih je povpraševala stranka ali nasprotna stranka, drugače kot prek podružnice iz tretje države, ustanovljene v državi članici.“;

(7) v naslovu III se dodajo naslednja poglavja 3, 4 in 5:

„POGLAVJE 3

Pridobitev ali odsvojitev kvalificiranega deleža

Člen 27a

Uradno obveščanje o pridobitvah in njihovo ocenjevanje

1. Države članice od vseh institucij, nadrejenih finančnih holdingov v državi članici, nadrejenih mešanih finančnih holdingov v državi članici, EU nadrejenih finančnih holdingov in EU nadrejenih mešanih finančnih holdingov oziroma drugih finančnih holdingov ali mešanih finančnih holdingov, ki morajo zaprositi za odobritev v skladu s členom 21a(1) na subkonsolidirani podlagi (v nadaljnjem besedilu: pridobitelj), zahtevajo, da svoj pristojni organ uradno obvestijo o nameravani pridobitvi, neposredni ali posredni, kvalificiranega deleža, ki presega 15 % sprejemljivega kapitala pridobitelja (v nadaljnjem besedilu: nameravana pridobitev), pri čemer navedejo velikost predvidenega deleža in ustrezne informacije, kot je določeno v členu 27b(5).

2. Pristojni organi potrdijo prejem uradnega obvestila iz odstavka 1 ali morebitnih dodatnih informacij iz odstavka 5 brez odlašanja in v vsakem primeru v dveh delovnih dneh po prejemu navedenega uradnega obvestila.

Z odstopanjem od odstavka 2 tega člena in člena 22(2) se, kadar pristojni organi nameravano pridobitev iz odstavka 1 tega člena ali člena 22(1) štejejo za zapleteno, prejem uradnega obvestila ali morebitnih dodatnih informacij potrdijo brez odlašanja in v vsakem primeru v desetih delovnih dneh po prejemu navedenega uradnega obvestila.

3. Pristojni organi imajo na voljo 60 delovnih dni od datuma pisne potrditve prejema uradnega obvestila in od prejema vseh dokumentov, vključno s tistimi, za katere država članica zahteva, da se priložijo uradnemu obvestilu v skladu s členom 27b(4) (v nadaljnjem besedilu: ocenjevalno obdobje), da opravijo oceno iz člena 27b(1) (v nadaljnjem besedilu: ocena).

Če nameravano pridobitev sestavlja kvalificirani delež v kreditni instituciji iz člena 22(1), se za pridobitelja še vedno uporablja tudi zahteva glede uradnega obvestila in ocena iz navedenega člena.

4. Pristojni organi obvestijo bodočega pridobitelja o datumu izteka ocenjevalnega obdobja ob potrditvi prejema iz odstavka 3.

5. Pristojni organi lahko v ocenjevalnem obdobju, najpozneje pa 50. delovni dan ocenjevalnega obdobja, po potrebi zahtevajo dodatne informacije, potrebne za dokončanje ocene. Ta zahteva mora biti pisna, v njej pa je treba navesti, katere dodatne informacije so potrebne.

6. Ocenjevalno obdobje se začasno prekine od datuma zahteve pristojnih organov po dodatnih informacijah do datuma prejema odgovora pridobitelja na zahtevo, ki vsebuje vse zahtevane informacije. Začasna prekinitev ne sme biti daljša od 20 delovnih dni. Pristojni organi lahko po lastni presoji postavijo dodatne zahteve za dopolnitev ali pojasnitev informacij, vendar se zaradi teh zahtev ocenjevalno obdobje začasno ne prekine.

7. Pristojni organi lahko začasno prekinitev iz drugega pododstavka odstavka 6 podaljšajo na največ 30 delovnih dni v naslednjih primerih:

(a) pridobljeni subjekt se nahaja ali ureja v tretji državi;

(b) izmenjava informacij z organi, odgovornimi za nadzor pooblaščenih subjektov iz člena 2(1), točki 1 in 2, Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta[*5], je nujna za izvedbo ocene iz člena 27b(1) te direktive.

8. Če odobritev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga v skladu s členom 21a poteka hkrati z oceno iz tega člena, se pristojni organ za namene navedenega člena po potrebi usklajuje s konsolidacijskim nadzornikom in, če sta različna, pristojnim organom v državi članici, kjer je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga. V tem primeru se ocenjevalno obdobje začasno prekine za največ 20 delovnih dni, dokler se ne zaključi postopek, določen v členu 21a.

9. Če se pristojni organi odločijo, da bodo nameravani pridobitvi nasprotovali, o tem v dveh delovnih dneh po dokončanju ocene in pred iztekom ocenjevalnega obdobja pisno obvestijo pridobitelja ter pri tem navedejo razloge za svoje nasprotovanje. Ob upoštevanju nacionalnega prava se lahko na zahtevo pridobitelja ustrezna utemeljitev odločitve o nasprotovanju nameravani pridobitvi javno objavi. Odsotnost določb v nacionalni zakonodaji glede ustrezne utemeljitve odločitve o nasprotovanju nameravani pridobitvi državam članicam ne preprečuje, da pristojnemu organu dovolijo objavo takih informacij, tudi če pridobitelj tega ne zahteva.

10. Če pristojni organi nameravani pridobitvi v ocenjevalnem obdobju ne nasprotujejo pisno, se šteje, da je odobrena.

11. Pristojni organi lahko določijo skrajni rok za izpeljavo nameravane pridobitve in ga po potrebi podaljšajo.

12. Države članice ne smejo predpisati zahtev glede uradnega obveščanja pristojnih organov o neposrednih ali posrednih pridobitvah deležev v kapitalu ali zahtev glede odobritev takih pridobitev s strani pristojnih organov, ki so strožje od zahtev iz člena 89 Uredbe (EU) št. 575/2013.

[*5] Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

Člen 27b

Merila za ocenjevanje

1. Pristojni organi pri obravnavanju uradnega obvestila o nameravani pridobitvi iz člena 27a(1) in informacij iz člena 27a(5) ocenijo preudarno in skrbno upravljanje

pridobitelja po pridobitvi ter zlasti tveganja, ki jim je ali bi jim lahko bil izpostavljen pridobitelj, v skladu z naslednjimi merili:

(a) zadosten ugled ter ustrezno znanje, veščine in izkušnje, kot je določeno v členu 91(1), vsakega novega člana upravljalnega organa pridobitelja, ki bo imenovan zaradi nameravane pridobitve;

(b) ali bo pridobitelj lahko izpolnil in še naprej izpolnjeval bonitetne zahteve iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 ter, kjer je ustrezno, drugih aktov prava Unije;

(c) ali obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da gre ali je šlo v zvezi z nameravano pridobitvijo za pranje denarja ali financiranje terorizma v smislu člena 1 Direktive (EU) 2015/849 ali za poskus tega ali da bi lahko nameravana pridobitev povečala tveganje za takšno ravnanje.

2. Za namene ocenjevanja merila iz odstavka 1, točka (c), in merila iz člena 23(1), točka (e), se pristojni organi v okviru svojih preverjanj posvetujejo z organi, pristojnimi za nadzor družb v skladu z Direktivo (EU) 2015/849.

3. Pristojni organi lahko nasprotujejo nameravani pridobitvi le, če za to obstajajo utemeljeni razlogi na podlagi meril iz odstavka 1 ali če so informacije, ki jih je predložil pridobitelj, nepopolne kljub zahtevi v skladu s členom 27a.

Za namene tega odstavka in člena 23(2) in v zvezi z merilom iz odstavka 1, točka (c), pisni ugovor organov, pristojnih za nadzor družb v skladu z Direktivo (EU) 2015/849, pomeni utemeljen razlog za nasprotovanje.

4. Države članice ne smejo določiti nobenih predhodnih pogojev glede obsega deleža, ki ga je treba pridobiti, niti ne smejo dovoliti svojim pristojnim organom, da nameravano pridobitev preučijo z vidika gospodarskih potreb trga.

5. Države članice objavijo seznam informacij, ki so potrebne za izvedbo ocene. Te informacije se pristojnim organom zagotovijo hkrati z uradnim obvestilom iz člena 27a(1). Informacije so sorazmerne in primerne glede na naravo subjekta, ki naj bi se prevzel. Države članice ne zahtevajo informacij, ki niso pomembne za skrbno oceno iz tega člena.

6. Ne glede na člen 27a, odstavka 2 in 7, pristojni organ, če je bil uradno obveščen o dveh ali več namerah za pridobitev kvalificiranega deleža v istem subjektu, obravnava vse pridobitelje na nediskriminatoren način.

7. EBA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov, ki določajo:

(a) minimalen seznam informacij, ki se zagotovijo pristojnim organom hkrati z uradnim obvestilom iz člena 23(1), člena 27a(1), člena 27f(1) in člena 27k(1);

(b) skupno metodologijo za ocenjevanje meril iz tega člena, člena 27g in člena 27l;

(c) postopek, ki se uporablja za uradno obveščanje in skrbno oceno, ki se zahtevata v skladu s členom 27a, členom 27f in členom 27k.

EBA za namene prvega pododstavka upošteva Direktivo (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta[*6].

EBA ta osnutek izvedbenih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum 18 mesecev od začetka veljavnosti te direktive o spremembah].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

_____

[*6] Direktiva (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o določenih vidikih prava družb (kodificirano besedilo).

Člen 27c

Sodelovanje med pristojnimi organi

1. Zadevni pristojni organi se med seboj posvetujejo pri izvedbi ocene iz člena 27b, kadar je pridobljeni subjekt nekaj od naslednjega:

(a) kreditna institucija, zavarovalnica, pozavarovalnica, investicijsko podjetje ali družba za upravljanje v smislu člena 2(1), točka (b), Direktive 2009/65/ES (v nadaljnjem besedilu: družba za upravljanje KNPVP), ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju, kot je sektor nameravanega pridobitelja;

(b) nadrejena oseba kreditne institucije, zavarovalnice, pozavarovalnice, investicijskega podjetja ali družbe za upravljanje v smislu člena 2(1), točka (b), Direktive 2009/65/ES (v nadaljnjem besedilu: družba za upravljanje KNPVP), ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju, kot je sektor nameravanega pridobitelja;

(c) pravna oseba, ki obvladuje kreditno institucijo, zavarovalnico, pozavarovalnico, investicijsko podjetje ali družbo za upravljanje KNPVP, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju, kot je sektor, v katerem se namerava izvesti pridobitev.

Pristojni organi brez nepotrebnega odlašanja drug drugemu zagotovijo informacije, ki so bistvene ali relevantne za oceno. Za te namene si pristojni organi na zahtevo ali na lastno pobudo sporočajo vse informacije, ki so relevantne za oceno.

2. Pristojni organi si prizadevajo koordinirati svoje ocene in zagotoviti doslednost svojih odločitev. Za ta namen se pri odločitvi pristojnega organa pridobitelja navedejo vsa stališča ali pridržki, ki jih je izrazil pristojni organ, ki je dal dovoljenje kreditni instituciji, ki jo obvladuje nadrejena oseba, v kateri se namerava izvesti pridobitev.

3. EBA pripravi osnutek izvedbenih tehničnih standardov, da se določijo skupni postopki, obrazci in predloge za posvetovalni postopek med zadevnimi pristojnimi organi iz tega člena.

EBA ta osnutek izvedbenih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum 18 mesecev od začetka veljavnosti te direktive o spremembah].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 27d

Uradno obveščanje v primeru odsvojitve

Države članice od institucij, nadrejenih mešanih finančnih holdingov v državi članici, EU nadrejenih finančnih holdingov in EU nadrejenih mešanih finančnih holdingov kot tudi od finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov zahtevajo,

da pristojne organe obvestijo, kadar nameravajo odtujiti, neposredno ali posredno, kvalificirani delež, ki presega 15 % sprejemljivega kapitala pridobitelja. To uradno obvestilo je v pisni obliki in se posreduje pred odsvojitvijo, pri čemer se navede velikost zadevnega deleža.

Člen 27e

Obveznosti glede obveščanja in kazni

Kadar pridobitelj ne zagotovi uradnega obvestila o nameravani pridobitvi vnaprej v skladu s členom 27a(1) ali je pridobil kvalificirani delež, kot je navedeno v navedenem členu, kljub nasprotovanju pristojnih organov, države članice od teh pristojnih organov zahtevajo, da sprejmejo ustrezne ukrepe. Taki ukrepi lahko vključujejo sodne odredbe, periodične denarne kazni in kazni v skladu s členi 65 do 72 za člane upravljalnega organa in višjega vodstva. Če se kvalificirani delež pridobi kljub nasprotovanju pristojnih organov, države članice brez poseganja v morebitne kazni določijo začasno prepoved uveljavljanja ustreznih glasovalnih pravic ali ničnost oddanih glasov.

POGLAVJE 4

Pomembni prenosi sredstev in obveznosti

Člen 27f

Uradno obveščanje o pomembnih prenosih sredstev in obveznosti ter njihovo ocenjevanje

1. Države članice od institucij, nadrejenih finančnih holdingov v državi članici, nadrejenih mešanih finančnih holdingov v državi članici, EU nadrejenih finančnih holdingov in EU nadrejenih mešanih finančnih holdingov oziroma drugih finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov, ki morajo zaprositi za odobritev v skladu s členom 21a(1) na subkonsolidirani podlagi, zahtevajo, da svoj pristojni organ uradno obvestijo o vseh pomembnih prenosih sredstev ali obveznosti, ki jih nameravajo izvršiti s prodajo ali drugo vrsto transakcije (v nadaljnjem besedilu: nameravani posel). V uradnem obvestilu so navedeni obseg nameravanega posla in informacije, določene v členu 27g(5).

Kadar nameravani posel vključuje samo institucije iz iste skupine, za te institucije prav tako velja prvi pododstavek.

Za namene prvega in drugega pododstavka za vsako institucijo, ki je vključena v isti nameravani posel, posamično velja obveznost uradnega obveščanja iz navedenih pododstavkov.

2. Za namene odstavka 1:

(a) se nameravani posel šteje za pomembnega za institucijo, kadar je njegova vrednost enaka vsaj 10 % njenih skupnih sredstev ali obveznosti, če se nameravani posel izvaja med subjekti iste skupine, pa se nameravani posel šteje za pomembnega za institucijo, kadar je njegova vrednost enaka vsaj 15 % njenih skupnih sredstev ali obveznosti;

(b) se prenosi nedonosnih sredstev ali sredstev za namene vključitve v kritno premoženje v smislu člena 3(3) Direktive (EU) 2019/2162 Evropskega parlamenta in Sveta[*7] ali za namene listinjenja ne upoštevajo pri izračunu odstotka iz točke (a);

(c) se prenosi sredstev ali obveznosti v okviru uporabe orodij, pooblastil in mehanizmov za reševanje, določenih v naslovu IV Direktive 2014/59/EU, ne upoštevajo pri izračunu odstotka iz točke (a).

3. Pristojni organi potrdijo prejem uradnega obvestila iz odstavka 1 ali dodatnih informacij iz odstavka 6 brez odlašanja in v vsakem primeru v dveh delovnih dneh po prejemu uradnega obvestila.

4. Pristojni organi imajo na voljo največ 60 delovnih dni od datuma pisne potrditve prejema uradnega obvestila in dokumentov, vključno s tistimi, za katere država članica zahteva, da se priložijo uradnemu obvestilu v skladu s členom 27g(5) (v nadaljnjem besedilu: ocenjevalno obdobje), da opravijo oceno iz člena 27g(1).

5. Pristojni organi ob potrditvi prejema obvestijo institucijo o datumu izteka ocenjevalnega obdobja.

6. Pristojni organi lahko zahtevajo nadaljnje informacije, potrebne za dokončanje ocene, kadar koli v ocenjevalnem obdobju, najpozneje pa 50. delovni dan ocenjevalnega obdobja. Ta zahteva mora biti pisna, v njej pa je treba navesti, katere dodatne informacije so potrebne.

7. Ocenjevalno obdobje se začasno prekine od datuma zahteve pristojnih organov po informacijah do datuma prejema odgovora institucije na zahtevo, ki vsebuje vse zahtevane informacije. Začasna prekinitev ne sme biti daljša od 20 delovnih dni. Pristojni organi lahko po lastni presoji postavijo dodatne zahteve za dopolnitev ali pojasnitev informacij, vendar se zaradi teh zahtev ocenjevalno obdobje začasno ne prekine.

8. Če se pristojni organi odločijo, da bodo nameravanemu poslu nasprotovali, o tem v dveh delovnih dneh po dokončanju ocene in najpozneje pred datumom izteka ocenjevalnega obdobja pisno obvestijo institucijo ter pri tem navedejo razloge za svoje nasprotovanje. Ob upoštevanju nacionalnega prava se lahko na zahtevo institucije ustrezna utemeljitev odločitve javno objavi. Odsotnost določb v nacionalni zakonodaji glede ustrezne utemeljitve odločitve o nasprotovanju nameravani pridobitvi državam članicam ne preprečuje, da pristojnemu organu dovolijo objavo takih informacij, tudi če institucija tega ne zahteva.

9. Če pristojni organi nameravanemu poslu v ocenjevalnem obdobju ne nasprotujejo pisno, se šteje, da je odobren.

10. Pristojni organi lahko določijo skrajni rok za izvedbo nameravanega posla in ga po potrebi podaljšajo.

11. Države članice ne smejo predpisati zahtev glede uradnega obveščanja pristojnih organov ali zahtev glede odobritev s strani pristojnih organov, ki so strožje od zahtev iz člena 27f.

_____

[*7] Direktiva (EU) 2019/2162 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o izdajanju kritih obveznic in javnem nadzoru kritih obveznic ter o spremembi direktiv 2009/65/ES in 2014/59/EU (UL L 328, 18.12.2019, str. 29).

Člen 27g

Merila za ocenjevanje

1. Pristojni organi pri obravnavanju uradnega obvestila iz člena 27f(1) in informacij iz člena 27f(6) ocenijo nameravani posel v skladu z naslednjimi merili:

(a) ali bo institucija lahko izpolnila in še naprej izpolnjevala bonitetne zahteve iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 ter, kjer je ustrezno, drugih aktov prava Unije;

(b) ali obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da gre ali je šlo v zvezi z nameravanim poslom za pranje denarja ali financiranje terorizma v smislu člena 1 Direktive (EU) 2015/849 ali za poskus tega ali da bi lahko nameravana pridobitev povečala tveganje za takšno ravnanje.

2. Za namene ocenjevanja merila iz odstavka 1, točka (b), se pristojni organi v okviru svojih preverjanj posvetujejo z organi, pristojnimi za nadzor družb v skladu z Direktivo (EU) 2015/849.

3. Pristojni organi lahko nasprotujejo nameravanemu poslu samo, kadar niso izpolnjena merila iz odstavka 1 ali kadar so informacije, ki jih je zagotovila institucija, nepopolne kljub zahtevi v skladu s členom 27f.

V zvezi z merilom iz odstavka 1, točka (b), pisni ugovor pristojnih organov v skladu z Direktivo (EU) 2015/849 pomeni utemeljen razlog za nasprotovanje.

4. Države članice za nameravani posel ne smejo določiti ravni ali zneska, ki ga mora doseči, niti dovoliti svojim pristojnim organom, da nameravani posel preučijo z vidika gospodarskih potreb trga.

5. Države članice objavijo seznam informacij, ki so potrebne za izvedbo ocene iz odstavka 1. Te informacije se pristojnim organom zagotovijo hkrati z uradnim obvestilom iz člena 27f(1). Države članice ne zahtevajo informacij, ki niso pomembne za skrbno oceno nameravanega posla.

Člen 27h

Sodelovanje med pristojnimi organi

1. Zadevni pristojni organi se med seboj posvetujejo pri izvedbi ocene iz člena 27g, kadar so osebe, vključene v nameravani posel, nekaj od naslednjega:

(a) kreditna institucija, zavarovalnica, pozavarovalnica, investicijsko podjetje ali družba za upravljanje v smislu člena 2(1), točka (b), Direktive 2009/65/ES (v nadaljnjem besedilu: družba za upravljanje KNPVP), ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju, kot je sektor, v katerem se namerava izvesti pridobitev;

(b) nadrejena oseba kreditne institucije, zavarovalnice, pozavarovalnice, investicijskega podjetja ali družbe za upravljanje v smislu člena 2(1), točka (b), Direktive 2009/65/ES (v nadaljnjem besedilu: družba za upravljanje KNPVP), ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju, kot je sektor, v katerem se namerava izvesti pridobitev;

(c) pravna oseba, ki obvladuje kreditno institucijo, zavarovalnico, pozavarovalnico, investicijsko podjetje ali družbo za upravljanje KNPVP, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju, kot je sektor, v katerem se namerava izvesti pridobitev.

2. Pristojni organi brez nepotrebnega odlašanja drug drugemu zagotovijo informacije, ki so bistvene ali relevantne za oceno. Za te namene si pristojni organi na zahtevo ali na lastno pobudo sporočajo vse informacije, ki so relevantne za oceno.

3. Pristojni organi si prizadevajo koordinirati svoje ocene, zagotoviti doslednost svojih odločitev in v svojih odločitvah navedejo vsa stališča ali pridržke, ki jih je izrazil pristojni organ, ki nadzoruje druge subjekte, vključene v nameravani posel.

4. EBA pripravi osnutek izvedbenih tehničnih standardov, da se določijo skupni postopki, obrazci in predloge za posvetovalni postopek med zadevnimi pristojnimi organi iz tega člena.

EBA ta osnutek izvedbenih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum 18 mesecev od začetka veljavnosti te direktive o spremembah].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 27i

Obveznosti glede obveščanja in kazni

Države članice od pristojnih organov zahtevajo, da kadar institucija ne zagotovi uradnega obvestila o nameravanem poslu vnaprej v skladu s členom 27f(1) ali je izvedla nameravani posel, kot je navedeno v navedenem členu, kljub nasprotovanju pristojnih organov, ti sprejmejo ustrezne ukrepe. Taki ukrepi lahko vključujejo sodne odredbe, periodične denarne kazni in kazni v skladu s členi 65 do 72 za člane upravljalnega organa in poslovodje.

POGLAVJE 5

Združitve in delitve

Člen 27j

Opredelitev pojmov

V tem poglavju se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) ‚združitev‘ pomeni katerega koli od naslednjih poslov, s katerim:

(i) ena ali več družb v postopku prenehanja brez likvidacije prenesejo vsa svoja sredstva in obveznosti ali njihov del na drugo obstoječo družbo v zameno za to, da se njihovim družbenikom izdajo vrednostni papirji ali deleži, ki predstavljajo kapital te druge družbe in, kjer je ustrezno, za denarno plačilo, ki ne presega 10 % nominalne vrednosti (razen če je v veljavni nacionalni zakonodaji določeno drugače) ali, če nominalna vrednost ni na voljo, računovodske vrednosti teh vrednostnih papirjev ali deležev;

(ii) ena ali več družb v postopku prenehanja brez likvidacije prenese vsa svoja sredstva in obveznosti ali njihov del na drugo obstoječo družbo, tj. prevzemno družbo, ne da bi prevzemna družba izdala nove deleže, če ima ena oseba neposredno ali posredno vse deleže družb, ki se združujejo, ali če imajo družbeniki družb, ki se združujejo, deleže v enakem razmerju v vseh družbah, ki se združujejo;

(iii) dve ali več družb v postopku prenehanja brez likvidacije prenesejo vsa svoja sredstva in obveznosti ali njihov del na družbo, ki jo ustanovijo, v zameno za to, da se njihovim družbenikom izdajo vrednostni papirji ali

deleži, ki predstavljajo kapital te nove družbe, in, kjer je ustrezno, za denarno plačilo, ki ne presega 10 % nominalne vrednosti (razen če je v veljavni nacionalni zakonodaji določeno drugače) ali, če nominalna vrednost ni na voljo, računovodske vrednosti teh vrednostnih papirjev ali deležev;

(iv) družba v postopku prenehanja brez likvidacije prenese vsa svoja sredstva in obveznosti ali njihov del na družbo, ki ima vse vrednostne papirje ali deleže, ki predstavljajo njen kapital;

(b) ‚delitev‘ pomeni katerega koli od naslednjih poslov:

(i) posel, s katerim družba preneha brez likvidacije in prenese vsa svoja sredstva in obveznosti na več kot eno družbo v zameno za razdelitev deležev družb, ki prejmejo vložke kot rezultat delitve, delničarjem razdeljene družbe in, kjer je ustrezno, za denarno plačilo, ki ne presega 10 % nominalne vrednosti (razen če je v veljavni nacionalni zakonodaji določeno drugače) ali, če nominalna vrednost ni na voljo, računovodske vrednosti teh vrednostnih papirjev ali deležev;

(ii) posel, s katerim družba preneha brez likvidacije in prenese vsa svoja sredstva in obveznosti na več kot eno novoustanovljeno družbo v zameno za razdelitev deležev družb prejemnic delničarjem razdeljene družbe in, kjer je ustrezno, za denarno plačilo, ki ne presega 10 % nominalne vrednosti (razen če je v veljavni nacionalni zakonodaji določeno drugače) ali, če nominalna vrednost ni na voljo, računovodske vrednosti teh vrednostnih papirjev ali deležev;

(iii) posel, sestavljen iz kombinacije poslov, opisanih pod točkama (i) in (ii);

(iv) posel, s katerim razdeljena družba prenese del svojih sredstev in obveznosti na eno ali več družb prejemnic v zameno za to, da se delničarjem razdeljene družbe izdajo deleži v družbah prejemnicah, razdeljeni družbi ali obojih, ter, kjer je ustrezno, za denarno plačilo, ki ne presega 10 % nominalne vrednosti (razen če je v veljavni nacionalni zakonodaji določeno drugače) ali, če nominalna vrednost ni na voljo, računovodske vrednosti teh vrednostnih papirjev ali deležev;

(v) posel, s katerim razdeljena družba prenese del svojih sredstev in obveznosti na eno ali več družb prejemnic v zameno za to, da se razdeljeni družbi izdajo vrednostni papirji ali deleži v družbah prejemnicah.

Člen 27k

Uradno obveščanje o združitvah ali delitvah in njihovo ocenjevanje

1. Države članice od institucij, nadrejenih finančnih holdingov v državi članici, nadrejenih mešanih finančnih holdingov v državi članici, EU nadrejenih finančnih holdingov in EU nadrejenih mešanih finančnih holdingov oziroma finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov, ki morajo zaprositi za odobritev v skladu s členom 21a(1) na subkonsolidirani podlagi (v nadaljnjem besedilu: finančni deležniki), ki izvajajo združitev ali delitev (v nadaljnjem besedilu: predvideni posel), zahtevajo, da pred izvedbo predvidenega posla o njem uradno obvestijo pristojne organe, ki bodo odgovorni za nadzor subjektov, nastalih na podlagi takega

predvidenega posla, pri čemer navedejo ustrezne informacije, kot je določeno v členu 27l(4).

Za namene prvega pododstavka se ECB šteje za pristojni organ, ki ga je treba uradno obvestiti in ki je zadolžen za oceno, kadar bi subjekti, nastali na podlagi predvidenega posla, na konsolidirani podlagi izpolnjevali katerega koli od naslednjih pogojev:

(a) skupna vrednost sredstev subjekta presega 30 milijard EUR;

(b) delež njegovih skupnih sredstev presega 20 % BDP sodelujoče države članice, v kateri ima sedež, razen če je skupna vrednost njegovih sredstev nižja od 5 milijard EUR.

Za namen prvega pododstavka je v primeru, da je predvideni posel delitev, pristojni organ, odgovoren za nadzor subjekta, ki izvaja predvideni posel, pristojni organ, ki ga je treba uradno obvestiti in ki je zadolžen za oceno.

2. Pristojni organi potrdijo prejem uradnega obvestila iz odstavka 1 ali dodatnih informacij, posredovanih v skladu z odstavkom 3, brez odlašanja in v vsakem primeru v 10 delovnih dneh po prejemu uradnega obvestila ali dodatnih informacij.

Kadar predvideni posel vključuje samo finančne deležnike iz iste skupine, imajo pristojni organi na voljo največ 60 delovnih dni od datuma pisne potrditve prejema uradnega obvestila in vseh dokumentov, za katere država članica zahteva, da se priložijo uradnemu obvestilu v skladu s členom 27l(5) (v nadaljnjem besedilu: ocenjevalno obdobje), da opravijo oceno iz člena 27l(1).

Pristojni organ ob potrditvi prejema obvesti finančnega deležnika o datumu izteka ocenjevalnega obdobja.

3. Pristojni organi lahko zahtevajo nadaljnje informacije, ki so potrebne za dokončanje ocene. Ta zahteva mora biti pisna, v njej pa je treba navesti, katere dodatne informacije so potrebne.

Kadar predvideni posel vključuje samo finančne deležnike iz iste skupine, lahko pristojni organi dodatne informacije zahtevajo najpozneje na 50. delovni dan ocenjevalnega obdobja.

Ocenjevalno obdobje se začasno prekine od datuma zahteve pristojnih organov po dodatnih informacijah do datuma prejema odgovora finančnih deležnikov na zahtevo, ki vsebuje vse zahtevane informacije. Začasna prekinitev ne sme biti daljša od 20 delovnih dni. Pristojni organi lahko po lastni presoji postavijo dodatne zahteve za dopolnitev ali pojasnitev predloženih informacij, vendar se zaradi teh zahtev ocenjevalno obdobje začasno ne prekine.

4. Pristojni organi lahko z odstopanjem od odstavka 3, tretji pododstavek, podaljšajo začasno prekinitev iz navedenega pododstavka na največ 30 delovnih dni v naslednjih primerih:

(a) pridobljeni subjekt se nahaja ali ureja v tretji državi;

(b) izmenjava informacij z organi, odgovornimi za nadzor pooblaščenih subjektov iz člena 2(1), točki 1 in 2, Direktive (EU) 2015/849, je nujna za izvedbo ocene, predvidene v členu 27l(1) te direktive.

5. Predvideni posli se ne izvedejo, dokler pristojni organi ne izdajo pozitivnega mnenja.

6. Pristojni organi v dveh delovnih dneh od dokončanja ocene finančnim deležnikom izdajo obrazloženo pozitivno ali negativno mnenje v pisni obliki. Ob upoštevanju nacionalnega prava se lahko na zahtevo finančnih deležnikov ustrezna utemeljitev mnenja javno objavi. To državi članici ne preprečuje, da pristojnemu organu dovoli objavo teh informacij, tudi če finančni deležnik tega ne zahteva.

Finančni deležniki posredujejo obrazloženo mnenje, ki ga izdajo njihovi pristojni organi v skladu s prvim pododstavkom, organom, ki so v skladu z nacionalno zakonodajo odgovorni za pregled predvidenega posla.

7. Kadar predvideni posel vključuje samo finančne deležnike iz iste skupine in pristojni organi predvidenemu poslu v ocenjevalnem obdobju ne nasprotujejo pisno, se šteje, da je mnenje pozitivno.

8. Pozitivno mnenje, ki ga izda pristojni organ, je lahko časovno omejeno.

9. Države članice ne predpišejo zahtev v zvezi z uradnim obveščanjem in odobritvijo iz tega poglavja, ki so strožje od zahtev, določenih tukaj.

10. To poglavje ne posega v uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004[*8] in Direktive (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta.

11. Ocena iz člena 27k(1) se ne opravi, kadar je za predvideni posel potrebno dovoljenje v skladu s členom 8 ali odobritev v skladu s členom 21a.

_____

*[8] Uredba Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (Uredba ES o združitvah).

Člen 27l

Merila za ocenjevanje

1. Pristojni organi pri ocenjevanju uradnega obvestila iz člena 27k(1) in informacij iz člena 27k(3) za zagotovitev trdnosti bonitetnega profila finančnih deležnikov po izvedbi predvidenega posla in zlasti pregleda nad tveganji, ki jim je ali bi jim lahko bil izpostavljen finančni deležnik tekom predvidenega posla, ter tveganji, ki bi jim lahko bil izpostavljen finančni deležnik, nastal na podlagi predvidenega posla, ocenijo predvideni posel v skladu z naslednjimi merili:

(a) ugled subjektov, vključenih v predvideni posel;

(b) zadosten ugled ter ustrezno znanje, veščine in izkušnje, kot je določeno v členu 91(1), vsakega člana upravljalnega organa, ki bo vodil poslovanje finančnega deležnika, nastalega na podlagi predvidenega posla;

(c) finančna trdnost subjektov, vključenih v predvideni posel, zlasti v zvezi z vrsto poslov, ki jih bo opravljal in so predvideni za finančnega deležnika, nastalega na podlagi predvidenega posla;

(d) ali bo subjekt, nastal na podlagi predvidenega posla, lahko izpolnil in še naprej izpolnjeval bonitetne zahteve iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 ter, kjer je ustrezno, drugih aktov prava Unije, zlasti Direktiv 2002/87/ES in 2009/110/ES;

(e) ali je izvedbeni načrt predvidenega posla realističen, zanesljiv in učinkovit z bonitetnega vidika;

(f) ali obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da gre ali je šlo v zvezi s predvidenim poslom za pranje denarja ali financiranje terorizma v smislu člena 1 Direktive

(EU) 2015/849 ali za poskus tega ali da bi lahko predvideni posel povečal tveganje za takšno ravnanje.

Pristojni organ ustrezno spremlja izvedbeni načrt iz točke (d), dokler predvideni posel ni izveden.

2. Za namene ocenjevanja merila iz odstavka 1, točka (f), se pristojni organi v okviru svojih preverjanj posvetujejo z organi, pristojnimi za nadzor družb v skladu z Direktivo (EU) 2015/849.

3. Pristojni organi lahko izdajo negativno mnenje za predvideni posel samo, kadar niso izpolnjena merila iz odstavka 1 ali kadar so informacije, ki jih je zagotovil finančni deležnik, nepopolne kljub zahtevi v skladu s členom 27k.

V zvezi z merilom iz odstavka 1, točka (f), pisni ugovor organov, pristojnih za nadzor družb v skladu z Direktivo (EU) 2015/849, pomeni utemeljen razlog za negativno mnenje.

4. Države članice ne dovolijo svojim pristojnim organom, da predvideni posel preučijo z vidika gospodarskih potreb trga.

5. Države članice objavijo seznam informacij, ki so potrebne za izvedbo ocene iz člena 27k(1) in jih je treba predložiti pristojnim organom sočasno z uradnim obvestilom iz navedenega člena. Zahtevane informacije so sorazmerne in primerne glede na predvideni posel. Države članice ne zahtevajo informacij, ki za skrbno oceno niso pomembne.

Člen 27m

Sodelovanje med pristojnimi organi

1. Zadevni pristojni organi se med seboj posvetujejo pri izvedbi ocene iz člena 27l, kadar predvideni posel poleg finančnega deležnika vključuje subjekte, ki so nekaj od naslednjega:

(a) kreditna institucija, zavarovalnica, pozavarovalnica, investicijsko podjetje ali družba za upravljanje v smislu člena 2(1), točka (b), Direktive 2009/65/ES (v nadaljnjem besedilu: družba za upravljanje KNPVP), ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju, kot je sektor, v katerem se namerava izvesti pridobitev;

(b) nadrejena oseba kreditne institucije, zavarovalnice, pozavarovalnice, investicijskega podjetja ali družbe za upravljanje KNPVP, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju, kot je sektor, v katerem se namerava izvesti pridobitev;

(c) pravna oseba, ki obvladuje kreditno institucijo, zavarovalnico, pozavarovalnico, investicijsko podjetje ali družbo za upravljanje KNPVP, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici ali v drugem sektorju, kot je sektor, v katerem se namerava izvesti pridobitev.

2. Pristojni organi brez nepotrebnega odlašanja drug drugemu zagotovijo informacije, ki so relevantne za oceno. V zvezi s tem si pristojni organi sporočajo vse relevantne informacije na zahtevo, vse bistvene informacije pa na lastno pobudo. V odločitvi pristojnega organa finančnega deležnika se navedejo vsa stališča ali pridržki, ki jih je izrazil pristojni organ, ki nadzoruje enega ali več zgornjih subjektov, vključenih v predvideni posel.

3. Pristojni organi si prizadevajo koordinirati svoje ocene, zagotoviti doslednost svojih mnenj in v svojih mnenjih navedejo vsa stališča ali pridržke, ki jih je izrazil pristojni organ, ki nadzoruje druge finančne deležnike.

4. EBA pripravi osnutek izvedbenih tehničnih standardov, da se določijo skupni postopki, obrazci in predloge za posvetovalni postopek med zadevnimi pristojnimi organi iz tega člena.

EBA ta osnutek izvedbenih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum 18 mesecev od začetka veljavnosti te direktive o spremembah].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 27n

Obveznosti glede obveščanja in kazni

Države članice od pristojnih organov zahtevajo, da kadar finančni deležniki ne zagotovijo predhodnega uradnega obvestila o predvidenem poslu v skladu s členom 27k(1) ali so izvedli predvideni posel, kot je navedeno v navedenem členu, brez predhodnega pozitivnega mnenja pristojnih organov, slednji sprejmejo ustrezne ukrepe. Taki ukrepi lahko vključujejo sodne odredbe, periodične denarne kazni in kazni v skladu s členi 65 do 72 za člane upravljalnega organa in poslovodje finančnih deležnikov ali subjekta, nastalega na podlagi predvidenega posla.“;

(8) naslov VI se nadomesti z naslednjim:

„Naslov VI
BONITETNI NADZOR PODRUŽNIC IZ TRETJIH DRŽAV IN ODNOSI S TRETJIMI DRŽAVAMI

POGLAVJE 1

Bonitetni nadzor podružnic iz tretjih držav

ODDELEK I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 47

Področje uporabe in opredelitve

1. To poglavje določa pravila za izvajanje naslednjih dejavnosti v državi članici:

(a) katere koli dejavnosti iz Priloge I k tej direktivi s strani družbe s sedežem v tretji državi;

(b) dejavnosti iz člena 4(1), točka (b), Uredbe (EU) št. 575/2013 s strani družbe s sedežem v tretji državi, ki izpolnjuje katero koli merilo iz točk (i) do (iii) navedene točke.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 se, kadar družba v tretji državi ni kreditna institucija ali družba, ki izpolnjuje merila iz odstavka 1, točka (b), za izvajanje katere koli dejavnosti iz Priloge I, točke 4, 5 in 7 do 15, k tej direktivi s strani navedene družbe v državi članici uporablja naslov II, poglavje IV, Direktive 2014/65/EU.

3. V tem naslovu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) ‚podružnica iz tretje države‘ pomeni podružnice, ki jih v državi članici ustanovi:

(i) družba, ki ima glavni sedež v tretji državi, za namene izvajanja katere koli dejavnosti iz odstavka 1; ali

(ii) kreditna institucija, ki ima glavni sedež v tretji državi;

(b) ‚matična družba‘ pomeni družbo z glavnim sedežem v tretji državi, ki je ustanovila podružnico iz tretje države v državi članici, in njene vmesne oziroma končne nadrejene osebe, kakor je ustrezno.

Člen 48

Prepoved diskriminacije

Države članice za podružnice iz tretjih držav, ki začenjajo ali nadaljujejo s poslovanjem, ne uporabljajo določb, ki te podružnice obravnavajo ugodneje od podružnic institucij z glavnim sedežem v drugi državi članici Evropske unije.

Člen 48a

Razvrstitev podružnic iz tretjih držav

1. Države članice razvrstijo podružnice iz tretjih držav v prvo kategorijo, kadar te podružnice izpolnjujejo katerega koli od naslednjih pogojev:

(a) skupna vrednost knjiženih sredstev podružnice iz tretje države v državi članici, kot je poročana za neposredno predhodno letno poročevalsko obdobje v skladu z oddelkom II, pododdelek 4, je enaka ali višja od 5 milijard EUR;

(b) dejavnosti, za katere ima dovoljenje podružnica iz tretje države, vključujejo sprejemanje vlog in drugih vračljivih sredstev neprofesionalnih strank;

(c) podružnica iz tretje države ni kvalificirana podružnica iz tretje države v skladu s členom 48b.

2. Države članice razvrstijo podružnice iz tretjih držav, ki ne izpolnjujejo nobenega od pogojev iz odstavka 1, v drugo kategorijo.

3. Pristojni organi posodabljajo razvrstitev podružnic iz tretjih držav na naslednji način:

(a) kadar podružnica iz tretje države prve kategorije preneha izpolnjevati pogoje iz odstavka 1, se nemudoma razvrsti v drugo kategorijo;

(b) kadar podružnica iz tretje države druge kategorije začne izpolnjevati katerega od pogojev iz odstavka 1, se razvrsti v prvo kategorijo šele po preteku treh mesecev od datuma, na katerega je začela izpolnjevati te pogoje.

Člen 48b

Pogoji za ‚kvalificirane podružnice iz tretjih držav‘

1. Podružnica iz tretje države se za namene tega naslova obravnava kot ‚kvalificirana podružnica iz tretje države‘, kadar so v zvezi s to podružnico izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) matična družba podružnice iz tretje države ima sedež v državi, ki uporablja bonitetne standarde in izvaja nadzor v skladu z regulativnim okvirom za banke tretje države, ki so vsaj enakovredni tej direktivi in Uredbi (EU) št. 575/2013;

(b) za nadzorne organe matične družbe podružnice iz tretje države veljajo zahteve glede zaupnosti, ki so vsaj enakovredne zahtevam iz naslova VII, poglavje 1, oddelek II, te direktive;

(c) država, v kateri ima sedež matična družba podružnice iz tretje države, ni uvrščena med države z visokim tveganjem, ki imajo v svojih ureditvah za preprečevanje pranja denarja in boj proti financiranju terorizma strateške pomanjkljivosti, v skladu s členom 9 Direktive (EU) 2015/849.

2. Komisija lahko z izvedbenimi akti sprejme odločitve glede tega, ali so v zvezi z regulativnim okvirom za banke tretje države izpolnjeni pogoji iz odstavka 1, točki (a) in (b) tega člena. Komisija za ta namen upošteva postopek pregleda iz člena 464(2) Uredbe (EU) št. 575/2013.

3. Komisija lahko pred sprejetjem odločitve iz odstavka 2 zaprosi za pomoč EBA v skladu s členom 33 Uredbe (EU) št. 1093/2010, in sicer, da opravi oceno regulativnega okvira za banke in zahtev glede zaupnosti zadevne tretje države ter da izda poročilo o skladnosti tega okvira s pogoji iz odstavka 1, točki (a) in (b), tega člena. EBA rezultat svoje ocene objavi na svoji spletni strani.

4. EBA vodi javni register tretjih držav in organov tretjih držav, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 1.

5. Pristojni organi ob prejetju vloge za izdajo dovoljenja v skladu s členom 48c ocenijo pogoje iz odstavka 1 tega člena in iz člena 48a, da razvrstijo podružnico iz tretje države v prvo ali drugo kategorijo. Če zadevna tretja država ni evidentirana v registru iz odstavka 4 tega člena, pristojni organ od Komisije zahteva, da oceni regulativni okvir za banke in zahteve glede zaupnosti tretje države za namene odstavka 2 tega člena pod pogojem, da je izpolnjen pogoj iz odstavka 1, točka (c), tega člena. Pristojni organ podružnico iz tretje države, dokler Komisija ne sprejme odločitve v skladu z odstavkom 2 tega člena, razvrsti v prvo kategorijo.

ODDELEK II

ZAHTEVE GLEDE DOVOLJENJA IN REGULATIVNE ZAHTEVE

PODODDELEK 1
ZAHTEVE GLEDE DOVOLJENJA

Člen 48c

Pogoji za izdajo dovoljenja podružnicam iz tretjih držav

1. Države članice zahtevajo, da družbe iz tretjih držav na njihovem ozemlju ustanovijo podružnico, preden začnejo opravljati dejavnosti iz člena 47(1). Za

ustanovitev podružnice iz tretje države mora biti izdano dovoljenje v skladu s tem poglavjem.

2. Države članice zahtevajo, da se vlogam za izdajo dovoljenja podružnicam iz tretjih držav priloži poslovni načrt, v katerem je opisano predvideno poslovanje, dejavnosti iz člena 47(1), ki naj bi se izvajale, in organizacijska struktura ter nadzor tveganj podružnice v zadevni državi članici v skladu s členom 48h.

3. Podružnicam iz tretjih držav se izda dovoljenje samo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) podružnica iz tretje države izpolnjuje minimalne regulativne zahteve iz pododdelka 2;

(b) dejavnosti, za katere matična družba prosi za dovoljenje v državi članici, so zajete v dovoljenju, ki ga ima taka matična družba v tretji državi, v kateri ima sedež in se nadzira;

(c) nadzorni organ matične družbe v tretji državi je bil uradno obveščen o vlogi za ustanovitev podružnice v državi članici in priloženih dokumentih iz odstavka 2;

(d) v dovoljenju je določeno, da lahko podružnica iz tretje države dovoljene dejavnosti izvaja samo v državi članici, v kateri je ustanovljena, in podružnici iz tretje države izrecno prepovedano ponujati ali izvajati te iste storitve čezmejno v drugih državah članicah;

(e) pristojni organ ima za namene svojih nadzorniških funkcij možnost dostopati do vseh potrebnih informacij o matični družbi podružnice iz tretje države, ki jih imajo njeni nadzorni organi, in učinkovito koordinirati svoje nadzorniške dejavnosti z dejavnostmi nadzornih organov tretje države, zlasti v obdobjih kriz ali finančnih težav, ki vplivajo na matično družbo, njeno skupino ali finančni sistem tretje države;

(f) ni utemeljenih razlogov za sum, da bi se podružnica iz tretje države uporabljala za pranje denarja ali njegovo omogočanje v smislu člena 1, točka 3, Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma ali za financiranje terorizma, kot je opredeljeno členu 1, točka 5, navedene direktive.

Pristojni organi si za namene točke (e) tega odstavka prizadevajo uporabljati modele za upravne dogovore, ki jih je pripravil EBA v skladu s členom 33(5) Uredbe (EU) št. 1093/2010.

4. Pristojni organi se za namene ocenjevanja, ali je izpolnjen pogoj iz odstavka 3, točka (f), posvetujejo z organom, odgovornim za nadzor nad preprečevanjem pranja denarja v državi članici v skladu z Direktivo (EU) 2015/849, in pridobijo pisno potrditev, da je pogoj izpolnjen, preden podružnici iz tretje države izdajo dovoljenje.

5. EBA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih podrobneje določi:

(a) informacije, ki se predložijo pristojnim organom ob predložitvi vloge za izdajo dovoljenja za podružnico iz tretje države, vključno s poslovnim načrtom, organizacijsko strukturo in ureditvami upravljanja iz odstavka 2;

(b) postopek za izdajo dovoljenja podružnici iz tretje države ter standardne obrazce in predloge za predložitev informacij iz točke (a) tega odstavka;

(c) pogoje za izdajo dovoljenja iz odstavka 3.

EBA ta osnutek regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum 6 mesecev od začetka veljavnosti te direktive o spremembah].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 48d

Pogoji za zavrnitev ali odvzem dovoljenja podružnici iz tretje države

1. Države članice določijo najmanj naslednje pogoje za zavrnitev ali odvzem dovoljenja podružnici iz tretje države:

(a) podružnica iz tretje države ne izpolnjuje zahtev za izdajo dovoljenja iz člena 48c ali nacionalne zakonodaje;

(b) matična družba podružnice iz tretje države ali njena skupina ne izpolnjuje bonitetnih zahtev, ki se uporabljajo zanjo na podlagi zakonodaje tretje države, ali pa obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da ne izpolnjuje teh zahtev ali da jih bo prekršila v naslednjih 12 mesecih.

Za namene točke (b) tega odstavka podružnice iz tretjih držav brez odlašanja uradno obvestijo svoje pristojne organe, kadar je prišlo do okoliščin iz navedene točke.

2. Pristojni organi lahko brez poseganja v odstavek 1 odvzamejo dovoljenje, izdano podružnici iz tretje države, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

(a) podružnica iz tretje države v obdobju 12 mesecev ne uporabi dovoljenja, dovoljenje izrecno odkloni ali več kot šest mesecev ni poslovala, razen če je zadevna država članica določila, da dovoljenje v takih primerih preneha veljati;

(b) podružnica iz tretje države pridobi dovoljenje na podlagi neresničnih izjav ali na kakršen koli drug nedovoljen način;

(c) podružnica iz tretje države ne izpolnjuje več dodatnih pogojev ali zahtev, na podlagi katerih je bilo izdano dovoljenje;

(d) za podružnico iz tretje države ni več mogoče pričakovati, da bo izpolnjevala svoje obveznosti do upnikov, in zlasti ne zagotavlja več varnosti sredstev, ki so ji jih zaupali njeni vlagatelji;

(e) podružnica iz tretje države spada v enega od drugih primerov, za katere nacionalno pravo predpisuje odvzem dovoljenja;

(f) podružnica iz tretje države stori eno od kršitev iz člena 67(1);

(g) obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da gre ali je šlo v zvezi s podružnico iz tretje države, njeno matično družbo ali njeno skupino za pranje denarja ali financiranje terorizma ali za poskus tega, ali pa obstaja povečano tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma ali poskusa tega v zvezi s podružnico iz tretje države, njeno matično družbo ali njeno skupino.

3. Pristojni organi se za namene ocenjevanja, ali je izpolnjen pogoj iz odstavka 2, točka (g), posvetujejo z organom, odgovornim za nadzor nad preprečevanjem pranja denarja v državi članici v skladu z Direktivo (EU) 2015/849.

4. EBA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi:

(a) pogoje iz odstavkov 1 in 2 za zavrnitev ali odvzem dovoljenja podružnici iz tretje države;

(b) postopek za odvzem dovoljenja podružnici iz tretje države;

(c) vsebino in postopek za pošiljanje uradnega obvestila pristojnim organom iz zadnjega pododstavka odstavka 1 tega člena.

EBA ta osnutek regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum 12 mesecev od začetka veljavnosti te direktive o spremembah].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

PODODDELEK 2
MINIMALNE REGULATIVNE ZAHTEVE

Člen 48e

Zahteva glede jamstvenega kapitala

1. Države članice brez poseganja v druge veljavne kapitalske zahteve v skladu z nacionalno zakonodajo zahtevajo, da podružnice iz tretjih držav ves čas ohranjajo minimalni jamstveni kapital, ki je vsaj enak:

(a) za podružnice iz tretjih držav prve kategorije 1 % povprečnih obveznosti podružnice, kot so poročane za tri neposredno predhodna letna poročevalska obdobja v skladu s pododdelkom 4, in najmanj 10 milijonov EUR;

(b) za podružnice iz tretjih držav druge kategorije 5 milijonov EUR.

2. Podružnice iz tretjih držav zahtevo glede minimalnega jamstvenega kapitala iz odstavka 1 izpolnijo s sredstvi v eni od naslednjih oblik:

(a) denarjem ali denarju podobnimi instrumenti;

(b) dolžniškimi vrednostnimi papirji, ki jih izdajo enote centralne ravni držav ali centralne banke držav članic Unije; ali

(c) katerim koli drugim instrumentom, ki je podružnici iz tretje države na voljo za neomejeno in takojšnjo uporabo za kritje tveganj ali izgub takoj, ko nastanejo.

3. Države članice od podružnic iz tretjih držav zahtevajo, da instrumente jamstvenega kapitala iz odstavka 2 položijo na depozitni račun pri kreditni instituciji v državi članici, v kateri ima podružnica dovoljenje, ali, kadar to dovoljuje nacionalna zakonodaja, pri centralni banki države članice. Instrumenti jamstvenega kapitala, položeni na depozitni račun, se zastavijo ali dodelijo v obliki jamstva v korist organa za reševanje, da se zavarujejo terjatve upnikov podružnice iz tretje države. Države članice sprejmejo pravila, s katerimi dobijo organi za reševanje pooblastilo, da delujejo v vlogi fiduciarja v korist teh upnikov za namene tega člena in člena 48g.

4. EBA izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, v katerih podrobneje določi zahtevo iz odstavka 2, točka (c), tega člena v zvezi z instrumenti, ki so na voljo za neomejeno in takojšnjo uporabo za kritje tveganj ali izgub takoj, ko nastanejo. EBA te smernice izda do [Urad za publikacije: vstaviti datum 12 mesecev od začetka veljavnosti te direktive o spremembah].

Člen 48f

Likvidnostne zahteve

1. Države članice brez poseganja v druge veljavne likvidnostne zahteve v skladu z nacionalno zakonodajo zahtevajo najmanj, da podružnice iz tretjih držav ves čas ohranjajo neobremenjena in likvidna sredstva v višini, ki zadošča za kritje likvidnostnih odlivov v obdobju najmanj 30 dni.

2. Države članice za namene odstavka 1 od podružnic iz tretjih držav prve kategorije zahtevajo, da izpolnjujejo zahtevo glede likvidnostnega kritja iz dela 6, naslov I, Uredbe (EU) št. 575/2013 in iz Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61[*9].

3. Države članice od podružnic iz tretjih držav zahtevajo, da likvidna sredstva, ki jih imajo za namene izpolnjevanja zahtev tega člena, položijo na depozitni račun pri kreditni instituciji v državi članici, v kateri ima podružnica dovoljenje, ali, kadar to dovoljuje nacionalna zakonodaja, pri centralni banki države članice. Likvidna sredstva, položena na depozitni račun, se zastavijo ali dodelijo v obliki jamstva v korist organa za reševanje, da se zavarujejo terjatve upnikov podružnice iz tretje države. Države članice sprejmejo pravila, s katerimi dobijo organi za reševanje pooblastilo, da delujejo v vlogi fiduciarja v korist teh upnikov za namene tega člena in člena 48g.

4. Pristojni organi lahko opustijo likvidnostno zahtevo iz tega člena za kvalificirane podružnice iz tretjih držav.

[*9] Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/61 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije (UL L 11, 17.1.2015, str. 1).

Člen 48g

Insolventnost in reševanje podružnic iz tretjih držav

1. Države članice zagotovijo, da imajo v primeru insolventnosti ali reševanja podružnice iz tretje države v skladu s členom 96 Direktive 2014/59/EU organi za reševanje zakonsko pooblastilo in pristojnost, da uveljavijo jamstvo, ustvarjeno za likvidna sredstva in instrumente jamstvenega kapitala, ki se hranijo na depozitnem računu v skladu s členom 48e(3) in 48f(3) te direktive. Organi za reševanje pri obravnavanju teh likvidnih sredstev in instrumentov jamstvenega kapitala po uveljavitvi jamstva upoštevajo obstoječa nacionalna pravila ter nadzorniška in sodna pooblastila ter zagotovijo ustrezno koordinacijo z nacionalnimi upravnimi ali sodnimi organi v skladu z nacionalno insolvenčno zakonodajo in načeli iz člena 96 Direktive 2014/59/EU.

2. Morebitni presežki likvidnih sredstev ali instrumentov jamstvenega kapitala, ki se hranijo na depozitnem računu in se ne uporabijo v skladu z odstavkom 1, se obravnavajo v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo.

Člen 48h

Notranje upravljanje in nadzor tveganj

1. Države članice zahtevajo, da imajo podružnice iz tretjih držav vsaj dve osebi, ki dejansko vodita njihovo poslovanje v državi članici in ju predhodno odobrijo

pristojni organi. Ti osebi imata dober ugled ter ustrezno znanje, veščine in izkušnje za opravljanje svojih nalog ter temu namenita dovolj časa.

2. Države članice zahtevajo, da podružnice iz tretjih držav prve kategorije izpolnjujejo zahteve iz členov 74 in 75 ter člena 76(5). Pristojni organi lahko od podružnic iz tretjih držav zahtevajo, da ustanovijo lokalni upravljalni odbor, da se zagotovi ustrezno upravljanje podružnice.

3. Države članice zahtevajo, da podružnice iz tretjih držav druge kategorije izpolnjujejo zahteve iz členov 74 in 75 ter imajo vzpostavljene funkcije notranje kontrole, kot je določeno v členu 76(5), prvi, drugi in tretji pododstavek.

Pristojni organi lahko od podružnic iz tretjih držav druge kategorije glede na njihovo velikost, notranjo organiziranost in naravo, obseg in zapletenost njihovih dejavnosti zahtevajo, da imenujejo vodje funkcij notranje kontrole, kot je določeno v členu 76(5), četrti in peti pododstavek.

4. Države članice zahtevajo, da podružnice iz tretjih držav vzpostavijo sistem poročanja upravljalnemu organu matične družbe, ki zajema vsa pomembna tveganja ter politike upravljanja tveganj in njihove spremembe, ter da imajo ustrezne sisteme IKT in kontrole za zagotavljanje ustreznega upoštevanja politik.

5. Države članice od podružnic iz tretjih držav zahtevajo, da spremljajo in upravljajo svoje dogovore o zunanjem izvajanju ter zagotovijo, da imajo njihovi pristojni organi popoln dostop do vseh informacij, ki jih potrebujejo za opravljanje svoje nadzorne funkcije.

6. Države članice zahtevajo, da imajo podružnice iz tretjih držav, ki izvajajo vzajemne posle ali posle znotraj skupine, ustrezne vire za prepoznavanje in ustrezno upravljanje kreditnega tveganja nasprotne stranke, kadar se pomembna tveganja, povezana s sredstvi, ki jih knjiži podružnica iz tretje države, prenesejo na nasprotno stranko.

7. Kadar se kritične ali pomembne funkcije prenesejo na matično družbo, imajo pristojni organi, odgovorni za nadzor podružnic iz tretjih držav, dostop do vseh informacij, ki jih potrebujejo za opravljanje svoje nadzorne funkcije.

8. Pristojni organi zahtevajo, da neodvisna tretja oseba redno ocenjuje izvajanje in stalno izpolnjevanje zahtev iz tega člena ter na pristojni organ naslovi poročilo z ugotovitvami in zaključki.

9. EBA do [Urad za publikacije: vstaviti datum 6 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembah] v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 in ob upoštevanju člena 74(2) izda smernice o uporabi ureditev, procesov in mehanizmov iz člena 74(1) ter členov 75 in 76(5) za podružnice iz tretjih držav.

Člen 48i

Zahteve glede knjiženja

1. Države članice od podružnic iz tretjih držav zahtevajo, da vodijo register, ki tem podružnicam omogoča sledenje in vodenje celovite in natančne evidence vseh sredstev in obveznosti, povezanih z dejavnostmi podružnice iz tretje države v državi članici, ter samostojno upravljanje teh sredstev in obveznosti znotraj podružnice. Register vsebuje zadostne informacije o tveganjih, ki jih ustvari podružnica iz tretje države, in o tem, kako se upravljajo.

2. Države članice od podružnic iz tretjih držav zahtevajo, da oblikujejo politike o ureditvah knjiženja za upravljanje registra iz odstavka 1 za namene, določene v navedenem odstavku. Te politike dokumentira in potrdi ustrezni organ upravljanja matične družbe podružnice iz tretje države. Dokument o politiki iz tega odstavka vsebuje jasno utemeljitev ureditev knjiženja in določa, kako so te ureditve usklajene s poslovno strategijo podružnice iz tretje države.

3. Pristojni organi zahtevajo, da se redno pripravlja neodvisno pisno in obrazloženo mnenje o izvajanju in stalnem izpolnjevanju zahtev iz tega člena ter se z ugotovitvami in zaključki naslovi na pristojni organ.

4. EBA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi ureditve knjiženja, ki jih podružnice iz tretjih držav uporabljajo za namene tega člena, zlasti kar zadeva:

(a) metodologijo, ki jo mora podružnica iz tretje države uporabiti za opredelitev in vodenje celovite in natančne evidence sredstev in obveznosti, povezanih z dejavnostmi podružnice iz tretje države v državi članici; ter

(b) posebno obravnavo za opredelitev in vodenje evidence sredstev in obveznosti, ki izvirajo iz podružnice iz tretje države in se v njenem imenu ali v njeno korist knjižijo ali držijo na daljavo v drugih podružnicah ali podrejenih družbah iste skupine.

EBA ta osnutek regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do [Urad za publikacije: vstaviti datum 6 mesecev od začetka veljavnosti te direktive o spremembah].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

PODODDELEK 3
POOBLASTILO, DA SE ZAHTEVA DOVOLJENJE V SKLADU Z NASLOVOM III, IN ZAHTEVE ZA SISTEMSKE PODRUŽNICE

Člen 48j

Pooblastilo, da se zahteva ustanovitev podrejene družbe

1. Države članice zagotovijo, da so pristojni organi pooblaščeni za zahtevanje od podružnic iz tretjih držav, da zaprosijo za dovoljenje v skladu z naslovom III, poglavje 1, vsaj kadar:

(a) se je podružnica iz tretje države v preteklosti ukvarjala ali se trenutno ukvarja z medsebojno povezanimi dejavnostmi z drugimi podružnicami iz tretje države ali podrejenimi institucijami iste skupine ali z eno od dejavnosti iz člena 47(1) s strankami ali nasprotnimi strankami v drugih državah članicah v nasprotju s pravili notranjega trga ali

(b) podružnica iz tretje države izpolnjuje kazalnike sistemske pomembnosti iz člena 131(3) in predstavlja znatno tveganje za finančno stabilnost Unije ali države članice, v kateri je ustanovljena.

2. Pristojni organi se pred sprejetjem odločitve iz odstavka 1 posvetujejo s pristojnimi organi držav članic, v katerih ima zadevna skupina iz tretje države druge podružnice iz tretje države in podrejene institucije.

Če se ne strinjajo, lahko pristojni organi skupine iz tretje države v drugih državah članicah zadevo predložijo EBA za posredovanje v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010. EBA sprejme odločitev v enem mesecu po predložitvi zadeve, pristojni organ zadevne podružnice iz tretje države pa se v tem času vzdrži sprejetja odločitve.

Pristojni organ zadevne podružnice iz tretje države sprejme odločitev iz odstavka 1 v skladu z odločitvijo EBA.

3. Preden pristojni organ uvede zahtevo iz tega člena za podružnico iz tretje države v skladu z odstavkom 1, točka (a), od EBA zahteva, da izda priporočilo v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 o razlagi navedene točke v zvezi s to podružnico iz tretje države.

4. EBA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi kazalniki sistemske pomembnosti iz člena 131(3) v zvezi s podružnicami iz tretjih držav za namene odstavka 1, točka (b), tega člena in člena 48k. EBA upošteva naslednje postavke:

(a) vrste dejavnosti in storitev, ki jih zagotavlja podružnica iz tretje države, ter poslov, ki jih opravlja, ter zlasti, ali podružnica iz tretje države zagotavlja te dejavnosti in storitve ter opravlja te posle z zelo ozkim naborom strank ali nasprotnih strank;

(b) zapletenost strukture, organiziranosti in poslovnega modela podružnice iz tretje države;

(c) stopnjo medsebojne povezanosti podružnice iz tretje države s finančnim sistemom Unije in države članice, v kateri je ustanovljena;

(d) zamenljivost dejavnosti, storitev ali poslov, ki se opravljajo, ali finančne infrastrukture, ki jo zagotavlja podružnica iz tretje države;

(e) tržni delež podružnice iz tretje države v Uniji in državi članici, v kateri je ustanovljena, kar zadeva skupna bančna sredstva ter v zvezi z dejavnostmi in storitvami, ki jih zagotavlja, ter posli, ki jih opravlja;

(f) verjeten vpliv prenehanja ali opustitve poslov ali poslovanja podružnice iz tretje države na sistemsko likvidnost ter plačilne in klirinške sisteme ter sisteme poravnave v Uniji in v državi članici, v kateri je ustanovljena;

(g) verjeten vpliv prenehanja ali opustitve poslov podružnice iz tretje države na sporazume o financiranju znotraj skupine ali storitve znotraj skupine, ki zajemajo kritične funkcije, v Uniji in v državi članici, v kateri je ustanovljena;

(h) čezmejno dejavnost podružnice iz tretje države z matično družbo in nasprotnimi strankami v drugih tretjih državah;

(i) vlogo in pomembnost podružnice iz tretje države za dejavnosti, storitve in posle skupine iz tretje države v Uniji in državi članici, v kateri je ustanovljena;

(j) obseg poslovanja skupine iz tretje države, ki se izvaja prek podružnic iz tretje države, glede na poslovanje te iste skupine, ki se izvaja prek podrejenih institucij z dovoljenjem v Uniji in v državi članici, v kateri so ustanovljene podružnice iz tretje države;

(k) ali je podružnica iz tretje države kvalificirana podružnica iz tretje države v skladu s členom 48b.

EBA ta osnutek regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum 12 mesecev od začetka veljavnosti te direktive o spremembah].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 48k

Ocenjevanje sistemske pomembnosti in zahteve za sistemsko pomembne podružnice iz tretjih držav

1. Za podružnico oziroma podružnice iz tretje države v Uniji, ki pripadajo isti skupini iz tretje države, se uporablja ocenjevanje iz odstavka 2 tega člena, če je skupni znesek sredstev, ki jih imajo v svojih knjigah v Uniji, kot je poročan v skladu s pododdelkom 4, enak ali višji od 30 milijard EUR bodisi:

(a) v povprečju za tri neposredno predhodna letna poročevalska obdobja; ali

(b) v absolutnem smislu za najmanj tri letna poročevalska obdobja v petih neposredno predhodnih letnih poročevalskih obdobjih.

2. Pristojni organi ocenijo, ali so podružnice iz tretjih držav iz odstavka 1 sistemsko pomembne za Unijo in države članice, v katerih so ustanovljene. V ta namen pristojni organi ocenijo, ali navedene podružnice iz tretjih držav izpolnjujejo kazalnike sistemske pomembnosti iz člena 48j(4) in člena 131(3).

3. Ocenjevanje sistemske pomembnosti iz odstavka 2 tega člena opravi eden od naslednjih:

(a) če se za zadevno skupino iz tretje države uporablja člen 111, konsolidacijski nadzornik te skupine iz tretje države v Uniji v skladu z navedenim členom;

(b) če se za zadevno skupino iz tretje države ne uporablja člen 111, pristojni organ, ki bi postal konsolidacijski nadzornik te skupine iz tretje države v Uniji v skladu z navedenim členom, če bi se podružnice iz tretje države obravnavale kot podrejene institucije;

(c) če ima skupina iz tretje države podružnice iz tretje države in podrejene institucije samo v eni državi članici, pristojni organ te države članice; ali

(d) EBA, če po treh mesecih od datuma začetka letnega poročevalskega obdobja neposredno po zadnjem letnem poročevalskem obdobju, ki je sprožilo obveznost izvedbe ocenjevanja v skladu z odstavkom 1 tega člena:

  (i) nobeden od pristojnih organov iz točk (a), (b) ali (c) ni začel z ocenjevanjem ali

  (ii) pristojni organ, ki bi bil konsolidacijski nadzornik v skladu s točko (b), ni bil določen.

Pristojni organi iz točk (a) in (b) v vlogi ‚glavnega pristojnega organa' ali, kjer je ustrezno, EBA izvedejo ocenjevanje v polnem sodelovanju z vsemi zadevnimi pristojnimi organi. Zadevni pristojni organi pomagajo glavnemu pristojnemu organu ali, kjer je ustrezno, EBA in mu zagotovijo vso potrebno dokumentacijo. Za te namene ‚zadevni pristojni organi' pomenijo vse organe, odgovorne za nadzor podružnic iz tretje države in podrejenih institucij zadevne skupine iz tretje države v Uniji.

Preden se zaključi ocenjevanje sistemske pomembnosti, glavni pristojni organ, pristojni organ iz točke (c) ali, kjer je ustrezno, EBA zasliši skupino iz tretje države in določi razumne roke, do katerih mora skupina iz tretje države predložiti dokumentacijo in pisno izraziti svoja stališča.

4. Glavni pristojni organ zaključi ocenjevanje iz odstavka 2 in najpozneje v šestih mesecih od datuma začetka letnega poročevalskega obdobja neposredno po zadnjem poročevalskem obdobju, ki je sprožilo obveznost izvedbe ocenjevanja v skladu z odstavkom 1, izda poročilo. Kadar ocenjevanje v skladu z odstavkom 3 izvaja EBA, začne to obdobje teči od datuma, ko je postal EBA odgovoren za izvedbo ocenjevanja. Poročilo vsebuje naslednje:

(a) oceno sistemske pomembnosti, ki vsebuje jasno in podrobno analizo kazalnikov sistemske pomembnosti iz odstavka 2 v zvezi z zadevnimi podružnicami iz tretjih držav in zaključek glavnega pristojnega organa ali, kjer je ustrezno, EBA;

(b) če glavni pristojni organ ali, kjer je ustrezno, EBA ugotovi, da so podružnice iz tretje države sistemsko pomembne, predlagani osnutek odločitve, ki:

  (i) od podružnic iz tretjih držav zahteva, da zaprosijo za dovoljenje v skladu z naslovom III, poglavje 1;

  (ii) od podružnic iz tretjih držav zahteva, da svoja sredstva ali dejavnosti v Uniji prestrukturirajo tako, da se prenehajo šteti za sistemsko pomembne v skladu z odstavkom 2 tega člena;

  (iii) uvaja dodatne zahteve za podružnice iz tretje države ali podrejene institucije skupine iz tretje države v Uniji v skladu s členom 48p oziroma naslovom VII, poglavje 2, oddelek IV;

  (iv) ne uvaja nobene zahteve iz točk (i) do (iii) za obdobje odložitve, ki ni daljše od 12 mesecev, in pod pogojem, da se pred iztekom navedenega obdobja izvede novo ocenjevanje podružnic iz tretjih držav;

(c) utemeljitev predlaganega osnutka odločitve iz točke (b), v kateri je podrobno pojasnjeno, kako je odločitev povezana z oceno iz točke (a).

Glavni pristojni organ ali, kjer je ustrezno, EBA predlaga odločitev iz točke (b)(iv) le, če lahko utemelji, da odsotnost zahtev za podružnice iz tretjih držav v skladu s tem členom ne bi povzročila znatnega povečanja tveganja, ki ga te podružnice predstavljajo za finančno stabilnost in celovitost trgov Unije ali držav članic v obdobju odložitve iz navedene točke.

Kjer je ustrezno, se sklicevanja na ‚glavni pristojni organ‘ v tem členu razumejo kot sklicevanja na pristojni organ iz odstavka 3, točka (c). Kadar je ta pristojni organ odgovoren za izdajo poročila iz tega odstavka, začne odločitev iz tega poročila veljati na dan, ko so podružnice iz tretjih držav o njej uradno obveščene. Pristojni organ o odločitvi uradno obvesti tudi EBA.

5. Glavni pristojni organ ali, kjer je ustrezno, EBA predloži poročilo iz odstavka 5 zadevnim pristojnim organom. Glavni pristojni organ in zadevni pristojni organi si po svojih najboljših močeh prizadevajo soglasno sprejeti skupno odločitev o poročilu in, kjer je ustrezno, osnutku odločitve v treh mesecih od datuma, ko je bilo poročilo poslano.

Če pristojni organi po izteku trimesečnega obdobja iz prvega pododstavka ne dosežejo soglasja, se skupna odločitev sprejme z večino oddanih glasov v mesecu, ki neposredno sledi koncu predhodnega trimesečnega obdobja. Za te namene se glasovalni deleži dodelijo pristojnim organom v skladu z naslednjim:

(a) ob upoštevanju točke (b) ima vsak pristojni organ, vključno z glavnim pristojnim organom, pravico do glasovalnega deleža, ki je enak odstotku sredstev skupine iz tretje države pod njegovim nadzorom glede na skupna sredstva te skupine v Uniji;

(b) glasovalni delež glavnega pristojnega organa se poveča na 25 %, če ni dosegel tega odstotka v skladu s točko (a);

(c) če se glasovalni delež glavnega pristojnega organa v skladu s točko (b) poveča na 25 %, se glasovalni deleži preostalih pristojnih organov, ki izhajajo iz točke (a), ustrezno prilagodijo kot deleži preostalih 75 % glasovalnih pravic.

Za namene točke (a) se v izračun vključijo sredstva, ki jih imajo podružnice iz tretjih držav in podrejene institucije skupine iz tretje države.

Skupna odločitev začne po sprejetju veljati na dan, ko so o njej uradno obveščene podružnice iz tretjih držav. O skupni odločitvi se uradno obvesti tudi EBA.

6. Podružnice iz tretjih držav imajo na voljo tri mesece od datuma začetka veljavnosti odločitve v skladu z odstavkom 5 ali 6 za izpolnitev zahtev iz navedene odločitve.

Če morajo podružnice iz tretje države zaprositi za dovoljenje kot institucije v skladu z naslovom III, poglavje 1, njihovo dovoljenje v skladu s tem naslovom ostane začasno veljavno do izteka roka iz prvega pododstavka tega odstavka oziroma, odvisno od primera, do zaključka postopka izdaje dovoljenja kot institucije. Podružnice iz tretjih držav lahko od pristojnega organa zahtevajo podaljšanje trimesečnega roka iz prvega pododstavka, če lahko utemeljijo, da je bilo takšno podaljšanje potrebno za izpolnitev relevantne zahteve, ki je bila uvedena zanje.

Če je prag iz odstavka 1 dosežen z združevanjem sredstev različnih podružnic, lahko pristojni organi uvedejo zahtevo iz tega pododstavka v padajočem vrstnem redu glede na velikost sredstev do točke, ko skupna sredstva, ki ostanejo v knjigah podružnic iz tretjih držav v Uniji, znašajo manj kot 30 milijard EUR.

7. EBA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi pravila za razlago člena 111 te direktive za namene določitve hipotetičnega konsolidacijskega nadzornika iz odstavka 3, točka (b), tega člena.

EBA ta osnutek regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum 12 mesecev od začetka veljavnosti te direktive o spremembah].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

PODODDELEK 4
ZAHTEVE GLEDE POROČANJA

Člen 48l

Regulativne in finančne informacije ter informacije o matični družbi

1. Države članice od podružnic iz tretjih držav zahtevajo, da njihovim pristojnim organom redno poročajo informacije o:

(a) sredstvih in obveznostih, ki jih imajo v svojih knjigah v skladu s členom 48i, z razčlenitvijo, ki prikazuje:

(i) največja evidentirana sredstva in obveznosti, razvrščene po sektorjih in vrstah nasprotne stranke (vključno zlasti z izpostavljenostmi finančnemu sektorju);

(ii) znatno koncentracijo izpostavljenosti in virov financiranja v zvezi z določenimi vrstami nasprotnih strank;

(iii) pomembne notranje transakcije z matično družbo in člani skupine matične družbe;

(b) skladnosti podružnice iz tretje države z zahtevami, ki veljajo zanjo v skladu s to direktivo;

(c) na *ad hoc* osnovi, ureditvah v zvezi z jamstvi za vloge, ki so na voljo vlagateljem v podružnici iz tretje države v skladu s členom 15(2) in (3) Direktive 2014/49/EU;

(d) dodatnih regulativnih zahtevah, ki jih za podružnico iz tretje države uvedejo države članice v skladu z nacionalno zakonodajo.

Za namene poročanja informacij o sredstvih in obveznostih v svojih knjigah v skladu s točko (a) podružnice iz tretjih držav uporabljajo mednarodne računovodske standarde, sprejete v skladu s postopkom iz člena 6(2) Uredbe (ES) št. 1606/2002[*10], ali veljavna splošno sprejeta računovodska načela v državi članici.

2. Države članice od podružnic iz tretjih držav zahtevajo, da njihovim pristojnim organom poročajo naslednje informacije o svoji matični družbi:

(a) na redni osnovi, zbirne informacije o sredstvih in obveznostih, ki jih imajo ali jih knjižijo podrejene družbe oziroma druge podružnice iz tretje države skupine te matične družbe v Uniji;

(b) na redni osnovi, skladnost matične družbe z veljavnimi bonitetnimi zahtevami na posamični in konsolidirani podlagi;

(c) na *ad hoc* osnovi, pomembne nadzorniške preglede in ocene, kadar se ti izvajajo v zvezi z matično družbo, in posledične nadzorniške odločitve;

(d) načrte za sanacijo matične družbe in posebne ukrepe, ki bi lahko bili sprejeti za podružnico iz tretje države v skladu z navedenimi načrti, ter vse poznejše posodobitve in spremembe teh načrtov;

(e) poslovno strategijo matične družbe v zvezi s podružnico iz tretje države in vse naknadne spremembe te strategije;

(f) storitve, ki jih matična družba opravlja za primerne nasprotne ali profesionalne stranke v smislu oddelka 1 Priloge II k Direktivi 2014/65/EU, ki so

ustanovljene ali se nahajajo v Uniji, na podlagi povpraševanja po storitvah na lastno pobudo v skladu s členom 21c te direktive.

3. Obveznosti poročanja iz tega člena pristojnim organom ne preprečujejo, da uvedejo dodatne *ad hoc* zahteve glede poročanja za podružnice iz tretjih držav, kadar pristojni organ šteje, da so dodatne informacije potrebne za celovit pregled poslovanja, dejavnosti ali finančne trdnosti podružnice ali njene matične družbe, preverjanje skladnosti podružnice in njene matične družbe z veljavno zakonodajo ter zagotavljanje skladnosti podružnice z navedeno zakonodajo.

_____

[*10] Uredba (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov (UL L 243, 11.9.2002, str. 1).“;

Člen 48m

Standardni obrazci in predloge ter pogostost poročanja

1. EBA pripravi osnutek izvedbenih tehničnih standardov, v katerih določi enotne oblike, opredelitve, rešitve IT in pogostost poročanja, ki se uporabljajo za namene člena 48l.

Zahteve glede poročanja iz prvega pododstavka so sorazmerne z razvrstitvijo podružnic iz tretjih držav v prvo ali drugo kategorijo.

EBA ta osnutek izvedbenih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum 6 mesecev od začetka veljavnosti te direktive o spremembah].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

2. Regulativne in finančne informacije iz tega člena podružnice iz tretjih držav prve kategorije poročajo vsaj dvakrat letno, podružnice iz tretjih držav druge kategorije pa vsaj enkrat letno.

3. Pristojni organi lahko opustijo vse zahteve ali njihov del za poročanje informacij o matični družbi iz odstavka 48l(3) za kvalificirane podružnice iz tretjih držav, če lahko pristojni organ pridobi ustrezne informacije neposredno od nadzornih organov zadevne tretje države.

ODDELEK III

NADZOR

Člen 48n

Nadzor podružnic iz tretjih držav in načrt nadzorniških pregledov

1. Države članice zahtevajo, da pristojni organi za namene nadzora podružnic iz tretjih držav ravnajo v skladu s tem oddelkom in smiselno v skladu z naslovom VII.

2. Pristojni organi vključijo podružnice iz tretjih držav v načrt nadzorniških pregledov iz člena 99.

Člen 48o

Nadzorniško pregledovanje in ovrednotenje

1. Države članice zahtevajo, da pristojni organi pregledajo ureditve, strategije, procese in mehanizme, ki jih izvajajo podružnice iz tretjih držav za izpolnjevanje določb, ki se zanje uporabljajo v skladu s to direktivo, in, kjer je ustrezno, vseh dodatnih regulativnih zahtev v skladu z nacionalno zakonodajo.

2. Pristojni organi na podlagi pregleda, izvedenega v skladu z odstavkom 1, ovrednotijo, ali ureditve, strategije, procesi in mehanizmi, ki jih izvajajo podružnice iz tretjih držav, ter jamstveni kapital in likvidnost teh podružnic zagotavljajo preudarno upravljanje in kritje njihovih pomembnih tveganj ter uspešno poslovanje podružnice.

3. Pristojni organi izvedejo pregled in ovrednotenje iz odstavkov 1 in 2 v skladu z načelom sorazmernosti, kot je objavljeno v skladu s členom 143(1), točka (c). Pristojni organi zlasti določijo pogostost in intenzivnost pregleda iz odstavka 1, ki sta sorazmerni z razvrstitvijo podružnic iz tretjih držav v prvo in drugo kategorijo ter upoštevata druga ustrezna merila, kot so narava, obseg in zapletenost dejavnosti podružnic iz tretjih držav.

4. Kadar pristojni organi na podlagi pregledovanja, zlasti ovrednotenja ureditev upravljanja, poslovnega modela ali dejavnosti podružnice iz tretje države, utemeljeno sumijo, da v povezavi z zadevno podružnico iz tretje države poteka pranje denarja ali financiranje terorizma, da je prišlo do pranja denarja ali financiranja terorizma, se to poskuša oziroma se je poskušalo ali pa obstaja povečano tveganje za to, takoj uradno obvestijo EBA in organ, ki nadzoruje podružnico iz tretje države v skladu z Direktivo (EU) 2015/849. Kadar obstaja povečano tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, se pristojni organ in organ, ki nadzoruje podružnico iz tretje države v skladu z Direktivo (EU) 2015/849, povežeta in o svoji skupni oceni takoj uradno obvestita EBA. Pristojni organ, kjer je ustrezno, sprejme ukrepe v skladu s to direktivo, ki lahko vključujejo odvzem dovoljenja podružnici iz tretje države v skladu s členom 48d(2), točka (g).

5. Pristojni organi, finančnoobveščevalne enote in organi, ki nadzorujejo podružnice iz tretjih držav, v okviru svojih pristojnosti tesno sodelujejo in si izmenjujejo informacije, pomembne za to direktivo, pod pogojem, da takšno sodelovanje in izmenjava informacij ne posegata v poizvedovanje, preiskavo ali postopek, ki poteka v skladu s kazenskim ali upravnim pravom države članice, v kateri se nahaja pristojni organ, finančnoobveščevalna enota ali organ, ki mu je zaupana javna naloga nadzora podružnic iz tretjih držav. EBA lahko v primeru nestrinjanja v zvezi z usklajevanjem nadzorniških dejavnosti na podlagi tega člena na lastno pobudo pomaga pristojnim organom in organom, odgovornim za nadzor podružnice iz tretje države v skladu z Direktivo (EU) 2015/849. V takem primeru EBA ukrepa v skladu s členom 19(1), drugi pododstavek, Uredbe (EU) št. 1093/2010.

6. EBA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih podrobneje določi:

(a) skupne postopke in metodologije za postopek nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja iz tega člena ter za oceno obravnave pomembnih tveganj;

(b) mehanizme za sodelovanje in izmenjavo informacij med organi iz odstavka 5 tega člena v okviru ugotavljanja hudih kršitev pravil o preprečevanju pranja denarja.

Za namene točke (a) se postopki in metodologije iz navedene točke določijo na način, ki je sorazmeren z razvrstitvijo podružnic iz tretjih držav v prvo ali drugo kategorijo, in z drugimi ustreznimi merili, kot so narava, obseg in zapletenost njihovih dejavnosti.

EBA ta osnutek regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum 12 mesecev od začetka veljavnosti te direktive o spremembah].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 48p

Nadzorniški ukrepi in pooblastila

1. Pristojni organi od podružnic iz tretjih držav zahtevajo, da v zgodnji fazi sprejmejo potrebne ukrepe za:

(a) zagotavljanje, da podružnice iz tretjih držav izpolnjujejo zahteve, ki veljajo zanje v skladu s to direktivo in nacionalno zakonodajo, ali da ponovno vzpostavijo skladnost s temi zahtevami, ter

(b) zagotavljanje, da so pomembna tveganja, ki so jim izpostavljene podružnice iz tretjih držav, krita in upravljana na preudaren in zadosten način ter da te podružnice vzdržujejo uspešno poslovanje.

2. Pooblastila pristojnih organov za namene odstavka 1 vključujejo vsaj pooblastilo za zahtevanje od podružnic iz tretjih držav, da morajo:

(a) imeti znesek jamstvenega kapitala, ki presega minimalne zahteve iz člena 48e, ali izpolnjevati druge dodatne kapitalske zahteve. Vsak dodatni znesek jamstvenega kapitala, ki ga mora imeti podružnica iz tretje države v skladu s to točko, mora izpolnjevati zahtevo iz člena 48e;

(b) izpolnjevati druge posebne likvidnostne zahteve poleg zahteve iz člena 48f. Vsa dodatna likvidna sredstva, ki jih mora imeti podružnica iz tretje države v skladu s to točko, morajo izpolnjevati zahteve iz člena 48f;

(c) okrepiti svoje ureditve upravljanja, nadzora tveganja ali knjiženja;

(d) omejiti poslovanje ali dejavnosti, ki jih opravljajo, ter nasprotne stranke v teh dejavnostih;

(e) zmanjšati tveganje, povezano z njihovimi dejavnostmi, produkti in sistemi, vključno z dejavnostmi, oddanimi v zunanje izvajanje, ter prenehati izvajati ali ponujati takšne dejavnosti ali produkte;

(f) izpolnjevati dodatne zahteve glede poročanja v skladu s členom 48l(3) ali povečati pogostost rednega poročanja;

(g) javno razkrivati podatke.

Člen 48q

Sodelovanje med pristojnimi organi in kolegiji nadzornikov

1. Pristojni organi, ki nadzorujejo podružnice iz tretjih držav in podrejene institucije iste skupine iz tretje države, tesno sodelujejo in si izmenjujejo informacije. Pristojni organi v skladu s členom 115 sklenejo pisne dogovore o usklajevanju in sodelovanju.

2. Za namene odstavka 1 podružnice iz tretjih držav prve kategorije celovito nadzira kolegij nadzornikov v skladu s členom 116, ob upoštevanju naslednjih zahtev:

(a) če je bil v zvezi s podrejenimi institucijami skupine iz tretje države ustanovljen kolegij nadzornikov, so podružnice iz tretjih držav prve kategorije, ki so del iste skupine, vključene v obseg pristojnosti tega kolegija nadzornikov;

(b) če ima skupina iz tretje države podružnice iz tretje države prve kategorije v več kot eni državi članici, vendar nima podrejenih institucij v Uniji, za katere velja člen 116, se v zvezi s temi podružnicami iz tretje države prve kategorije ustanovi kolegij nadzornikov;

(c) če ima skupina iz tretje države podružnice iz tretje države prve kategorije v več kot eni državi članici ali vsaj eno podružnico iz tretje države prve kategorije in eno ali več podrejenih institucij v Uniji, za katere ne velja člen 116, se v zvezi s temi podružnicami iz tretjih držav in podrejenimi institucijami ustanovi kolegij nadzornikov.

3. Za namene odstavka 2, točki (b) in (c), obstaja glavni pristojni organ, ki opravlja enako vlogo kot konsolidacijski nadzornik v skladu s členom 116. Glavni pristojni organ je organ države članice z največjo podružnico iz tretje države v smislu skupne vrednosti knjiženih sredstev.

4. Poleg nalog iz člena 116 kolegiji nadzornikov:

(a) pripravijo poročilo o strukturi in dejavnostih skupine iz tretje države v Uniji ter ga vsako leto posodobijo;

(b) izmenjujejo informacije o rezultatih postopka nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja iz člena 48o;

(c) si prizadevajo za uskladitev uporabe nadzorniških ukrepov in pooblastil iz člena 48p.

5. Kolegij nadzornikov, kjer je ustrezno, zagotovi ustrezno usklajevanje in sodelovanje z ustreznimi nadzornimi organi iz tretjih držav.

6. EBA si prizadeva za spodbujanje in spremljanje učinkovitega, uspešnega in usklajenega delovanja kolegijev nadzornikov iz tega člena v skladu s členom 21 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

7. EBA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi:

(a) mehanizme sodelovanja in osnutke vzorčnih sporazumov med pristojnimi organi za namene odstavka 1 tega člena ter

(b) pogoje za delovanje kolegijev nadzornikov za namene odstavkov 2 do 6 tega člena.

EBA ta osnutek tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum 12 mesecev od začetka veljavnosti te direktive o spremembah].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 48r

Poročanje EBA

Pristojni organi uradno obvestijo EBA o naslednjem:

(a) vseh dovoljenjih, izdanih podružnicam iz tretjih držav, in vseh naknadnih spremembah teh dovoljenj;

(b) skupnih sredstvih in obveznostih, ki jih knjižijo podružnice iz tretjih držav, ki so pridobile dovoljenje, kot se redno poročajo;

(c) imenu skupine iz tretje države, kateri pripada podružnica iz tretje države, ki je pridobila dovoljenje.

EBA na svoji spletni strani objavi seznam vseh podružnic iz tretjih držav, ki imajo dovoljenje za poslovanje v Uniji v skladu s tem naslovom, pri čemer navede državo članico, v kateri imajo dovoljenje za poslovanje.

POGLAVJE 2

Odnosi s tretjimi državami

Člen 48s

Sodelovanje z nadzornimi organi iz tretjih držav pri nadzoru na konsolidirani podlagi

1. Unija lahko z eno ali več tretjimi državami sklene sporazume o načinih za izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi nad:

(a) institucijami, katerih nadrejene osebe imajo glavne sedeže v tretji državi;

(b) institucijami v tretjih državah, katerih nadrejene osebe, bodisi institucije bodisi finančni holdingi ali mešani finančni holdingi, imajo glavne sedeže v Uniji.

2. Sporazumi iz odstavka 1 si prizadevajo zagotoviti zlasti, da:

(a) lahko pristojni organi držav članic pridobijo informacije, potrebne za nadzor na podlagi konsolidiranega finančnega položaja institucij, finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov, ki so v Uniji in imajo podrejene družbe, ki so institucije ali finančne institucije v tretji državi, ali imajo v njih udeležbo;

(b) lahko nadzorni organi tretjih držav pridobijo informacije, potrebne za nadzor nadrejenih oseb, ki imajo glavne sedeže na njihovih ozemljih in imajo podrejene družbe, ki so institucije ali finančne institucije v eni ali več državah članicah, ali imajo v njih udeležbo; ter

(c) lahko EBA pridobi informacije od pristojnih organov držav članic, ki so jih prejeli od nacionalnih organov tretjih držav, v skladu s členom 35 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

3. Brez poseganja v člen 218 PDEU Komisija s pomočjo Evropskega odbora za bančništvo preuči izid pogajanj iz odstavka 1 in nastale razmere.

4. EBA za namene tega člena pomaga Komisiji v skladu s členom 33 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(9) člena 65 in 66 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 65

Upravne kazni, periodične denarne kazni in drugi upravni ukrepi

1. Brez poseganja v pooblastila pristojnih organov za nadzor iz člena 64 in v pravico držav članic, da predpišejo in naložijo kazni po kazenskem pravu, države članice

določijo pravila o upravnih kaznih, periodičnih denarnih kaznih in drugih upravnih ukrepih za kršitve nacionalnih določb, s katerimi se prenaša ta direktiva, in Uredbe (EU) št. 575/2013 ter storijo vse potrebno za zagotovitev njihovega izvajanja. Upravne kazni, periodične denarne kazni in drugi upravni ukrepi so učinkoviti, sorazmerni in odvračilni.

2. Kadar obveznosti iz odstavka 1 veljajo za institucije, finančne holdinge in mešane finančne holdinge, države članice zagotovijo, da se v primeru kršitve nacionalnih določb, s katerimi se prenaša ta direktiva, ali Uredbe (EU) št. 575/2013 upravne kazni, periodične denarne kazni in drugi upravni ukrepi lahko ob upoštevanju pogojev iz nacionalnega prava uporabijo za člane upravljalnega organa in druge fizične osebe, ki so v skladu z nacionalnim pravom odgovorni za kršitev.

3. Uporaba periodičnih denarnih kazni pristojnim organom ne preprečuje, da za isto kršitev naložijo upravne kazni.

4. Pristojni organi imajo vsa pooblastila za zbiranje informacij in preiskovalna pooblastila, ki jih potrebujejo za opravljanje svojih nalog. Ta pooblastila vključujejo:

(a) pooblastilo, da od naslednjih fizičnih ali pravnih oseb zahtevajo, naj predložijo vse informacije, potrebne za opravljanje nalog pristojnih organov, vključno z informacijami, ki jih je treba za namene nadzora in z njim povezane statistične namene predložiti v rednih časovnih presledkih in v posebnih oblikah:

  (i) institucij, ustanovljenih v zadevni državi članici;

  (ii) finančnih holdingov, ustanovljenih v zadevni državi članici;

  (iii) mešanih finančnih holdingov, ustanovljenih v zadevni državi članici;

  (iv) mešanih poslovnih holdingov, ustanovljenih v zadevni državi članici;

  (v) oseb, ki pripadajo subjektom iz točk (i) do (iv);

  (vi) oseb, ki so za subjekte iz točk (i) do (iv) prevzele zunanje izvajanje operativnih funkcij ali dejavnosti;

(b) pooblastilo, da opravijo vse potrebne preiskave katere koli osebe iz točke (a)(i) do (vi), ki je ustanovljena ali se nahaja v zadevni državi članici, če je to potrebno za opravljanje nalog pristojnih organov, vključno s pooblastilom, da:

  (i) zahtevajo predložitev dokumentacije;

  (ii) pregledajo knjige in evidence oseb iz točke (a)(i) do (vi) ter pridobijo kopije takšnih knjig in evidenc oziroma izpiske iz njih;

  (iii) pridobijo pisne ali ustne obrazložitve od oseb iz točke (a)(i) do (vi) ali njihovih predstavnikov ali zaposlenih;

  (iv) izvedejo razgovor s katero koli drugo osebo, ki privoli v razgovor, da bi zbrali informacije o predmetu preiskave, ter

  (v) pooblastilom, da ob upoštevanju drugih pogojev iz prava Unije v poslovnih prostorih pravnih oseb iz točke (a)(i) do (vi) in katerih koli drugih družb, vključenih v konsolidirani nadzor, kadar je pristojni organ konsolidacijski nadzornik, opravijo vse potrebne inšpekcijske preglede, če o tem predhodno uradno obvestijo zadevne pristojne organe. Če je za inšpekcijski pregled v skladu z nacionalnim pravom potrebno dovoljenje sodnega organa, se zaprosi za takšno dovoljenje.

5. Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko ta člen, kadar pravni sistem države članice ne določa upravnih kazni, uporablja tako, da kazen predlaga pristojni organ, naloži pa jo sodni organ, pri čemer mora biti zagotovljeno, da so ta pravna sredstva učinkovita in imajo enak učinek, kot ga imajo upravne kazni, ki jih naložijo pristojni organi. V vsakem primeru so naložene kazni učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Te države članice Komisijo uradno obvestijo o predpisih svoje zakonodaje, ki jih sprejmejo v skladu s tem odstavkom, do [Urad za publikacije: vstaviti datum prenosa te direktive o spremembi], brez odlašanja pa tudi o vseh nadaljnjih spremembah teh predpisov ali spremembah, ki vplivajo nanje.

Člen 66

Upravne kazni, periodične denarne kazni in drugi upravni ukrepi za kršitve dovoljenj in zahtev za pridobitev ali odsvojitev kvalificiranih deležev, pomembne prenose sredstev in obveznosti, združitve ali delitve

1. Države članice zagotovijo, da njihovi zakoni in drugi predpisi določajo upravne kazni, periodične denarne kazni in druge upravne ukrepe, vsaj kadar:

(a) se posli sprejemanja vlog ali drugih vračljivih sredstev od javnosti izvajajo brez dovoljenja kot kreditna institucija, kar pomeni kršenje člena 9;

(b) se dejavnosti kot kreditna institucija opravljajo brez pridobitve predhodnega dovoljenja, kar pomeni kršenje člena 9;

(c) se kvalificirani delež v kreditni instituciji neposredno ali posredno pridobi ali dodatno neposredno ali posredno poveča, zaradi česar bi bil delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu enak ali večji od pragov iz člena 22(1) ali takšen, da bi kreditna institucija postala podrejena družba pridobitelja, brez pisnega uradnega obvestila pristojnim organom kreditne institucije, v kateri si pridobitelj prizadeva pridobiti ali povečati kvalificirani delež, v ocenjevalnem obdobju ali ob nasprotovanju pristojnih organov, kar pomeni kršenje navedenega člena;

(d) se kvalificirani delež v kreditni instituciji neposredno ali posredno odsvoji ali zmanjša, tako da bi bil delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu nižji od pragov iz člena 25 ali takšen, da kreditna institucija ne bi bila več podrejena družba pridobitelja, brez pisnega uradnega obvestila pristojnim organom, kar pomeni kršenje navedenega člena;

(e) finančni holding ali mešani finančni holding, kot je opredeljen v členu 21a(1), ne zaprosi za odobritev, s čimer krši člen 21a, ali krši katero koli drugo zahtevo iz navedenega člena;

(f) pridobitelj, kot je opredeljen v členu 27a(1), neposredno ali posredno pridobi kvalificirani delež v instituciji ali poveča kvalificirani delež, ki ga že ima v lasti, tako da bi delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu, ki ga ima pridobitelj v instituciji, presegel 15 % sprejemljivega kapitala institucije, ne da bi pridobitelj o tem uradno obvestil pristojne organe, kar pomeni kršenje navedenega člena;

(g) katera koli stranka iz člena 27d te direktive neposredno ali posredno odsvoji kvalificirani delež, ki presega prag iz člena 89 Uredbe (EU) št. 575/2013, ne da bi o tem uradno obvestila pristojne organe, kar pomeni kršenje člena 27d te direktive;

(h) katera koli stranka iz člena 27f(1) izvede pomemben prenos sredstev in obveznosti, ne da bi o tem uradno obvestila pristojne organe, kar pomeni kršenje navedenega člena;

(i) katera koli stranka iz člena 27k(l) izvede postopek združitve ali delitve, kar pomeni kršenje navedenega člena.

2. Države članice zagotovijo, da v primerih iz odstavka 1 ukrepi, ki se lahko uporabijo, vključujejo:

(a) upravne kazni:

(i) v primeru pravne osebe upravne denarne kazni v višini do 10 % skupnega letnega neto prometa družbe;

(ii) v primeru fizične osebe upravne denarne kazni v višini do 5 000 000 EUR ali ustrezne vrednosti v nacionalni valuti države članice, katere valuta ni euro, na dan 17. julija 2013;

(iii) upravne denarne kazni v višini do dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti;

(b) periodične denarne kazni:

(i) v primeru pravne osebe periodične denarne kazni v višini do 5 % povprečnega dnevnega prometa, ki jih mora pravna oseba v primeru trajajoče kršitve plačati za vsak dan kršitve, dokler ni ponovno dosežena skladnost z obveznostjo, in ki se lahko naložijo za obdobje največ šestih mesecev od datuma, določenega v odločitvi, s katero se zahteva prenehanje kršitve in naloži periodična denarna kazen;

(ii) v primeru fizične osebe periodične denarne kazni v višini do 500 000 EUR, ki jih mora fizična oseba v primeru trajajoče kršitve plačati za vsak dan kršitve, dokler ni ponovno dosežena skladnost z obveznostjo, in ki se lahko naložijo za obdobje največ šestih mesecev od datuma, določenega v odločitvi, s katero se zahteva prenehanje kršitve in naloži periodična denarna kazen;

(c) druge upravne ukrepe:

(i) javno izjavo, v kateri so navedeni odgovorna fizična oseba, institucija, finančni holding, mešani finančni holding ali vmesna nadrejena oseba in narava kršitve;

(ii) odredbo, ki od odgovorne fizične ali pravne osebe zahteva, naj preneha z ravnanjem in tega ravnanja več ne ponovi;

(iii) preklic glasovalnih pravic delničarja ali delničarjev, odgovornih za kršitve iz odstavka 1;

(iv) ob upoštevanju člena 65(2), začasno ali dokončno prepoved opravljanja funkcij v instituciji za člana upravljalnega organa institucije ali katero koli drugo fizično osebo, odgovorno za kršitev.

3. Skupni letni neto promet iz odstavka 2, točki (a)(i) in (b)(i), tega člena je enak kazalniku poslovanja iz člena 314 Uredbe (EU) št. 575/2013. Za namene tega člena se kazalnik poslovanja izračuna na podlagi najnovejših razpoložljivih letnih nadzorniških finančnih informacij, razen če je rezultat enak nič ali negativen. Če je

rezultat enak nič ali negativen, so podlaga za izračun najnovejše prejšnje letne nadzorniške finančne informacije, na podlagi katerih je kazalnik nad nič. Če je zadevna družba del skupine, je zadevni skupni letni neto promet enak skupnemu letnemu neto prometu, ki izhaja iz konsolidiranega računovodskega izkaza končne nadrejene osebe.

4. Povprečni dnevni promet iz odstavka 2, točka (b)(i), je skupni letni neto promet iz odstavka 3, deljen s 365.“;

(10) člen 67 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točki (d) in (e) se nadomestita z naslednjim:

„(d) institucija nima ureditev upravljanja in politik prejemkov, nevtralnih glede na spol, ki jih zahtevajo pristojni organi v skladu s členom 74;

(e) institucija pristojnim organom ne poroča informacij ali zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije glede skladnosti z obveznostjo izpolnjevanja kapitalskih zahtev iz člena 92 Uredbe (EU) št. 575/2013, kar pomeni kršenje člena 430(1) navedene uredbe;“;

(ii) točka (j) se nadomesti z naslednjim:

„(j) institucija ne ohranja količnika neto stabilnega financiranja, s čimer krši člen 413 ali 428b Uredbe (EU) št. 575/2013, ali večkrat in nenehno ne razpolaga z likvidnimi sredstvi, s čimer krši člen 412 navedene uredbe;“;

(iii) dodajo se naslednje točke (r) do (ab):

„(r) institucija ne izpolnjuje kapitalskih zahtev iz člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(s) institucija ali fizična oseba ne izpolnjuje obveznosti, ki izhaja iz odločitve pristojnega organa, ali obveznosti, ki izhaja iz nacionalnih določb, s katerimi se Direktiva 2013/36/EU prenaša v nacionalno zakonodajo, ali iz Uredbe (EU) št. 575/2013;

(t) institucija ne izpolnjuje zahtev glede prejemkov v skladu s členi 92, 94 in 95 te direktive;

(u) institucija ukrepa brez predhodnega dovoljenja pristojnega organa, kadar nacionalne določbe, ki prenašajo Direktivo 2013/36/EU, ali Uredba (EU) št. 575/2013 od institucije zahtevajo, da pridobi tako predhodno dovoljenje, ali pa je institucija pridobila tako dovoljenje na podlagi neresnične izjave ali ne izpolnjuje pogojev, pod katerimi je bilo tako dovoljenje izdano;

(v) institucija ne izpolnjuje zahtev v zvezi s sestavo, pogoji, prilagoditvami in odbitki v zvezi s kapitalom, kot je določeno v delu 2 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(w) institucija ne izpolnjuje zahtev v zvezi z velikimi izpostavljenostmi do stranke ali skupine povezanih strank iz dela 4 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(x) institucija ne izpolnjuje zahtev v zvezi z izračunom količnika finančnega vzvoda, vključno z uporabo odstopanj iz dela 7 Uredbe (EU) št. 575/2013;

(y) institucija pristojnim organom ne poroča informacij v zvezi s podatki iz člena 430(1), (2) in (3) ter členov 430a in 430b Uredbe (EU) št. 575/2013 ali zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;

(z) institucija ne izpolnjuje zahtev glede zbiranja podatkov in upravljanja iz dela 3, naslov III, poglavje 2, Uredbe (EU) št. 575/2013;

(aa) institucija ne izpolnjuje zahtev v zvezi z izračunom zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ali kapitalskih zahtev ali nima vzpostavljenih ureditev upravljanja iz dela 3, naslovi II do VI, Uredbe (EU) št. 575/2013;

(ab) institucija ne izpolnjuje zahtev v zvezi z izračunom količnika likvidnostnega kritja ali količnika neto stabilnega financiranja, kot je določen v delu 6, naslova I in IV, Uredbe (EU) št. 575/2013 ter delegiranem aktu iz člena 460(1) navedene uredbe.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice zagotovijo, da v primerih iz odstavka 1 ukrepi, ki se lahko uporabijo, vključujejo vsaj:

(a) upravne kazni:

(i) v primeru pravne osebe upravne denarne kazni v višini do 10 % skupnega letnega neto prometa družbe;

(ii) v primeru fizične osebe upravne denarne kazni v višini do 5 000 000 EUR ali ustrezne vrednosti v nacionalni valuti države članice, katere valuta ni euro, na dan 17. julija 2013;

(iii) upravne denarne kazni v višini do dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti;

(b) periodične denarne kazni:

(i) v primeru pravne osebe periodične denarne kazni v višini do 5 % povprečnega dnevnega prometa, ki jih mora pravna oseba v primeru trajajoče kršitve plačati za vsak dan kršitve, dokler ni ponovno dosežena skladnost z obveznostjo, in ki se lahko naložijo za obdobje največ šestih mesecev od datuma, določenega v odločitvi, s katero se zahteva prenehanje kršitve in naloži periodična denarna kazen. Povprečni dnevni promet iz tega odstavka je skupni letni neto promet, deljen s 365;

(ii) v primeru fizične osebe periodične denarne kazni v višini do 500 000 EUR, ki jih mora fizična oseba v primeru trajajoče kršitve plačati za vsak dan kršitve, dokler ni ponovno dosežena skladnost z obveznostjo, in ki se lahko naložijo za obdobje največ šestih mesecev od datuma, določenega v odločitvi, s katero se zahteva prenehanje kršitve in naloži periodična denarna kazen;

(c) druge upravne ukrepe:

(i) javno izjavo, v kateri so navedeni odgovorna fizična oseba, institucija, finančni holding, mešani finančni holding ali vmesna nadrejena oseba in narava kršitve;

(ii) odredbo, ki od odgovorne fizične ali pravne osebe zahteva, naj preneha z ravnanjem in tega ravnanja več ne ponovi;

(iii) v primeru institucije odvzem dovoljenja instituciji v skladu s členom 18;

(iv) ob upoštevanju člena 65(2), začasno ali dokončno prepoved opravljanja funkcij v instituciji za člana upravljalnega organa institucije ali katero koli drugo fizično osebo, odgovorno za kršitev;

(v) preklic glasovalnih pravic delničarja ali delničarjev, odgovornih za kršitve iz odstavka 1.“;

(c) dodata se naslednja odstavka 3 in 4:

„3. Skupni letni neto promet iz odstavka 2, točki (a)(i) in (b)(i), tega člena je enak kazalniku poslovanja iz člena 314 Uredbe (EU) št. 575/2013. Za namene tega člena se kazalnik poslovanja izračuna na podlagi najnovejših razpoložljivih letnih nadzorniških finančnih informacij, razen če je rezultat enak nič ali negativen. Če je rezultat enak nič ali negativen, so podlaga za izračun najnovejše prejšnje letne nadzorniške finančne informacije, na podlagi katerih je kazalnik nad nič. Če je zadevna družba del skupine, je zadevni skupni letni neto promet enak skupnemu letnemu neto prometu, ki izhaja iz konsolidiranega računovodskega izkaza končne nadrejene osebe.

4. Povprečni dnevni promet iz odstavka 2, točka (b)(i), je skupni letni neto promet iz odstavka 3, deljen s 365.“;

(11) člen 70 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 70

Učinkovita uporaba upravnih kazni in izvajanje pooblastil za naložitev kazni s strani pristojnih organov

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi pri določanju vrste in ravni upravnih kazni ali drugih upravnih ukrepov upoštevajo vse ustrezne okoliščine, kar vključuje, kjer je ustrezno, naslednje:

(a) resnost in trajanje kršitve;

(b) stopnjo odgovornosti fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev;

(c) finančno trdnost fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev, vključno kot je prikazana s skupnim prometom odgovorne pravne osebe ali letnim prihodkom fizične osebe;

(d) pomembnost pridobljenih dobičkov ali preprečenih izgub s strani fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev, če jih je mogoče opredeliti;

(e) izgube, ki so jih zaradi kršitve imele tretje osebe, če jih je mogoče opredeliti;

(f) raven sodelovanja fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev, s pristojnim organom;

(g) predhodne kršitve fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za kršitev;

(h) morebitne sistemske posledice kršitve;

(i) predhodno uporabo kazni, naloženih po kazenskem pravu, za isto fizično ali pravno osebo, odgovorno za isto kršitev.

2. Pristojni organi pri izvajanju pooblastil za naložitev kazni tesno sodelujejo za zagotavljanje, da se s kaznimi dosežejo rezultati, h katerim stremi ta direktiva. Prav tako usklajujejo svoje ukrepe za preprečevanje kopičenja in prekrivanja pri uporabi kazni in upravnih ukrepov v čezmejnih primerih. Pristojni organi pri obravnavi istih primerov tesno sodelujejo s sodnimi organi.

3. Pristojni organi lahko izrečejo kazni v zvezi z isto fizično ali pravno osebo, ki je odgovorna za ista dejanja ali opustitve dejanj, v primeru kopičenja upravnih in kazenskih postopkov ter kazni za isto kršitev. Vendar bi moralo biti tako kopičenje postopkov in kazni nujno potrebno in sorazmerno za doseganje različnih in dopolnjujočih se ciljev v splošnem interesu. Resnost vseh naloženih kazni in drugih upravnih ukrepov v primeru kopičenja upravnih in kazenskih postopkov je omejena na to, kar je potrebno glede na resnost zadevne kršitve. Države članice določijo jasna in natančna pravila glede okoliščin, v katerih so za dejanja ali opustitve dejanj mogoča taka kopičenja upravnih in kazenskih postopkov ter kazni.

4. Države članice določijo pravila, ki zagotavljajo polno sodelovanje med pristojnimi in sodnimi organi, da se zagotovi dovolj tesna vsebinska in časovna povezava med upravnimi in kazenskimi postopki.

5. EBA do 18. julija 2029 Komisiji predloži poročilo o sodelovanju med pristojnimi in sodnimi organi v okviru uporabe upravnih kazni. Poleg tega EBA oceni morebitne razlike pri uporabi kazni med pristojnimi organi v zvezi s tem. EBA zlasti oceni:

(a) raven sodelovanja med pristojnimi in sodnimi organi v okviru uporabe kazni;

(b) raven sodelovanja med pristojnimi organi v okviru kazni, ki se uporabljajo v čezmejnih primerih, ali v primeru kopičenja upravnih in kazenskih postopkov;

(c) uporabo in raven varstva načela prepovedi ponovnega sojenja o isti stvari v zvezi z upravnimi kaznimi in kaznimi, naloženimi po kazenskem pravu, s strani držav članic;

(d) uporabo načela sorazmernosti, kadar se v primeru kopičenja upravnih in kazenskih postopkov naložijo oboje kazni;

(e) izmenjavo informacij med pristojnimi organi pri obravnavi čezmejnih primerov.“;

(12) v členu 73 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Institucije vzpostavijo zanesljive, učinkovite in celovite strategije in procese za redno ocenjevanje in zagotavljanje zneskov, vrst in razdelitve notranjega kapitala, za katerega menijo, da je ustrezen za kritje narave in stopnje tveganj, katerim so ali bi lahko bile izpostavljene v kratkoročnem, srednjeročnem in dolgoročnem obdobju, vključno z okoljskimi, socialnimi in upravljavskimi tveganji.“;

(13) v členu 74 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Institucije imajo zanesljive ureditve upravljanja, ki vključujejo:

(a) jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenim, preglednim in doslednim sistemom odgovornosti;

(b) učinkovite procese za ugotavljanje, upravljanje in spremljanje tveganj ter poročanje o tveganjih, ki so jim ali bi jim lahko bile izpostavljene v kratkoročnem, srednjeročnem in dolgoročnem obdobju, vključno z okoljskimi, socialnimi in upravljavskimi tveganji;

(c) ustrezne mehanizme notranjih kontrol, vključno z zanesljivimi administrativnimi in računovodskimi postopki;

(d) politike in prakse prejemkov, ki so skladne s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganj in ga spodbujajo.

Politike in prakse prejemkov iz prvega pododstavka so nevtralne glede na spol.“;

(14) člen 76 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da upravljalni organ odobri ter vsaj vsaki dve leti pregleda strategije in politike za prevzemanje, upravljanje, spremljanje in zmanjševanje tveganj, katerim je ali bi lahko bila izpostavljena institucija, vključno s tveganji, ki izvirajo iz makroekonomskega okolja, v katerem institucija posluje, glede na stanje poslovnega cikla, ter s tveganji, ki izhajajo iz trenutnih, kratkoročnih, srednjeročnih in dolgoročnih učinkov okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikov.“;

(b) v odstavku 2 se doda naslednji pododstavek:

„Države članice zagotovijo, da upravljalni organ pripravi konkretne načrte in merljive cilje za spremljanje in obravnavanje tveganj, ki kratkoročno, srednjeročno in dolgoročno izhajajo iz neusklajenosti poslovnega modela in poslovne strategije institucij z ustreznimi cilji politike Unije ali splošnejšimi trendi na področju prehoda na trajnostno gospodarstvo v zvezi z okoljskimi, socialnimi in upravljavskimi dejavniki.“;

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Države članice v skladu z zahtevo po sorazmernosti iz člena 7(2) Direktive Komisije 2006/73/ES[*11] zagotovijo, da imajo institucije vzpostavljene funkcije notranje kontrole, ki so neodvisne od operativnih funkcij ter imajo ustrezna pooblastila, ugled, sredstva in stik z upravljalnim organom.

Države članice zagotovijo, da funkcije notranje kontrole zagotavljajo, da so vsa pomembna tveganja ugotovljena, izmerjena in da se o njih ustrezno poroča. Zagotovijo, da funkcije notranje kontrole dejavno sodelujejo pri pripravi strategije upravljanja tveganj institucije in pri vseh pomembnih odločitvah glede upravljanja tveganj ter da lahko te funkcije oblikujejo celovit pregled nad celotnim razponom tveganj institucije.

Države članice zagotovijo, da lahko funkcija notranje kontrole neposredno poroča upravljalnemu organu v nadzorni funkciji, neodvisno od članov upravljalnega organa v upravljavski funkciji ali višjega vodstva, izraža pomisleke, in če je ustrezno, opozori ta organ v primeru specifičnega razvoja na področju tveganja, ki vpliva na institucijo ali bi nanjo lahko vplival, brez poseganja v pristojnosti upravljalnega organa v skladu s to direktivo in Uredbo (EU) št. 575/2013.

Vodje funkcij notranje kontrole so neodvisni višji vodstveni delavci z jasno odgovornostjo za upravljanje tveganj, skladnost s predpisi in notranjo revizijo.

Kadar narava, obseg in zapletenost dejavnosti institucije ne upravičujejo imenovanja posebne osebe za vsako funkcijo notranje kontrole, lahko druga oseba na višjem položaju v instituciji združi odgovornosti za te funkcije, če ni nasprotja interesov.

Vodij funkcij notranje kontrole se ne razreši brez predhodne odobritve upravljalnega organa v nadzorni funkciji ter imajo po potrebi možnost neposrednega stika z upravljalnim organom v nadzorni funkciji.

_____

[*11] Direktiva Komisije 2006/73/ES z dne 10. avgusta 2006 o izvajanju Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z organizacijskimi zahtevami in pogoji poslovanja investicijskih družb ter opredeljenimi izrazi za namene navedene direktive (UL L 241, 2.9.2006, str. 26).“;

(15) člen 78 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

*„***Nadzorniško primerjanje pristopov za izračunavanje kapitalskih zahtev***“;*

(b) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojni organi zagotovijo vse naslednje:

(a) institucije, ki jim je dovoljeno uporabljati notranje pristope za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ali kapitalskih zahtev, poročajo o rezultatih izračunov za svoje izpostavljenosti ali pozicije, ki so vključene v referenčne portfelje;

(b) institucije, ki uporabljajo alternativni standardizirani pristop iz dela 3, naslov IV, poglavje 1a, Uredbe (EU) št. 575/2013, poročajo o rezultatih izračunov za svoje izpostavljenosti ali pozicije, ki so vključene v referenčne predloge;

(c) institucije, ki imajo dovoljenje za uporabo notranjih pristopov na podlagi dela 3, naslov II, poglavje 3, Uredbe (EU) št. 575/2013, in pomembne institucije, ki uporabljajo standardizirani pristop na podlagi dela 3, naslov II, poglavje 2, navedene uredbe, poročajo o rezultatih izračunov pristopov, uporabljenih za določitev zneska pričakovanih kreditnih izgub za svoje izpostavljenosti ali pozicije, ki so vključene v referenčne predloge, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

(i) institucije pripravijo svoje računovodske izkaze v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi, sprejetimi v skladu s členom 6(2) Uredbe (ES) št. 1606/2002;

(ii) institucije vrednotijo sredstva in zunajbilančne postavke ter določijo svoj kapital v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi v skladu s členom 24(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(iii) institucije izvajajo vrednotenje sredstev in zunajbilančnih postavk skladno z računovodskimi standardi na podlagi Direktive 86/635/EGS[*12] ter uporabljajo model za pričakovane kreditne izgube, ki je enak tistemu, ki se uporablja pri mednarodnih

računovodskih standardih, sprejetih v skladu s členom 6(2) Uredbe (ES) št. 1606/2002.

Institucije rezultate svojih izračunov iz prvega pododstavka skupaj z razlago metodologij, ki so jih uporabile za njihovo pripravo, in vsemi kvalitativnimi informacijami, ki jih zahteva EBA in ki lahko pojasnijo učinek teh izračunov na kapitalske zahteve, vsaj enkrat letno predložijo pristojnim organom, pri čemer ima EBA možnost, da po petkratni izvedbi postopek izvaja vsaki dve leti.“;

(c) odstavek 3 se spremeni:

(i) uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„Pristojni organi na podlagi informacij, ki jih predložijo institucije v skladu z odstavkom 1, spremljajo razpon zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ali kapitalskih zahtev, kot je ustrezno, in sicer za izpostavljenosti ali transakcije v referenčnem portfelju, ki izhajajo iz pristopov teh institucij. Pristojni organi ocenijo kakovost teh pristopov tako pogosto, kot je navedeno v odstavku 1, drugi pododstavek, pri čemer posebno pozornost namenijo:“;

(ii) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„EBA pripravi poročilo, ki je pristojnim organom v pomoč pri ocenjevanju kakovosti pristopov na podlagi informacij iz odstavka 2.“;

(d) v odstavku 5 se uvodni stavek nadomesti z naslednjim:

„Pristojni organi zagotovijo, da so njihove odločitve o primernosti popravnih ukrepov iz odstavka 4 skladne z načelom, da morajo takšni ukrepi podpirati cilje pristopov s področja uporabe tega člena in zato ne:“;

(e) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. EBA lahko v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice in priporočila, če na podlagi informacij in ocen iz odstavkov 2 in 3 tega člena meni, da so potrebni za izboljšanje nadzornih praks ali praks institucij v zvezi s pristopi v okviru nadzorniškega primerjanja.“;

(f) odstavek 8 se spremeni:

(i) v prvem pododstavku se doda naslednja točka (c):

„(c) seznam pomembnih institucij iz odstavka 1, točka (c).“;

(ii) vstavi se naslednji drugi pododstavek:

„Za namene točke (c) EBA pri določanju seznama pomembnih institucij upošteva vidike sorazmernosti.

[*12] Direktiva Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L 372, 31.12.1986, str. 1).“;

(16) odstavek 1 člena 85 se spremeni:

„1. Pristojni organi zagotovijo, da institucije izvajajo politike in procese za ovrednotenje in upravljanje izpostavljenosti operativnemu tveganju, vključno s

tveganji, ki izhajajo iz zunanjega izvajanja, in za kritje dogodkov vrste ‚majhna pogostost – velik vpliv'. Institucije opredelijo, kaj je operativno tveganje za namene navedenih politik in postopkov.";

(17) vstavi se nov člen 87a:

„Člen 87a

Okoljska, socialna in upravljavska tveganja

1. Pristojni organi zagotovijo, da imajo institucije kot del svojih zanesljivih ureditev upravljanja, vključno z okvirom upravljanja tveganj, ki se zahtevajo v skladu s členom 74(1), zanesljive strategije, politike, procese in sisteme za ugotavljanje, merjenje, upravljanje in spremljanje okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj v ustreznem nizu časovnih obdobij.

2. Strategije, politike, procesi in sistemi iz odstavka 1 so sorazmerni z obsegom, naravo in zapletenostjo okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj poslovnega modela in obsegom dejavnosti institucije ter upoštevajo kratkoročno, srednjeročno in dolgoročno obdobje najmanj desetih let.

3. Pristojni organi zagotovijo, da institucije preskusijo svojo odpornost na dolgoročne negativne učinke okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikov v okviru osnovnega in neugodnega scenarija v danem časovnem okviru, začenši z dejavniki, povezanimi s podnebjem. Za preskušanje pristojni organi zagotovijo, da institucije vključijo številne okoljske, socialne in upravljavske scenarije, ki odražajo možne učinke okoljskih in socialnih sprememb ter povezanih javnih politik na dolgoročno poslovno okolje.

4. Pristojni organi ocenijo in spremljajo razvoj praks institucij v zvezi z njihovo okoljsko, socialno in upravljavsko strategijo ter upravljanjem tveganja, vključno z načrti, ki jih je treba pripraviti v skladu s členom 76, ter doseženi napredek in tveganja glede prilagoditve njihovih poslovnih modelov ustreznim ciljem politike Unije ali splošnejšim trendom na področju prehoda na trajnostno gospodarstvo, pri čemer upoštevajo ponudbo produktov, povezanih s trajnostnostjo, politike financiranja prehoda, povezane politike dajanja posojil ter cilje in omejitve na področju okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikov.

5. EBA izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, v katerih določi:

(a) minimalne standarde in referenčne metodologije za ugotavljanje, merjenje, upravljanje in spremljanje okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj;

(b) vsebino načrtov, ki se pripravijo v skladu s členom 76 in vključujejo posebne roke ter vmesne merljive cilje in mejnike, da se obravnavajo tveganja zaradi neusklajenosti poslovnega modela in poslovne strategije institucij z ustreznimi cilji politike Unije ali splošnejšimi trendi na področju prehoda na trajnostno gospodarstvo v zvezi z okoljskimi, socialnimi in upravljavskimi dejavniki;

(c) kvalitativna in kvantitativna merila za ocenjevanje učinka okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj na finančno stabilnost institucij v kratkoročnem, srednjeročnem in dolgoročnem obdobju;

(d) merila za določanje scenarijev in metod iz odstavka 3, vključno s parametri in predpostavkami, ki jih je treba uporabiti v vsakem od scenarijev, in posebnimi tveganji.

EBA te smernice objavi do [Urad za publikacije: vstaviti datum 18 mesecev od začetka veljavnosti te direktive o spremembah]. EBA te smernice redno posodablja, da odražajo napredek pri merjenju in upravljanju okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikov ter razvoj ciljev politike Unije na področju trajnostnosti.“;

(18) člen 88 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (e) nadomesti z naslednjim:

„(e) predsednik upravljalnega organa v nadzorni funkciji institucije ne sme hkrati izvajati funkcij glavnega izvršnega direktorja v isti instituciji.“;

(b) v členu 88 se doda naslednji odstavek 3:

„3. Države članice zagotovijo, da institucije pripravijo, vzdržujejo in posodabljajo posamične izjave, v katerih so navedene vloge in dolžnosti vsakega člana upravljalnega organa, višjega vodstva in nosilcev ključnih funkcij, ter prikaz zadolžitev, vključno s podrobnostmi o sistemih poročanja in pristojnosti ter osebah, ki so del ureditev upravljanja iz člena 74(1), in njihovih dolžnostih, ki jih je odobril upravljalni organ.

Države članice zagotovijo, da so izjave o dolžnostih ter prikaz zadolžitev na zahtevo pravočasno na voljo in sporočeni pristojnim organom.

EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice, ki zagotavljajo izvajanje tega odstavka in njegovo dosledno uporabo. EBA te smernice izda do [Urad za publikacije: vstaviti datum 12 mesecev od začetka veljavnosti te direktive o spremembah].“;

(19) člen 91 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 91

Merila primernosti za člane upravljalnega organa subjektov

1. Institucije, finančni holdingi in mešani finančni holdingi, kakor so odobreni v skladu s členom 21a(1) (v nadaljnjem besedilu: subjekti), so primarno odgovorni za zagotavljanje, da imajo člani upravljalnega organa vedno dober ugled ter ustrezno znanje, veščine in izkušnje za opravljanje svojih nalog in izpolnjevanje zahtev iz odstavkov 2 do 8 tega člena.

Pristojni organi zlasti preverijo, ali so merila in zahteve iz prvega pododstavka tega člena še vedno izpolnjeni, kadar utemeljeno sumijo, da poteka pranje denarja ali financiranje terorizma v smislu člena 1 Direktive (EU) 2015/849, je prišlo do pranja denarja ali financiranja terorizma, se to poskuša oziroma se je poskušalo ali pa obstaja povečano tveganje za to v povezavi z navedeno institucijo.

2. Vsak član upravljalnega organa opravljanju svojih funkcij v subjektih nameni dovolj časa.

3. Vsak član upravljalnega organa ravna odkrito, pošteno in neodvisno, da lahko po potrebi učinkovito oceni in presoja odločitve višjega vodstva ter učinkovito nadzoruje in spremlja sprejemanje odločitev v zvezi z upravljanjem. Članstvo v upravljalnem organu kreditne institucije, ki je stalno povezana s centralnim organom, samo po sebi ni ovira za neodvisno ravnanje.

4. Upravljalni organ ima kolektivno znanje, veščine in izkušnje, da lahko ustrezno razume dejavnosti institucije ter povezana kratkoročna, srednjeročna in dolgoročna tveganja, ki jim je izpostavljena, ob upoštevanju okoljskih, socialnih in upravljavskih

dejavnikov. Upravljalni organ je v splošnem sestavljen tako, da ima ustrezno širok nabor izkušenj.

5. Pri določitvi števila direktorskih funkcij, ki jih član upravljalnega organa lahko opravlja istočasno, se upoštevajo individualne okoliščine ter narava, obseg in zapletenost dejavnosti institucije. Člani upravljalnega organa institucije, ki je pomembna zaradi svoje velikosti, notranje organiziranosti ter narave, obsega in zapletenosti njenih dejavnosti, imajo od 1. julija 2014, razen če zastopajo interese države članice, istočasno le eno od naslednjih kombinacij direktorskih funkcij:

(a) ena izvršna direktorska funkcija z dvema neizvršnima direktorskima funkcijama;

(b) štiri neizvršne direktorske funkcije.

6. Za namene odstavka 5 se kot ena direktorska funkcija šteje:

(a) izvršna ali neizvršna direktorska funkcija znotraj iste skupine;

(b) izvršna ali neizvršna direktorska funkcija znotraj:

(i) institucij, ki so članice iste institucionalne sheme za zaščito vlog, če so izpolnjeni pogoji iz člena 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013, ali

(ii) družb, vključno z nefinančnimi subjekti, v katerih ima institucija kvalificiran delež.

Za namene točke (a) tega odstavka skupina pomeni skupino podjetij, ki so medsebojno povezana, kakor je navedeno v členu 22 Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta[*13].

7. Direktorske funkcije v organizacijah, katerih cilji niso predvsem komercialne narave, ne štejejo za namene odstavka 5.

8. Pristojni organi lahko članom upravljalnega organa dovolijo, da poleg direktorskih funkcij iz odstavka 5, točki (a) in (b), opravljajo eno neizvršno direktorsko funkcijo.

9. Subjekti namenijo ustrezne človeške vire in finančna sredstva za uvajanje in usposabljanje članov upravljalnega organa.

10. Države članice ali pristojni organi od subjektov in njihovih komisij za imenovanja, če obstajajo, zahtevajo, naj pri imenovanju članov upravljalnega organa upoštevajo širok nabor odlik in sposobnosti ter v ta namen vzpostavijo politiko spodbujanja raznolikosti v okviru upravljalnega organa.

11. Pristojni organi zbirajo informacije, razkrite v skladu s členom 435(2), točka (c), Uredbe (EU) št. 575/2013, in te informacije uporabijo za primerjavo praks v zvezi z raznolikostjo. Te informacije posredujejo EBA. Ta na podlagi prejetih informacij primerja prakse v zvezi z raznolikostjo na ravni Unije.

12. EBA izda smernice glede:

(a) pojma zadostnega časa, ki ga mora član upravljalnega organa nameniti opravljanju nalog, glede na individualne okoliščine, naravo, obseg in zapletenost dejavnosti institucije;

(b) pojmov odkritosti, poštenosti in neodvisnosti člana upravljalnega organa iz odstavka 3;

(c) pojma ustreznega kolektivnega znanja, veščin in izkušenj upravljalnega organa iz odstavka 4;

(d) pojma ustreznih človeških virov in finančnih sredstev, namenjenih uvajanju in usposabljanju članov upravljalnega organa, iz odstavka 9;

(e) pojma raznolikosti, ki jo je treba upoštevati pri izboru članov upravljalnega organa, iz odstavka 10.

EBA te smernice izda do [Urad za publikacije: vstaviti datum 12 mesecev od začetka veljavnosti te direktive o spremembah].

13. Ta člen in členi 91a do 91d ne posegajo v določbe držav članic o zastopanosti zaposlenih v upravljalnem organu.

_____

*13 Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 182, 29.6.2013).“;

(20) vstavijo se naslednji členi 91a do 91d:

„Člen 91a

Ocenjevanje primernosti članov upravljalnega organa, ki ga izvedejo subjekti

1. Subjekti iz člena 91(1) zagotovijo, da člani upravljalnega organa vedno izpolnjujejo merila in zahteve iz člena 91(1) do (8).

2. Subjekti ocenijo primernost članov upravljalnega organa, preden ti člani prevzamejo svoje položaje. Če subjekti na podlagi ocene primernosti ugotovijo, da zadevni član ne izpolnjuje meril in zahtev iz odstavka 1, subjekti zagotovijo, da zadevni član ne prevzame zadevnega položaja.

Kadar pa je nujno treba takoj nadomestiti člana upravljalnega organa, lahko subjekti ocenijo primernost takšnih nadomestnih članov po tem, ko so prevzeli svoje položaje. Subjekti so sposobni ustrezno utemeljiti tako takojšnjo nadomestitev.

3. Subjekti zagotovijo, da so informacije o primernosti članov upravljalnega organa posodobljene. Na zahtevo subjekti sporočijo navedene informacije pristojnim organom.

4. Subjekti, ki podaljšajo mandat članov upravljalnega organa, pisno obvestijo pristojne organe v 15 delovnih dneh od datuma zadevnega podaljšanja mandata.

Člen 91b

Ocenjevanje primernosti članov upravljalnega organa subjektov, ki ga izvedejo pristojni organi

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi ocenijo, ali člani upravljalnega organa subjektov iz člena 91(1) vedno izpolnjujejo merila in zahteve iz člena 91(1) do (8).

2. Za oceno iz odstavka 1 subjekti pristojnim organom po zaključku notranjega ocenjevanja primernosti brez nepotrebnega odlašanja predložijo začetno vlogo zadevnega člana upravljalnega organa. Tej vlogi se priložijo vse informacije in dokumentacija, ki jih pristojni organi potrebujejo za učinkovito izvedbo ocenjevanja primernosti.

3. Pristojni organi pisno potrdijo prejem vloge in dokumentacije, zahtevanih v skladu z odstavkom 2, v dveh delovnih dneh.

Pristojni organi dokončajo oceno iz odstavka 1 v 80 delovnih dneh (v nadaljnjem besedilu: ocenjevalno obdobje) od datuma pisnega potrdila iz prvega pododstavka tega odstavka.

4. Pristojni organi, ki od subjektov zahtevajo dodatne informacije ali dokumentacijo, vključno z razgovori ali zaslišanji, lahko ocenjevalno obdobje podaljšajo za največ 40 delovnih dni. Vendar ocenjevalno obdobje ne sme trajati dlje kot 120 delovnih dni. Zahtevek za dodatne informacije ali dokumentacijo se predloži v pisni obliki in je specifičen. Subjekti potrdijo prejem zahtevka za dodatne informacije ali dokumentacijo v dveh delovnih dneh in predložijo zahtevane dodatne informacije ali dokumentacijo v 10 delovnih dneh od datuma pisne potrditve prejema zahtevka od pristojnih organov.

5. Takoj ko so subjektom ali zadevnemu članu upravljalnega organa znana nova dejstva ali druge zadeve, ki bi lahko vplivali na primernost člana upravljalnega organa, subjekti o tem brez nepotrebnega odlašanja obvestijo ustrezne pristojne organe.

6. Pristojni organi ob podaljšanju mandata članov upravljalnega organa ne ocenijo ponovno njihove primernosti, razen če so se spremenile ustrezne informacije, ki so znane pristojnim organom, in bi takšna sprememba lahko vplivala na primernost zadevnega člana.

7. Kadar člani upravljalnega organa ne izpolnjujejo vedno zahtev iz člena 91(1) do (8) ali kadar subjekti ne izpolnjujejo obveznosti in rokov iz odstavka 2 ali 4 tega člena, države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi potrebna pooblastila za:

(a) preprečitev takšnim članom, da bi bili del upravljalnega organa;

(b) odstranitev takšnih članov iz upravljalnega organa;

(c) zahtevanje od zadevnih subjektov, da sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da je tak član primeren za zadevni položaj.

8. Pristojni organi v skladu z odstavki 1 do 7 opravijo ocenjevanje primernosti, preden člani upravljalnega organa prevzamejo položaje v naslednjih subjektih:

(a) EU nadrejeni instituciji, ki se šteje za veliko institucijo;

(b) nadrejeni instituciji v državi članici, ki se šteje za veliko institucijo;

(c) centralnem organu, ki se šteje za veliko institucijo ali ki nadzoruje z njim povezane velike institucije;

(d) samostojni instituciji v EU, ki se šteje za veliko institucijo;

(e) zadevni podrejeni družbi;

(f) nadrejenih finančnih holdingih v državi članici, nadrejenih mešanih finančnih holdingih v državi članici, EU nadrejenih finančnih holdingih in EU nadrejenih mešanih finančnih holdingih, ki imajo znotraj svoje skupine velike institucije ali zadevne podrejene družbe.

Kadar pa je nujno treba takoj nadomestiti člana upravljalnega organa, lahko pristojni organi ocenijo primernost članov upravljalnega organa po tem, ko prevzamejo svoje položaje. Subjekti so sposobni ustrezno utemeljiti tako takojšnjo nadomestitev.

9. EBA za namene odstavka 2 pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi informacije ali spremne dokumente, ki jih je treba predložiti pristojnim organom za izvedbo ocenjevanja primernosti.

EBA ta osnutek regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum 12 mesecev od začetka veljavnosti te direktive o spremembah].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

10. EBA pripravi osnutek izvedbenih tehničnih standardov o standardnih obrazcih, predlogah in postopkih za predložitev informacij iz odstavka 2.

EBA ta osnutek izvedbenih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum 12 mesecev od začetka veljavnosti te direktive o spremembah].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 91c

Merila primernosti in ocenjevanje nosilcev ključnih funkcij, ki ga izvedejo subjekti

1. Subjekti iz člena 91(1) so primarno odgovorni za zagotavljanje, da imajo nosilci ključnih funkcij vedno dober ugled, so odkriti in pošteni ter imajo ustrezno znanje, veščine in izkušnje za opravljanje svojih nalog.

2. Kadar subjekti na podlagi ocene iz odstavka 1 ugotovijo, da oseba ne izpolnjuje zahtev iz navedenega odstavka, te osebe ne imenujejo za nosilca ključne funkcije. Subjekti sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev ustreznega delovanja navedenega položaja.

3. Subjekti zagotovijo, da ostanejo informacije o primernosti nosilcev ključnih funkcij posodobljene. Na zahtevo subjekti sporočijo navedene informacije pristojnim organom.

Člen 91d

Ocenjevanje primernosti vodij funkcij notranje kontrole in finančnega direktorja, ki ga izvedejo pristojni organi

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi, preden vodje funkcij notranje kontrole in finančni direktor prevzamejo svoje položaje, ocenijo, ali ti izpolnjujejo merila primernosti iz člena 91c(1), kadar se ti vodje ali direktor imenujejo za vloge v naslednjih subjektih:

(a) EU nadrejeni instituciji, ki se šteje za veliko institucijo;

(b) nadrejeni instituciji v državi članici, ki se šteje za veliko institucijo;

(c) centralnem organu, ki se šteje za veliko institucijo ali ki nadzoruje z njim povezane velike institucije;

(d) samostojni instituciji v EU, ki se šteje za veliko institucijo;

(e) zadevni podrejeni družbi.

2. Za ocenjevanje primernosti vodij funkcij notranje kontrole in finančnega direktorja iz odstavka 1 subjekti iz navedenega odstavka pristojnim organom po zaključku notranjega ocenjevanja primernosti brez nepotrebnega odlašanja predložijo začetno vlogo zadevne osebe. Tej vlogi se priložijo vse informacije in dokumentacija, ki jih pristojni organi potrebujejo za učinkovito izvedbo ocenjevanja primernosti.

3. Pristojni organi pisno potrdijo prejem vloge in dokumentacije, zahtevanih v skladu z odstavkom 2, v dveh delovnih dneh.

Pristojni organi ocenijo primernost vodij funkcij notranje kontrole in finančnega direktorja v 80 delovnih dneh (v nadaljnjem besedilu: ocenjevalno obdobje) od datuma pisnega potrdila iz prvega pododstavka.

4. Pristojni organi, ki od subjektov iz odstavka 1 zahtevajo dodatne informacije ali dokumentacijo, vključno z razgovori ali zaslišanji, lahko ocenjevalno obdobje podaljšajo za največ 40 delovnih dni. Vendar ocenjevalno obdobje ne sme trajati dlje kot 120 delovnih dni. Zahtevek za dodatne informacije ali dokumentacijo se predloži v pisni obliki in je specifičen. Subjekti iz odstavka 1 potrdijo prejem zahtevka za dodatne informacije ali dokumentacijo v dveh delovnih dneh in predložijo zahtevane dodatne informacije ali dokumentacijo v 10 delovnih dneh od datuma pisne potrditve zahtevka od pristojnih organov.

5. Takoj ko so subjektom iz odstavka 1 ali zadevnemu članu upravljalnega organa znana nova dejstva ali druge zadeve, ki bi lahko vplivali na primernost člana upravljalnega organa, subjekti iz navedenega odstavka o tem brez nepotrebnega odlašanja obvestijo ustrezne pristojne organe.

6. Kadar vodje funkcij notranje kontrole in finančni direktor ne izpolnjujejo zahtev iz člena 91c(1) ali kadar subjekti iz odstavka 1 tega člena ne izpolnjujejo obveznosti in rokov iz odstavkov 2 in 4 tega člena, države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi potrebna pooblastila za:

(a) preprečitev takšnim vodjem ali direktorjem, da izvajajo svoje naloge;

(b) odstranitev takšnih vodij ali direktorjev;

(c) zahtevanje od subjektov iz odstavka 1, da sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da so takšni vodje ali zadevni direktor primerni za zadevni položaj.

7. EBA za namene tega člena pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi informacije ali spremne dokumente, ki jih je treba predložiti pristojnim organom za izvedbo ocenjevanja primernosti.

EBA ta osnutek regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum 12 mesecev po datumu začetka veljavnosti te direktive o spremembah].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

8. EBA pripravi osnutek izvedbenih tehničnih standardov o standardnih obrazcih, predlogah in postopkih za predložitev informacij iz odstavka 2.

EBA ta osnutek izvedbenih tehničnih standardov Komisiji predloži do [Urad za publikacije: vstaviti datum 12 mesecev od začetka veljavnosti te direktive o spremembah].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

9. EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice za lažje izvajanje in dosledno uporabo postopkovnih zahtev iz členov 91a do 91d te direktive ter uporabo pooblastil in ukrepov, ki jih sprejmejo pristojni organi iz člena 91b(7) in

člena 91d(6) te direktive. EBA te smernice izda do [Urad za publikacije: vstaviti datum 12 mesecev od začetka veljavnosti te direktive].“;

(22) člen 92 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se točki (e) in (f) nadomestita z naslednjim:

„(e) zaposleni, ki opravljajo funkcije notranje kontrole, so neodvisni od poslovnih enot, ki jih nadzorujejo, imajo ustrezno pristojnost in prejemajo prejemke glede na doseganje ciljev, povezanih z njihovimi funkcijami, neodvisno od uspešnosti poslovnih področij, katera kontrolirajo;

(f) prejemke višjih uslužbencev, ki opravljajo funkcije notranje kontrole, neposredno nadzoruje komisija za prejemke iz člena 95 ali, če takšna komisija ni ustanovljena, upravljalni organ v nadzorni funkciji;“;

(b) v odstavku 3 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) zaposleni z vodstveno odgovornostjo za funkcije notranje kontrole institucije ali pomembne poslovne enote;“;

(23) člen 94 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (g)(ii), peta alinea, nadomesti z naslednjim:

„– institucija pristojni organ nemudoma obvesti o odločitvah svojih delničarjev, lastnikov ali družbenikov, vključno z morebiti odobrenim višjim zgornjim razmerjem v skladu s prvim pododstavkom te točke, pristojni organi pa prejete informacije uporabijo za primerjavo tovrstnih praks institucij. Pristojni organi referenčne vrednosti posredujejo EBA, ki jih združene po posamezni matični državi članici objavi v enotni obliki za poročanje. EBA lahko oblikuje smernice za poenostavitev izvajanja te alineje in zagotovitev doslednosti zbranih informacij;“;

(b) v odstavku 2, tretji pododstavek, se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) vodstvene odgovornosti in funkcij notranje kontrole;“;

(c) v odstavku 3 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) institucijo, ki ni velika institucija in katere vrednost sredstev je v štiriletnem obdobju neposredno pred tekočim poslovnim letom v povprečju ter na posamični podlagi v skladu s to direktivo in Uredbo (EU) št. 575/2013 enaka ali nižja kot 5 milijard EUR;“;

(24) v členu 98 se doda naslednji odstavek 9:

„9. Pregled in ovrednotenje, ki ju opravijo pristojni organi, vključujeta ocenjevanje procesov upravljanja institucij in upravljanja njihovih tveganj za obravnavanje okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj ter izpostavljenosti institucij okoljskim, socialnim in upravljavskim tveganjem. Pri določitvi ustreznosti procesov in izpostavljenosti institucij pristojni organi upoštevajo poslovne modele teh institucij.“;

(25) v členu 100 se dodata odstavka 3 in 4:

„3. Institucije in vse tretje osebe, ki svetujejo institucijam, se vzdržijo dejavnosti, ki lahko zmanjšajo zanesljivost stresnega testa, kot so primerjanje, izmenjava informacij med njimi, sporazumi o skupnem ravnanju ali optimizacija njihovih predloženih informacij v okviru stresnih testov. Brez poseganja v druge ustrezne

določbe iz te direktive in Uredbe (EU) št. 575/2013 imajo pristojni organi vsa pooblastila za zbiranje informacij in preiskovalna pooblastila, ki so potrebna za odkrivanje teh dejanj.

4. EBA, EIOPA in ESMA prek Skupnega odbora iz člena 54 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010 razvijejo smernice, s katerimi zagotovijo, da so doslednost, dolgoročni premisleki in skupni standardi za metodologije ocenjevanja vključeni v stresno testiranje okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj. Stresno testiranje okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj, ki ga izvajajo pristojni organi, bi se moralo začeti z dejavniki, povezanimi s podnebjem. EBA, EIOPA in ESMA prek Skupnega odbora iz člena 54 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010 preučujejo, kako se lahko socialna in upravljavska tveganja vključijo v stresno testiranje.“;

(26) člen 104 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) uvodni stavek se nadomesti z naslednjim:

„Za namene člena 97, člena 98(4), (5) in (9), člena 101(4) ter člena 102 te direktive ter uporabe Uredbe (EU) št. 575/2013 imajo pristojni organi vsaj pooblastila, da:“;

(ii) doda se naslednja točka (m):

„(m) od institucij zahtevajo, da zmanjšajo tveganja, ki izhajajo iz neusklajenosti institucij z ustreznimi cilji politike Unije in splošnejšimi trendi na področju prehoda v zvezi z okoljskimi, socialnimi in upravljavskimi dejavniki v kratkoročnem, srednjeročnem in dolgoročnem obdobju, vključno s prilagoditvami njihovih poslovnih modelov, strategij upravljanja in upravljanja tveganja.“;

(b) doda se naslednji odstavek 3:

„3. EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice, v katerih določi, kako lahko pristojni organi ugotovijo, da tveganja prilagoditve kreditnega vrednotenja (CVA) institucij iz člena 381 Uredbe (EU) št. 575/2013 pomenijo preveliko tveganje za stabilnost teh institucij.“;

(27) člen 104a se spremeni:

(a) v odstavku 3 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Kadar se zahteva dodatni kapital za obravnavanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito s členom 92(1), točka (d), Uredbe (EU) št. 575/2013, pristojni organi določijo raven dodatnega kapitala, ki se zahteva v skladu z odstavkom 1, točka (a), tega člena, kot razliko med kapitalom, ki šteje za ustreznega na podlagi odstavka 2, razen petega pododstavka, tega člena, in relevantnimi kapitalskimi zahtevami iz delov 3 in 7 Uredbe (EU) št. 575/2013.“;

(b) dodata se odstavka 6 in 7:

„6. Kadar institucija postane zavezana spoštovati izstopni prag, velja naslednje:

(a) nominalni znesek dodatnega kapitala, ki ga zahteva pristojni organ institucije v skladu s členom 104(1), točka (a), za obravnavanje tveganj,

ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, se ne poveča, ker postanejo institucije zavezane spoštovati izstopni prag;

(b) pristojni organ institucije brez nepotrebnega odlašanja in najpozneje do konca naslednjega postopka pregledovanja in ovrednotenja pregleda dodatni kapital, ki ga je zahteval od institucije v skladu s členom 104(1), točka (a), in odstrani vse njegove dele, ki bi dvojno upoštevali tveganja, ki so že v celoti krita, ker je institucija zavezana spoštovati izstopni prag.

Za namene tega člena ter členov 131 in 133 te direktive se šteje, da je institucija zavezana spoštovati izstopni prag, kadar znesek skupne izpostavljenosti tveganjem institucije, izračunan v skladu s členom 92(3), točka (a), Uredbe (EU) št. 575/2013, presega njen znesek skupne izpostavljenosti tveganju brez upoštevanja izstopnega praga, izračunan v skladu s členom 92(4) navedene uredbe.

7. Dokler je institucija zavezana spoštovati izstopni prag, pristojni organ institucije za namene odstavka 2 ne uvede dodatne kapitalske zahteve, ki bi dvojno upoštevala tveganja, ki so že v celoti krita, ker je institucija zavezana spoštovati izstopni prag.“;

(28) v členu 106 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice pooblastijo pristojne organe, da od institucij zahtevajo:

(a) objavo informacij iz dela 8 Uredbe (EU) št. 575/2013 več kot enkrat letno in da določijo roke, v katerih morajo velike in druge institucije EBA predložiti informacije za razkritje, da jih ta objavi na svojem centraliziranem spletnem mestu;

(b) uporabo posebnih medijev in mest za objave, ki niso spletno mesto EBA, za centralizirana razkritja ali računovodske izkaze institucij.“;

(29) člen 121 se nadomesti z naslednjim:

„Brez poseganja v določbe, ki se uporabljajo za finančni holding ali mešani finančni holding, odobren v skladu s členom 21a(1), države članice zahtevajo, da imajo člani upravljalnega organa finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga dovolj dober ugled in imajo ustrezno znanje, veščine in izkušnje iz člena 91(1) za opravljanje teh nalog, pri čemer se upošteva posebna vloga finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.“;

(30) v naslovu VII, poglavje 3, se vstavi naslednji oddelek 0:

„ODDELEK 0

UPORABA TEGA POGLAVJA ZA SKUPINE INVESTICIJSKIH PODJETIJ

Člen 110a

Področje uporabe za skupine investicijskih podjetij

To poglavje se uporablja za skupine investicijskih podjetij, kot so opredeljene v členu 4(1), točka 25, Uredbe (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta[*], kadar za vsaj eno investicijsko podjetje v navedeni skupini v skladu s členom 1(2) Uredbe (EU) 2019/2033[*14] velja Uredba (EU) št. 575/2013.

To poglavje se ne uporablja za skupine investicijskih podjetij, kadar za nobeno investicijsko podjetje v navedeni skupini v skladu s členom 1(2) Uredbe (EU) 2019/2033 ne velja Uredba (EU) št. 575/2013.

_____

[*14] Uredba (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 1).“;

(31) člen 131 se spremeni:

(a) v odstavku 5 se doda naslednji pododstavek:

„Ko DSPI postane zavezana spoštovati izstopni prag, njen pristojni ali imenovani organ, kakor je ustrezno, pregleda zahtevo institucije glede blažilnika za DSPI za zagotavljanje, da ostane umerjenost ustrezna.“;

(b) v odstavku 5a se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„ESRB v šestih tednih po prejemu uradnega obvestila iz odstavka 7 tega člena Komisiji predloži mnenje o primernosti blažilnika za DSPI. Tudi EBA lahko Komisiji v skladu s členom 16a(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010 predloži svoje mnenje o blažilniku.“;

(c) v odstavku 15 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Kadar bi bila vsota stopnje blažilnika sistemskih tveganj, kot se izračuna za namene odstavka 10, 11 ali 12 člena 133, in stopnje blažilnika za DSPI ali stopnje blažilnika za GSPI, ki velja za isto institucijo, višja od 5 %, se uporabi postopek iz odstavka 5a tega člena. Kadar odločitev o določitvi blažilnika sistemskih tveganj, blažilnika za DSPI ali blažilnika za GSPI privede do zmanjšanja ali nobene spremembe glede na predhodno določene stopnje, se za namene tega odstavka postopek iz odstavka 5a tega člena ne uporablja.“;

(32) člen 133 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Vsaka država članica zagotovi, da je mogoče določiti blažilnik sistemskih tveganj v obliki navadnega lastniškega temeljnega kapitala za finančni sektor ali za eno ali več podskupin tega sektorja v zvezi z vsemi izpostavljenostmi ali eno od podskupin izpostavljenosti iz odstavka 5 tega člena, da bi se preprečila in zmanjšala makrobonitetna ali sistemska tveganja, ki jih Uredba (EU) št. 575/2013 ter člena 130 in 131 te direktive ne zajemajo, in sicer v smislu tveganj motenj v finančnem sistemu, ki bi utegnile imeti resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo v posamezni državi članici.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek 2a:

„2a. Kadar je institucija zavezana spoštovati izstopni prag, velja oboje od naslednjega:

(a) znesek navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga mora imeti v skladu s prvim pododstavkom, ne sme preseči naslednjega zneska:

$$r_T \cdot E_T^* + \sum_i r_i \cdot E_i^*$$

pri čemer:

E_T = znesek skupne izpostavljenosti tveganjem institucije brez upoštevanja izstopnega praga, izračunan v skladu s členom 92(4) Uredbe (EU) št. 575/2013;

E_i = znesek izpostavljenosti tveganjem institucije brez upoštevanja izstopnega praga za podskupino izpostavljenosti i, izračunan v skladu s členom 92(4) Uredbe (EU) št. 575/2013;

r_T, r_i = r_T in r_i, kot sta opredeljeni v prvem pododstavku;

(b) pristojni ali imenovani organ, kakor je ustrezno, brez nepotrebnega odlašanja pregleda, kako je umerjena stopnja blažilnika sistemskih tveganj oziroma kako so umerjene stopnje tega blažilnika, kakor je ustrezno, da zagotovi, da ostanejo primerne in ne upoštevajo dvojno tveganj, ki so že v krita, ker je institucija zavezana spoštovati izstopni prag.

Izračun iz točke (a) se uporablja, dokler imenovani organ ne zaključi pregleda iz točke (b) in ne objavi nove odločitve o umerjanju stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj v skladu s postopkom iz tega člena. Od navedenega trenutka se zgornja meja iz točke (a) ne uporablja več.“;

(c) v odstavku 8 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) blažilnik sistemskih tveganj se ne sme uporabljati za obravnavanje česar koli od naslednjega:

(i) tveganj, za katera veljata člena 130 in 131;

(ii) tveganj, ki jih v celoti zajema izračun iz člena 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013.“;

(d) v odstavku 9 se doda naslednja točka (g):

„(g) kako izračun iz člena 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 vpliva na umerjanje stopnje oziroma stopenj, kot je ustrezno, blažilnika sistemskih tveganj, ki jih namerava uvesti pristojni organ ali imenovani organ, kot je ustrezno.“;

(e) odstavka 11 in 12 se nadomestita z naslednjim:

„11. Če določitev ali ponovna določitev stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj za katero koli skupino ali podskupino izpostavljenosti iz odstavka 5, za katero velja eden ali več blažilnikov sistemskega tveganja, privede do skupne stopnje blažilnika sistemskega tveganja, ki je višja od 3 % in ne presega 5 % za katero koli od navedenih izpostavljenosti, pristojni organ ali imenovani organ države članice, ki določi ta blažilnik, v uradnem obvestilu, predloženem v skladu z odstavkom 9, zaprosi za mnenji Komisije in ESRB.

ESRB v enem mesecu po prejemu uradnega obvestila iz odstavka 9 Komisiji predloži mnenje o tem, ali se stopnja oziroma stopnje blažilnika sistemskih tveganj štejejo za primerne. Komisija v dveh mesecih po prejemu uradnega obvestila in ob upoštevanju ocene ESRB navede, ali po njenem mnenju stopnja oziroma stopnje blažilnika sistemskih tveganj ne povzročajo nesorazmernih

negativnih učinkov na celotni finančni sistem ali njegove dele v drugih državah članicah ali v vsej Uniji, ki bi ovirali ali povzročili ovire za nemoteno delovanje notranjega trga.

Če je mnenje Komisije negativno, pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, države članice, ki določi blažilnik sistemskih tveganj, upošteva to mnenje ali poda razloge, zakaj ga ne bo upošteval.

Če je ena ali več institucij, za katere velja ena ali več stopenj blažilnika sistemskih tveganj, podrejena družba, katere nadrejena oseba ima sedež v drugi državi članici, ESRB in Komisija v svojih mnenjih preučita tudi, ali se šteje, da je uporaba stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj za te institucije primerna

Če se organi podrejene družbe in nadrejene osebe ne strinjajo glede stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj, ki se uporabljajo za to institucijo, ter v primeru, da sta mnenji Komisije in ESRB negativni, lahko pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, zadevo predloži EBA in zahteva njeno pomoč v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010. Odločitev o določitvi stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj za te izpostavljenosti se začasno odloži, dokler EBA ne sprejme odločitve.

Za namene tega odstavka se priznanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jo določi druga država članica, glede na člen 134 ne upošteva pri pragih iz prvega pododstavka tega odstavka.

12. Če določitev ali ponovna določitev stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj za katero koli skupino ali podskupino izpostavljenosti iz odstavka 5, za katero velja eden ali več blažilnikov sistemskega tveganja, privede do skupne stopnje blažilnika sistemskega tveganja, ki je višja od 5 % za katero koli od navedenih izpostavljenosti, pristojni organ ali imenovani organ, kakor je ustrezno, pred uvedbo blažilnika sistemskih tveganj zaprosi za dovoljenje Komisijo.

ESRB v šestih tednih po prejemu uradnega obvestila iz odstavka 9 tega člena Komisiji predloži mnenje o tem, ali se šteje, da je blažilnik sistemskih tveganj primeren. Tudi EBA lahko Komisiji v skladu s členom 16a(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010 v šestih tednih od prejema uradnega obvestila predloži svoje mnenje o blažilniku sistemskih tveganj.

Komisija v treh mesecih po prejemu uradnega obvestila iz odstavka 9 in ob upoštevanju ocene ESRB in EBA, če je to ustrezno, ter če meni, da stopnja oziroma stopnje blažilnika sistemskih tveganj ne povzročajo nesorazmernih negativnih učinkov na celotni finančni sistem ali njegove dele v drugih državah članicah ali v vsej Uniji, ki bi ovirali ali povzročili ovire za nemoteno delovanje notranjega trga, sprejme akt, s katerim pristojnemu organu ali imenovanemu organu, kakor je ustrezno, dovoli sprejetje predlaganega ukrepa.

Za namene tega odstavka se priznanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jo določi druga država članica, v skladu s členom 134 ne upošteva pri pragu iz prvega pododstavka tega odstavka.“;

(33) člen 142 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) načrt in časovni okvir za povečanje kapitala z namenom celotne izpolnitve zahteve po skupnem blažilniku ali, kjer je ustrezno, zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda;“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Pristojni organ oceni načrt za ohranitev kapitala in ga odobri le, če meni, da je mogoče upravičeno pričakovati, da se bo z izvajanjem načrta ohranil ali zbral zadosten kapital, ki bo instituciji omogočil izpolnjevanje zahteve po skupnem blažilniku ali, kjer je ustrezno, zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda v roku, ki je po njegovem mnenju primeren.“;

(c) v odstavku 4 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) uporabi svoja pooblastila v skladu s členom 102, da uvede strožje omejitve razdelitev od omejitev iz členov 141 in 141b, kakor je ustrezno.“;

(34) v členu 161 se črta odstavek 3.

Člen 2

Spremembe Direktive 2014/59/EU

Direktiva 2014/59/EU[*15] se spremeni:

(1) v členu 27 se dodajo naslednji odstavki 6, 7 in 8:

„6. Kadar so novi člani upravljalnega organa ali višjega vodstva imenovani v skladu s tem členom in členom 28 te direktive, države članice zagotovijo, da pristojni organi izvedejo ocenjevanje članov upravljalnega organa, kot se zahteva v členu 91b(1) Direktive 2013/36/EU, in nosilcev ključnih funkcij, kot se zahteva v členu 91d(1) navedene direktive, šele po tem, ko prevzamejo svoje položaje.

Člen 91a(2) in člen 91c(2) Direktive 2013/36/EU se ne uporabljata za imenovanje novih članov upravljalnega organa ali višjega vodstva iz prvega pododstavka.

7. Pristojni organi zagotovijo, da se ocenjevanje iz odstavka 6 izvede brez nepotrebnega odlašanja. Ocenjevanje dokončajo najpozneje 20 delovnih dni od datuma prejema uradnega obvestila o imenovanju.

8. Pristojni organi brez nepotrebnega odlašanja obvestijo organ za reševanje o rezultatih ocenjevanja iz odstavka 6.“;

(2) v členu 34 se dodajo naslednji odstavki 7, 8 in 9:

„7. Kadar so novi člani upravljalnega organa ali višjega vodstva imenovani v skladu s tem členom in členom 63 te direktive, države članice zagotovijo, da pristojni organi izvedejo ocenjevanje članov upravljalnega organa, kot se zahteva v členu 91b(1) Direktive 2013/36/EU, in nosilcev ključnih funkcij, kot se zahteva v členu 91d(1) navedene direktive, šele po tem, ko prevzamejo svoje položaje.

Člen 91a(2) in člen 91c(2) Direktive 2013/36/EU se ne uporabljata za imenovanje novih članov upravljalnega organa ali višjega vodstva iz prvega pododstavka.

Prvi in drugi pododstavek se uporabljata tudi za ocenjevanje članov upravljalnega organa premostitvene institucije, imenovanih v skladu s členom 41 takoj po sprejetju ukrepa za reševanje.

8. Pristojni organi zagotovijo, da se ocenjevanje iz odstavka 7 izvede brez nepotrebnega odlašanja. Ocenjevanje dokončajo najpozneje 20 delovnih dni od datuma prejema uradnega obvestila o imenovanju.

9. Pristojni organi brez nepotrebnega odlašanja obvestijo organ za reševanje o rezultatih ocenjevanja iz odstavka 7.

_____

[*15] Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).“

Člen 3

Prenos

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do [Urad za publikacije: vstaviti datum 18 mesecev od začetka veljavnosti te direktive o spremembah]. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov.

   Države članice te predpise uporabljajo od [Urad za publikacije: vstaviti datum 1 dan po datumu prenosa te direktive o spremembah].

   Vendar se predpisi, potrebni za uskladitev s spremembami iz člena 1, točka 8, o bonitetnem nadzoru podružnic iz tretjih držav, uporabljajo od [Urad za publikacije: vstaviti datum 12 mesecev od datuma začetka uporabe te direktive o spremembah].

   Z odstopanjem od prejšnjega pododstavka države članice uporabljajo predpise o poročanju o podružnicah iz tretjih držav iz naslova VI, poglavje 1, oddelek II, pododdelek 4, Direktive 2013/36/EU, kakor so vstavljene s to direktivo, od datuma začetka uporabe iz drugega pododstavka tega člena.

   Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila temeljnih predpisov nacionalnega prava, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 4

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 5

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament *predsednik*	*Za Svet* *predsednik*